

แผนพัฒนาการศึกษา ๔ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)

งานแผนงานและงบประมาณ กลุ่มงานบริหารงบประมาณ

โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

กลุ่มพากมูลกันทรารมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖-๒๕๖๗ เพื่อเป็นกรอบทิศทาง และแนวทางพัฒนาการศึกษา มีสาระสำคัญประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา สภาพของหน่วยงาน ทิศทางการพัฒนาการศึกษา กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาการศึกษา และโครงการที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ โดยเกิดจากการระดมความคิดของผู้มีส่วนได้เสีย ทุกระดับ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน นักเรียน โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖-๒๕๖๗ ฉบับนี้ จะเป็นกรอบทิศทางและแนวทางในการขับเคลื่อนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำไปสู่เป้าหมายความสำเร็จตามที่มุ่งหวังทุกประการ

โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ศรีสะเกษ เขต ๑

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข
เห็นชอบแผนปฏิบัติการโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข

แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๗-๒๕๗๐ จัดทำขึ้นตามกรอบทิศทางการพัฒนาการบริหารศึกษาที่สอดคล้องกับแผนบริหารราชการแผ่นดิน การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ ๒ ยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ เป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียน พัฒนาคุณภาพสถานศึกษา จึงเรียนเสนอขอความเห็นชอบแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๗-๒๕๗๐”ในการประชุม คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข ครั้งที่ ๑/ ๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗ จาก คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข ประกอบด้วย

1. นายไพบูลย์ คำศรี	ประธาน
2. นายสมบุรณ์ ประจันทร์	รองประธาน (จากผู้ทรงคุณวุฒิ)
3. นายสุภาพ คำศรี	กรรมการ (จากผู้แทนชุมชน)
4. พระครูอนุเขตสุนทร	กรรมการ (จากผู้แทนพระภิกษุ)
5. นายไพศาล ทองคำ	กรรมการ (จากผู้แทนผู้ปกครอง)
6. นายภัยมณี ชารี	กรรมการ (จากผู้แทนศิษย์เก่า)
7. นายสมชาย กระแสโสม	กรรมการ (จากผู้แทนครู)
8. นางพิมศา บุญเนก	กรรมการ (จากผู้แทน อบต.)
9. นายกรวัฒนา นาคา	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบแผนปฏิบัติการแผนปฏิบัติการโรงเรียนดีศรีตำบล ของโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข

ลงชื่อ

ผู้ให้ความเห็นชอบ

(นายไพบูลย์ คำศรี)

ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข

เรื่อง	สารบัญ	หน้า
คำนำ		
บทที่ ๑ บทนำ ความเป็นมา		๑
กรอบแนวคิดนโยบายที่เกี่ยวข้อง		๑
พระบรมราโชบายด้านการศึกษารัชกาลที่ ๑๐		๒
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐		๓
ยุทธศาสตร์ศาสตร์ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)		๔
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)		๖
แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙		๑๕
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม		๑๗
นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๖๕-๒๕๗๐)		๑๘
แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙		๑๙
นโยบายรัฐบาลด้านการศึกษา		๒๐
นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗		๒๑
การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ		๒๒
นโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑		๒๔
บทที่ ๒ สภาพการจัดการศึกษา		๓๔
ภารกิจหน่วยงาน		๓๔
ข้อมูลทั่วไป		๓๘
โครงสร้างการบริหารงาน		๔๒
บทที่ ๓ ทิศทางการพัฒนา		๔๖
ยุทธศาสตร์ชาติ		๔๗
ทิศทางการพัฒนาโรงเรียนบ้านเมื่อน้อยหนองมุข		๕๐
ตัวชี้วัดจำแนกตามกลยุทธ์		๖๐
บทที่ ๔ การบริหารแผนสู่ความสำเร็จ		๖๗
กระบวนการนำแผนสู่การปฏิบัติ		๖๘
กระบวนการตรวจสอบ		๖๘
ภาคผนวก		
การวิเคราะห์สภาพของโรงเรียน		๗๑
การวางแผนงบประมาณ		๗๘

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมา

คุณภาพผู้เรียนที่สังคมต้องการ ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖ ที่ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ (หมายถึง สุขกาย สุขใจ) สติปัญญา ความรู้ (หมายถึง เป็นคนเก่ง) และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข(หมายถึงเป็นคนดีของครอบครัวและสังคม)” และในมาตรา ๗ ที่ว่า “ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริม สิทธิหน้าที่ เสรีภาพ เคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้ง ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง” และกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) สำหรับเป็นเครื่องมือในการกำกับทิศทางการปฏิบัติงานของกระทรวงศึกษาธิการ และส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัด โดยได้นำอ้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน เพื่อสร้างผลผลิต ผลลัพธ์ให้เกิดกับผู้เรียนได้อย่างมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ซึ่งได้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายของ การพัฒนาประเทศได้ทั้งมิติความมั่นคง มติเศรษฐกิจ มิติสังคม และมิติการบริหารจัดการภาครัฐ ได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุขเป็นการรวบรวมปัจจัยพื้นฐานของโรงเรียนที่มีในปัจจุบันทุกด้านเพื่อนำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเพื่อเกิดผลโดยองค์รวมในการพัฒนาการจัดการศึกษา โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศ ตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้ดำเนินการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาสังคม โครงสร้างทางการเมืองและจริยธรรม และนโยบายการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานสากล โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข มีภารกิจที่จะต้องดำเนินการจัดการและบริหารการศึกษาให้เป็นไปตามเจตนา ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ และสนองนโยบายของรัฐบาลในการจัดการศึกษาตามแนวการปฏิรูปที่ได้ประกาศไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา โรงเรียนได้ดำเนินการตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนมาโดยตลอด บุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อแผนพัฒนาสถานศึกษาฉบับเดิมหมดสภาพตามกฎหมาย ๔ ปี (ฉบับเริ่มใช้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๒) ดังนั้น โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุขโดยคณะผู้บริหาร คณะครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ร่วมกันทบทวน ปรับปรุงและพัฒนาแผนพัฒนาโรงเรียน ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและให้เกิดผลต่อการพัฒนาและบูรณาการ กระบวนการเรียนการสอนของครูและของนักเรียนให้ก้าวหน้าไปสู่อนาคต และหวังว่าแผนพัฒนาการศึกษาฉบับนี้ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๗๐) จะเป็นเข็มทิศ เป็นนโยบายของแผนงานหลัก เพื่อการบริหารจัดการ แนวทางการพัฒนา การส่งเสริมศักยภาพทางวิชาการและพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเต็มตามศักยภาพ อีกทั้งเป็นแนวทางการจัดกระบวนการเรียนการสอน การบูรณาการตามหลักสูตร เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

เพื่อจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองमुख (พ.ศ.๒๕๖๗ – ๒๕๗๐) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองमुखอย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดและนโยบายที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองमुख พ.ศ.๒๕๖๗ – ๒๕๗๐ ได้นำกรอบแนวคิด นโยบายที่เกี่ยวข้อง เป็นหลักในการวางแผน ได้แก่

๑. พระบรมราโชบายด้านการศึกษารัชกาลที่ ๑๐
๒. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
๓. ยุทธศาสตร์ศาสตร์ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)
๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
๕. แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙
๖. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๗. นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ.2566-2570)
๘. นโยบายรัฐบาลด้านการศึกษา
๙. นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗
๑๐. การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ
๑๑. นโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑

โดยได้สรุปข้อมูลมาประกอบการวางแผนการดำเนินงานในแต่ละหัวข้อ ดังนี้

พระบรมราโชบายด้านการศึกษารัชกาลที่ ๑๐

การศึกษาต้องมุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน ๔ ด้าน

๑. มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง
 - ๑.๑ ความรู้ความเข้าใจต่อชาติบ้านเมือง
 - ๑.๒ ยึดมั่นในศาสนา
 - ๑.๓ มั่นคงในสถาบันกษัตริย์
 - ๑.๔ มีความเอื้ออาทรต่อครอบครัวและ ชุมชนของตน
๒. มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง – มีคุณธรรม
 - ๒.๑ รู้จักแยกแยะสิ่งที่ดี – ชอบ / ชั่ว – ดี
 - ๒.๒ ปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีที่ชอบ สิ่งที่ดีงาม
 - ๒.๓ ปฏิเสธสิ่งที่ไม่ดี สิ่งที่ไม่ดี
 - ๒.๔ ช่วยกันสร้างคนดีให้แก่บ้านเมือง
๓. มีงานทำ – มีอาชีพ
 - ๓.๑ การเลี้ยงดูลูกหลานในครอบครัว หรือการฝึกฝนให้สถานศึกษาต้องมุ่งให้เด็กและเยาวชนรักงาน
สุ้งาน ทำงานจนสำเร็จ
 - ๓.๒ ฝึกฝนอบรมทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตรต้องมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทำงานเป็น และมีงาน
ทำในที่สุด
 - ๓.๓ ต้องสนับสนุนผู้สำเร็จหลักสูตร มีอาชีพ มีงานทำ จนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัว
๔. เป็นพลเมืองที่ดี

๔.๑ การเป็นพลเมืองที่ดีเป็นหน้าที่ของทุกคน

๔.๒ ครอบครัว สถานศึกษา และสถานประกอบการต้องส่งเสริมให้ทุกคนมีโอกาสทำหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดี

๔.๓ การเป็นพลเมืองดี คือ “เห็นอะไรที่จะทำเพื่อบ้านเมืองได้ก็ต้องทำ” เช่นงานอาสาสมัคร งานบำเพ็ญประโยชน์ งานสาธารณกุศลให้ทำด้วยความมีน้ำใจ และความเอื้ออาทร

๒. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๔๐ ก วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐ และมีผลบังคับใช้แล้ว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่อยู่ในวงการศึกษของประเทศที่จะต้องปรับตัวและเตรียมความพร้อมให้เป็นที่ไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ดังนี้

หมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๕๔ รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาตามวรรคหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย

รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ และการดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย

การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในการดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาตามวรรคสอง หรือให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามวรรคสาม รัฐต้องดำเนินการให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามความถนัดของตน ให้จัดตั้งกองทุนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษาและเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู โดยให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้แก่กองทุนหรือใช้มาตรการหรือกลไกทางภาษีรวมทั้งการให้ผู้บริจาคทรัพย์สินเข้ากองทุนได้รับประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีด้วย

ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีการบริหารจัดการกองทุนเป็นอิสระและกำหนดให้มีการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

บทบัญญัติในมาตรา ๕๔ นี้จะเห็นได้ว่าเด็กทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในสถานภาพใด มีหรือจน ถิ่นฐานที่อยู่ในเมืองหรือชนบทห่างไกล จะต้องได้รับการศึกษาระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็นเวลา ๑๒ ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ประเด็นนี้สะท้อนให้เห็นมาตรการในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาชัดเจน สถานศึกษาในสังกัดหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดการศึกษาระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จะต้องยกเครื่องการจัดการศึกษาที่เน้นคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนที่รัฐให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้ดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้าสู่ก่อนวัยเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ

ในหมวดนี้รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๘ ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านกฎหมาย ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านอื่น ๆ โดยมีเป้าหมายสำคัญในการปฏิรูป ๓ ประการ คือ

๑. ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ
๒. สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรมและมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ
๓. ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ในด้านการศึกษากำหนดแนวทางในการปฏิรูปเพื่อเป็นกรอบนำทางไว้ดังนี้

(๑) ให้สามารถเริ่มดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง เพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัยโดยไม่เก็บค่าใช้จ่า

(๒) ให้ดำเนินการตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนตามมาตรา ๕๔ วรรคหก ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

(๓) ให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน รวมทั้งมีกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพครู

(๔) ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัดและปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าวโดยสอดคล้องกันทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่

สาระของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ บางมาตรา ในหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ และหมวด ๖ การปฏิรูปประเทศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของประเทศนับว่าเป็นเสาหลักสำคัญในการจัดการศึกษาของประเทศ เพื่อให้พ้นกับดักประเทศที่มีคุณภาพการศึกษาตกต่ำทุกระดับ ทุกภาคส่วนที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาจะต้องเร่งรัด ผลักดัน ปรับสภาพ และพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนการศึกษาของประเทศให้ไปอยู่แถวหน้าของประเทศในกลุ่มอาเซียนและยกระดับคุณภาพของประชาชน

๓. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประเทศในระยะ ๒๐ ปี โดยกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

เป้าหมาย

๑. ความมั่นคง

๑.๑ การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอก ประเทศในทุก ระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครุวัเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

๑.๒ ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองมีความมั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหาร ประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

๑.๓ สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น

๑.๔ ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

๑.๕ ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

๒. ความมั่งคั่ง

๒.๑ ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเป็นประเทศในกลุ่มรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

๒.๒ เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้าการลงทุนและการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาค และระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

๒.๓ ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาคนอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

๓. ความยั่งยืน

๓.๑ การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ

๓.๒ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

๓.๓ ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างความปรองดองสมานฉันท์
๒. เพื่อเพิ่มกระจายโอกาสและคุณภาพการให้บริการของรัฐอย่างทั่วถึง เท่าเทียม เป็นธรรม
๓. เพื่อลดต้นทุนให้ภาคการผลิตและบริการ
๔. เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และบริการด้วยนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มี ๖ ยุทธศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๓ การรักษาความมั่นคงภายใน และความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๓ การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๕ การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพศักยภาพคน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียม และทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๓ การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสบนความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔.๑ การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕.๑ การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖.๑ การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖.๔ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖.๕ การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) สามารถ ระบุทิศทางและประเด็นการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ ๕ ปีที่สองของ ยุทธศาสตร์ชาติ จึงจำเป็นต้องมีการปรับกระบวนการตัดสินใจในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศ ที่ต้องการมุ่งเน้นและบรรลุผลภายในช่วงเวลาของแผน ให้สามารถชี้ชัดถึงเป้าหมายหลักที่ประเทศไทย ต้องดำเนินการให้เกิดผล และเชื่อมโยงไปสู่เป้าหมายย่อยในมิติที่เกี่ยวข้องแต่ละด้านที่ต้องเร่งดำเนินการหรือ ต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เป้าหมายหลักบรรลุผล สามารถเสริมสร้างให้ประเทศสามารถปรับปรุงจุดอ่อน ลดข้อจำกัดที่มีอยู่เดิม และพัฒนาศักยภาพให้สอดคล้องกับพลวัตและเงื่อนไขใหม่ของโลก เพื่อให้ประเทศไทย สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๒.๑ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านเศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยประสิทธิภาพ ที่อาศัย ประสิทธิภาพของภาคการผลิตและคุณภาพสินค้าในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนพัฒนาปัจจัยสนับสนุน อาทิ โครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา การฝึกอบรมแรงงาน ประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน ขนาดของตลาด การพัฒนาตลาดการเงิน ความพร้อมของเทคโนโลยี ซึ่งแม้ประเทศไทยจะมีการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังคงประสบปัญหา ด้านประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร รวมทั้งยังมีอุปสรรคในการยกระดับประสิทธิภาพของตลาดสินค้า ตลาดแรงงาน และประสิทธิภาพของภาครัฐ ที่มีความล่าช้าเมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศที่เริ่มพัฒนาในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถก้าวสู่การเป็นประเทศรายได้สูงได้สำเร็จไปแล้วในช่วงก่อนหน้านี้ ส่งผลให้ ประเทศไทยติดกับดักประเทศรายได้ปานกลางมาเป็นเวลานาน จากการจัดสรรทรัพยากรระหว่าง ภาคเศรษฐกิจที่ผ่านมาที่ทำให้รูปแบบการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยในช่วงที่ผ่านมาไม่สามารถขับเคลื่อนสู่ การเป็นประเทศรายได้สูง อีกทั้งยังไม่สามารถตอบสนองต่อโอกาสและทิศทางแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ในระดับโลกต่าง ๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพ แม้ว่าประเทศไทยจะมีจุดแข็งในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ โดยการใช้กลไกทางการคลัง และ

การบริหารจัดการนโยบายภาครัฐ แต่ยังคงมีปัญหาจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง อาทิ การพึ่งพาต่างประเทศในสัดส่วนสูง ทั้งเงินลงทุน เทคโนโลยี ปัจจัยการผลิต ตลาดสำหรับการส่งออก ๗ แต่บทบาทและอำนาจต่อรองในห่วงโซ่มูลค่าโลกอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำรวมทั้งขีดจำกัดเชิงผลิตภาพ ของเศรษฐกิจโดยรวมที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับรายได้ และส่งผลให้เศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหว ต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงหลายประการ โดยภาคการผลิตอุตสาหกรรม ที่เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศมีการเติบโตช้า เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน อุตสาหกรรมไทยส่วนใหญ่ยังคงเป็นการรับจ้างผลิตหรืออยู่ใน ภาคการผลิตเดิมที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้ไม่มากนัก ข้อจำกัดของผลิตภาพแรงงานและความเข้มข้นของการใช้ เทคโนโลยี ระดับการลงทุนในทรัพย์สินทางปัญญาและการสะสมทุนยังไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมความสามารถ ในการพัฒนาเทคโนโลยีด้วยตนเอง ส่วนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งอาศัยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมหรือใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในไทยยังมีขนาดเล็กและมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ที่สร้างภายในประเทศและการใช้วัตถุดิบในประเทศไม่สูง เนื่องจากไม่ได้เป็นเจ้าของเทคโนโลยีหรือวัตถุดิบหลัก โดยตรงและมีข้อจำกัดในการรับถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยพบว่า ผลิตภาพการผลิตรวม ของไทยขยายตัวเฉลี่ย เพียงร้อยละ ๒.๑ ต่อปี ซึ่งต่ำกว่ากลุ่มประเทศรายได้ปานกลางระดับสูงอื่น ๆ จากข้อจำกัดในการพัฒนาทักษะ และคุณภาพแรงงาน การเพิ่มผลิตภาพการผลิตรวมของไทยจึงเป็นไปได้ช้าและมีแนวโน้มที่จะต้องเผชิญ กับความเสี่ยงจากกระแสความท้าทายต่าง ๆ อาทิ พัฒนาการที่รวดเร็วของเทคโนโลยี โครงสร้างประชากรและ พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ความขัดแย้งของการค้าโลกที่ทำให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น ขณะที่ ภาคบริการ ส่วนใหญ่ยังคงมีรูปแบบดั้งเดิมที่ใช้แรงงานทักษะน้อยเป็นหลัก ไม่นับการใช้เทคโนโลยี จึงเป็นการให้บริการด้วยการใช้กำลังแรงงานที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้ต่ำ และเติบโตในเชิงของปริมาณมากกว่า คุณภาพ ส่วนภาคบริการสมัยใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและทักษะแรงงานขั้นสูงยังมีขนาดเล็ก เมื่อโลกต้องเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ ในเกือบทุกสาขา พบว่าเศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจระหว่างประเทศในระดับสูง โดยในปี ๒๕๖๓ เศรษฐกิจไทยหดตัวลงถึงร้อยละ ๖.๑ ซึ่งรุนแรงกว่าประเทศส่วนใหญ่ในโลกที่มีค่าเฉลี่ย การหดตัวทางเศรษฐกิจเพียงร้อยละ ๓.๕ โดยภาคบริการของไทยที่นอกเหนือจากบริการภาครัฐ เป็นส่วนที่ ได้รับผลกระทบมากที่สุด โดยหดตัวลงถึงร้อยละ ๗.๔ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวซึ่งมีความสำคัญอย่างมาก ต่อเศรษฐกิจไทย จากรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลง ๒.๑๘ ล้านล้านบาทในปี ๒๕๖๓ ส่งผล ถึงร้อยละ ๗๐ ต่อการหดตัวของเศรษฐกิจทั้งประเทศ สำหรับภาคการผลิตที่ได้รับผลกระทบรองลงมา คือ ภาคอุตสาหกรรมหดตัวลงร้อยละ ๕.๙ และภาคเกษตรกรรมหดตัวลงร้อยละ ๓.๖ ซึ่งความเสียหายทาง เศรษฐกิจในวงกว้างนี้ส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นเหตุให้อัตราการว่างงานเพิ่มสูงขึ้น ชั่วโหมงการทำงานลดลง และส่งผลให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่อยู่ในระดับสูงอยู่แล้ว มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ความสามารถในการชำระหนี้ของทั้งภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจไทย มีความเปราะบางมากขึ้น โดยเฉพาะครัวเรือนกลุ่มเปราะบางที่มีรายได้น้อย ที่มีอัตราการก่อหนี้ระยะสั้น เพื่อการอุปโภคบริโภคซึ่งเป็นหนี้ที่ไม่ได้สร้างรายได้และมีภาระผ่อนต่อเดือนสูงเพิ่มมากขึ้น จึงมีความอ่อนไหว ต่อรายได้ที่ถูกกระทบโดยตรง ซึ่งภาระหนี้ภาคครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อระบบการเงินการบริโภคภาคเอกชน อย่างต่อเนื่องในอนาคต และส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของไทยในภาพรวมต่อไปได้ สะท้อนให้เห็นถึง ความเปราะบางของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทย ที่มีข้อจำกัดในการรองรับสถานการณ์วิกฤติและบริบท การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในการแข่งขันที่รุนแรงยิ่งขึ้น

โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เปราะบางและข้อจำกัดในการสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศเป็นปัจจัยสำคัญ ที่เหนี่ยวรั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมและการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย ส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถ ๘ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการแข่งขันในเวทีโลกที่เข้มข้นขึ้น จากความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกยุคใหม่ทั้งทางเทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภค โดยการจัดอันดับ โดยสถาบันการจัดการนานาชาติในปี ๒๕๖๔ พบว่า ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทาง เศรษฐกิจอยู่ในอันดับที่ ๒๘ จากทั้งหมด ๖๔ ประเทศ/เขตเศรษฐกิจทั่วโลก ลดลงจากอันดับที่ ๒๗ เมื่อปี ๒๕๖๐ ส่วนหนึ่งมาจากการที่ระบบเศรษฐกิจไทยเน้นแข่งขันด้านต้นทุนและราคามากกว่าการลงทุนพัฒนา เชิงคุณภาพหรือการสร้างคุณค่า ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อโอกาสที่มาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ในระดับโลกได้อย่างเต็มที่ ทั้งกระแสความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว รวมถึงรูปแบบการใช้ ชีวิตบนความปกติใหม่ ที่เป็นปัจจัยเร่งให้ธุรกิจออนไลน์ในไทยเติบโตอย่างก้าวกระโดด แต่กลับถูกรองตลาด โดยแพลตฟอร์มต่างชาติ ก่อให้เกิดการแข่งขันด้านราคาและการเข้าถึงต้นทุนสินค้าจากต่างชาติที่ถูกกว่า การนำเทคโนโลยีระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์เข้ามาใช้ทดแทนแรงงานมากขึ้นในหลายสาขาการผลิต ในขณะที่ แรงงานส่วนใหญ่ยังขาดทักษะและความรู้ที่เหมาะสม และมีภาวะการหดตัวของกำลังแรงงานจากการเป็น สังคมสูงวัย ในขณะที่หลายประเทศทั่วโลก ตาเนินนโยบายยกระดับการปกป้องทางการค้าและลดการพึ่งพา การนำเข้า ซึ่งทั้งหมดนี้อาจเป็นปัจจัยกดดันการเติบโตทางเศรษฐกิจจากการส่งออกของไทยได้ในอนาคต อย่างไรก็ตาม แม้จะมีข้อจำกัดและความท้าทายเชิงโครงสร้างหลายประการ แต่ประเทศไทยยังคง มีสถานะของทุนทางเศรษฐกิจที่มีศักยภาพ จากการมีพื้นฐานทางทรัพยากรที่ดี มีโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่ได้รับการพัฒนาให้มีความก้าวหน้าได้มาตรฐานสากล และมีความเชี่ยวชาญในการผลิตสินค้าและบริการตามความต้องการของตลาดโลก ซึ่งเป็นปัจจัยรองรับการปรับตัวเพื่อสร้างประโยชน์จากโอกาส ที่มาพร้อมกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกอันจะส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและ ความต้องการของผู้บริโภค การเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การปรับห่วงโซ่อุปทาน และการย้ายฐาน การผลิต อาทิ การเข้าสู่ยุคดิจิทัลจะสร้างงานใหม่ ๆ ที่ต้องการทักษะด้านเทคโนโลยีและเพิ่มความต้องการ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมากขึ้น การเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมการแพทย์ และสุขภาพเป็นที่ต้องการเพิ่มขึ้นทั่วโลก กระแสความตระหนักด้านสุขภาพจะเพิ่มอุปสงค์ต่อสินค้าเกษตร ปลอดภัยและผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ ตลอดจนความใส่ใจในสิ่งแวดล้อมจะเพิ่มความต้องการใช้พลังงาน สะอาด ยานยนต์ไฟฟ้า รวมถึงสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งนำมาซึ่งการผลักดันให้ภาค ธุรกิจเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนและใส่ใจกับความยั่งยืนมากขึ้น ซึ่งจะเป็โอกาสสำหรับประเทศไทย ในการโยกย้ายทรัพยากรจากฐานการผลิตเดิมไปสู่การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจจากการขับเคลื่อนภาคการผลิต และบริการแห่งอนาคตที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงและให้ความสำคัญกับความยั่งยืนตามแนวทางและเป้าหมาย ของยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงจำเป็นต้อง เร่งรัดผลักดันการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการผลิตเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยนวัตกรรมและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่เน้นการสร้างคุณค่าให้แก่สินค้าและบริการเชิงคุณภาพ พร้อมทั้ง ให้ความสำคัญกับการกระจายผลประโยชน์สู่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายในประเทศอย่างทั่วถึงและเป็นรูปธรรม โดยถ่ายทอดแนวคิดในการพลิกโฉมประเทศสู่เป้าหมายและแผนในระดับต่าง ๆ ที่สนับสนุนการยกระดับ ภาคการผลิตสู่อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ทั้งเพื่อพลิกฟื้นสถานะทางเศรษฐกิจจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ และผลักดันการพัฒนาสาขาการผลิตที่จะมี

บทบาทในการขับเคลื่อน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะต่อไป โดยเร่งต่อยอดอุตสาหกรรม
 ที่ไทยมีศักยภาพ และมีความได้เปรียบ ประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีในการยกระดับผลิตภาพในภาพรวมให้
 สามารถ ๙ ผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นได้ในระยะเวลาที่สั้นลง โดยการลงทุนวิจัยและพัฒนาต่อ
 ยอดจาก องค์ความรู้เดิมเพื่อสร้างนวัตกรรมให้เกิดเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของไทยที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน
 พร้อมไปกับการสร้างอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคตที่เชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้ากับทิศทาง การ
 เปลี่ยนแปลงของตลาดโลก เพื่อลดข้อจำกัดด้านขนาดของกำลังซื้อภายในประเทศที่มีแนวโน้มหดตัวลง โดยการ
 ผลักดันให้มีการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต พร้อมทั้งเสริมสร้างนิเวศการแข่งขันที่เป็นธรรม ยกกระตือรือร้น
 เชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าโลก ตลอดจนใช้ประโยชน์จากระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ไทยได้มีการวาง ระบบไว้แล้วให้เต็ม
 ประสิทธิภาพ พร้อมประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงผลิตภาพของ แรงงาน ให้มีความ
 สอดคล้องกับเป้าหมายในการปรับเปลี่ยนสู่อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่สร้าง มูลค่าเพิ่มสูง การพัฒนาใน
 ระยะต่อไปจึงอยู่ที่การเพิ่มศักยภาพของภาคการผลิต รวมถึงเร่งยกระดับคุณภาพ มาตรฐานสินค้าและบริการหลัก
 ของไทยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่ มูลค่าโลก โดยมุ่งเป้าในการเร่งพัฒนา
 ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายรายสาขาที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ ๑) การยกระดับภาคการเกษตรสู่การผลิต
 สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ที่ใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีในการเพิ่มผลิตภาพ ลดการพึ่งพา
 ทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตสู่อุตสาหกรรม อาหารมูลค่าสูง ๒) การปรับเปลี่ยนภาคการ
 ท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาคบริการที่สำคัญของไทยให้เป็นการท่องเที่ยว ที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยส่งเสริมการ
 ท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพ คุณค่า และความยั่งยืนมากกว่า ปริมาณจากการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริการที่สอดคล้องกับ
 ทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ ๓) การเปลี่ยนผ่าน อุตสาหกรรมยานยนต์สู่ยานยนต์ไฟฟ้าตลอดห่วงโซ่
 อุปทาน โดยสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อ ยกกระตือรือร้นขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย พร้อมทั้ง
 เตรียมความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานด้าน พลังงานและปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ อย่างเป็นระบบ ๔) การผลักดันให้
 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่าสูง โดยส่งเสริมการผลิตบุคลากร ยกกระตือรือร้น มาตรฐาน รวมถึง
 สนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์ ต่อยอดจากผลการศึกษาวิจัยและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามาใช้ในกระบวนการ
 รักษาพยาบาลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ในการยกระดับสู่การให้บริการบนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง ๕) การด
 าเนินยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทย เป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดย
 เร่งยกระดับการเชื่อมต่อ ระหว่างพื้นที่ทั้งในและระหว่างประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล
 และโลจิสติกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และ ๖) การเร่งยกระดับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
 ของไทย ให้เป็น ศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน โดย
 ปรับเปลี่ยน อุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ของไทยจากการรับจ้างผลิตไปสู่การคิดค้นออกแบบ
 และเป็นเจ้าของเทคโนโลยีด้วยตนเอง

๒.๒ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์ จากการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย
 ในมิติต่าง ๆ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศไทยประสบความสำเร็จใน
 การแก้ปัญหาความยากจนในภาพรวม และมีแนวโน้ม สัดส่วนและจำนวนคนจนในไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง โดย
 ภายในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า สามารถลดสัดส่วนคนจนลงจากร้อยละ ๘.๖ ในปี ๒๕๕๙
 เหลือร้อยละ ๖.๘๔ ในปี ๒๕๖๓ อย่างไรก็ดี เนื่องจากข้อจำกัดด้านข้อมูลระดับประเทศในระยะยาว การติดตาม

ประเมินผลการแก้ไขปัญหาความยากจน ที่ผ่านมามีส่วนใหญ่มุ่งเน้นเป็นค่าเฉลี่ยในภาพรวม ซึ่งไม่สามารถอธิบายพลวัตของความยากจนได้ว่าครัวเรือนยากจน ที่ต้องการความช่วยเหลือที่สุดจะสามารถหลุดพ้นความยากจนได้หรือไม่ โดยกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่ำสุด มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๔.๖ ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่เฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี ๑๐ โดยปัจจัยสำคัญมาจากการกระจายผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึง รายได้ประชาชาติ ที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจจึงไม่ได้ถูกจัดสรรให้แก่ประชากรทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม และมีคนจน ที่ยังคงติดอยู่ในกับดักความยากจนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โควิด-๑๙ ที่ก่อให้เกิดภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ได้ส่งผลให้จำนวนคนจนเพิ่มสูงขึ้น โอกาส ในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจนเป็นไปได้ยากขึ้น จนมีแนวโน้มที่จะส่งต่อความยากจนข้ามรุ่น ไปยังลูกหลาน และยังเป็นการตอกย้ำปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมไทย ทั้งความเหลื่อมล้ำของโอกาส ในการศึกษาและการพัฒนาทักษะแรงงานที่มีคุณภาพ ความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และบริการสาธารณะ รวมไปถึงการขาดหลักประกันและสวัสดิการ ขั้นพื้นฐานที่เพียงพอต่อการสร้างความมั่นคงในชีวิต ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตของประเทศ ในระยะยาวได้ การกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และสังคมที่ไม่เท่าเทียมของประเทศไทยก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ทั้งในส่วนของ ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ระหว่างคนจนและคนรวยในระดับสูง ที่พบว่ารายได้ เฉลี่ยระหว่างกลุ่มคนที่จนที่สุดกับกลุ่มที่มีฐานะดีที่สุดมีความแตกต่างกันเกือบ ๑๖ เท่า โดยกลุ่มรายได้สูง มีการเติบโตของรายได้ที่สูงขึ้นเร็วกว่ากลุ่มผู้มีรายได้น้อย ในขณะที่ผู้มีรายได้น้อยมีการก่อกำแพงเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง กลุ่มผู้มีรายได้สูงจึงมีโอกาสออมเงินและลงทุนในสินทรัพย์มากกว่า ส่งผลให้เกิด ความไม่เสมอภาคของการถือครองทรัพย์สิน โดยกลุ่มที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๑๐ มีการถือครองสินทรัพย์ ในประเทศที่มีมูลค่าสูงถึงเกือบ ๑ ใน ๓ ของทรัพย์สินรวมทั้งประเทศ บ่งบอกถึง ความเหลื่อมล้ำด้าน ความมั่งคั่ง ซึ่งมีสาเหตุที่สำคัญส่วนหนึ่งมาจากรูปแบบการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึงในช่วง ที่ผ่านมา อีกทั้งยังพบ ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ จากการเจริญเติบโตและกระจุกตัวทางเศรษฐกิจ ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งสัดส่วนรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการค้า ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือซึ่งมีสัดส่วนประชากรถึง ๑ ใน ๓ ของทั้งประเทศ มีสัดส่วนรายได้ ส่วนใหญ่มาจากภาคเกษตรกรรม กลับมีขนาดเศรษฐกิจต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยมีรายได้ต่อหัวต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศกว่า ๒ เท่า และต่ำกว่ากรุงเทพฯ และปริมณฑล ถึง ๓ - ๔ เท่า ซึ่งนอกจากจะเป็นผลจากการกระจุกตัวของความเจริญทางเศรษฐกิจแล้ว ยังมีความแตกต่างด้านโครงสร้าง พื้นฐานการจัดสรรทรัพยากร และคุณภาพทุนมนุษย์ที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาในระดับพื้นที่ โดยกรุงเทพฯ และภาคกลาง มีดัชนีความก้าวหน้าของคนสูงกว่าภูมิภาคอื่นเกือบทุกด้าน สะท้อนให้เห็นถึง ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ อาทิ ด้านสุขภาพ การศึกษา ชีวิตการทำงาน รายได้ ตลอดจนการคมนาคมและการสื่อสาร นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีปัญหา ความเหลื่อมล้ำในการดำเนินงานธุรกิจ ระหว่างกิจการที่มีขนาดต่างกันในระดับสูง โดยกิจการรายใหญ่ของไทยที่เป็น กาลังหลักในการขับเคลื่อน มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศก็ยังคงมีความสามารถในการผลิตต่ำกว่าบริษัทข้ามชาติ ขณะที่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีจำนวนกว่าร้อยละ ๙๙ ของกิจการทั้งหมดและจ้างงานกว่าร้อยละ ๗๐ ของการจ้างงานทั้งหมดในประเทศ กลับมีสัดส่วนมูลค่าต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพียงร้อยละ ๓๔.๒ ในปี ๒๕๖๓ แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยยังไม่สามารถเพิ่มบทบาทให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ที่

ร้อยละ ๕๐ โดยข้อจำกัดในการเติบโต ของวิสาหกิจขนาดย่อมที่ไม่สามารถพัฒนาสู่การเป็นวิสาหกิจขนาดกลางได้ ประกอบด้วย การเข้าถึงเงินทุน เพื่อขยายกิจการ การพัฒนาผลิตภาพและระบบบริหารจัดการ ความเข้มข้นของการใช้เทคโนโลยี หรือการขยายตลาด ทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น สะท้อนถึงปัญหาการขาดความสามารถในการปรับตัวและ ๑๑ ใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย ทั้งเพื่อเผชิญวิกฤติ และเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติของประเทศไทยถูกฉายภาพให้เด่นชัดและทวีความรุนแรงมากขึ้นเมื่อ ต้องเผชิญกับภาวะวิกฤตจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ โดยพบว่าคนจนและผู้ด้อยโอกาส ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงมากกว่าประชากรทั่วไป เนื่องจากกลุ่มดังกล่าวไม่มีเงินออมและขาดโอกาส ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน มีโอกาสถูกเลิกจ้างงานได้ง่าย อีกทั้งยังมีความเสี่ยงทางสุขภาพสูงจากการใช้บริการขนส่งสาธารณะและการมีที่อยู่อาศัยที่มีสภาพแออัดไม่ถูกสุขลักษณะ โดยไม่สามารถเข้าถึงอุปกรณ์สำหรับ ป้องกันและควบคุมโรคได้เท่าผู้ที่มีฐานะดี ในขณะที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยียังอาจนำมาซึ่งปัญหา ความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล เนื่องจากขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์ ขาดทักษะดิจิทัล ขาดทุนในการเข้าถึงระบบ อินเทอร์เน็ต ซึ่งจะทำให้ยิ่งขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ การเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมพัฒนาทักษะ หรือกระทั่งการได้รับมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ ในส่วนของโครงสร้างประชากรของประเทศ พบว่าสังคมไทยเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย มาตั้งแต่ ปี ๒๕๔๘ โดยในปี ๒๕๖๓ มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุรวมกว่า ๑๑.๖ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๗ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าภายในปี ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นปีเริ่มต้นของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ไทยจะกลายเป็น สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ที่มีประชากรอายุมากกว่า ๖๐ สูงถึงร้อยละ ๒๐.๑ ของประชากร ทั้งหมด สวนทางกับประชากรวัยเรียนและวัยแรงงานที่มีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะกลุ่มอายุ ๓-๒๑ ปี ที่จะมีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่องจนเหลือเพียงร้อยละ ๒๐.๖๖ ของประชากรทั้งหมดในปี ๒๕๗๐ หรือลดลง กว่า ๗๑๕,๐๐๐ คน ภายในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ทั้งนี้ การเข้าสู่สังคมสูงวัยอาจส่งผลให้ ปัญหาความเหลื่อมล้ำในประเทศทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เนื่องจากกลุ่มผู้สูงอายุมักจะมีความเหลื่อมล้ำทาง รายได้สูงกว่ากลุ่มผู้มีอายุน้อย และการที่ประชากรวัยแรงงานที่มีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่อง อาจนำมาซึ่ง ปัญหาขาดแคลนกำลังแรงงานในประเทศ ตอกย้ำความจำเป็นในการพึ่งพาแรงงานต่างชาตินามากขึ้น และส่งผล กระทบทางเศรษฐกิจและสังคมต่อประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความสามารถในการแข่งขัน และผลิตภาพแรงงาน รวมถึงความต้องการงบประมาณเพื่อเป็นสวัสดิการรองรับ วัยเกษียณ จากอัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุต่อวัยแรงงานและภาระทางการคลังในด้านการดูแลสุขภาพของ ผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ในส่วนของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยในภาพรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากผลของการยกระดับสุขภาวะ การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา และระดับรายได้ที่เพิ่มขึ้น ตามดัชนี การพัฒนามนุษย์ของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติสะท้อนว่าคนไทยทุกช่วงวัยมีความรู้ความสามารถ โดยรวมเพิ่มขึ้น แต่กลับพบว่ามิตักขาด้านการอ่านหรือการศึกษาหาความรู้ลดลง และมีจำนวนเยาวชน ที่ไม่ได้เรียนและไม่ได้ทำงานใด ๆ เพิ่มสูงขึ้น ทำให้ศักยภาพของเยาวชนกลุ่มนี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์และ ไม่ได้ได้รับการพัฒนา ซึ่งประเด็นด้านการพัฒนาทุนทรัพยากรมนุษย์เชิงคุณภาพเป็นความท้าทายที่สำคัญ ของไทยมาโดยตลอด จากระบบและคุณภาพการศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จากรายงาน ขององค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ที่ทำการทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียน อายุ ๑๕ ปีทั่วโลก ในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการอ่าน

พบว่านักเรียนไทยร้อยละ ๕๙.๕ อยู่ในกลุ่ม ที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน และมีนักเรียนไทยเพียงร้อยละ ๐.๑๘ ที่ทำคะแนนได้ในระดับสูงกว่าค่ามาตรฐาน ทั้งยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างระบบการศึกษาและตลาดแรงงาน และยังไม่มีการบูรณาการข้อมูลอุปสงค์และ อุปทานกำลังคนของประเทศเพื่อประกอบการวางแผนพัฒนาากำลังแรงงาน ที่จะช่วยระบุถึงสมรรถนะและ ๑๒ ทักษะที่จำเป็นของงานแต่ละอาชีพซึ่งเป็นสิ่งที่ภาคธุรกิจให้ความสำคัญมากกว่า คุณวุฒิทางการศึกษา จึงเป็น ข้อจำกัดในการผลิตและยกระดับทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและทิศทาง การปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศสู่ฐานนวัตกรรม ที่มีแนวโน้มความต้องการทักษะที่เกี่ยวข้อง กับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น อาทิ ความรอบรู้ด้านดิจิทัล การจัดการข้อมูล ปัญญาประดิษฐ์ โค้ดดิ้ง รวมไปถึงทักษะที่เทคโนโลยีไม่สามารถทดแทนได้ โดยเฉพาะทักษะทางพฤติกรรม อาทิ ทักษะมนุษย์ การคิดเชิงวิพากษ์ การทำงานเป็นทีม หรือความคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้ แนวโน้มโครงสร้างประชากรที่ คาดว่าจะมีกลุ่มประชากรวัยเรียนลดลง ส่งผลให้การขยาย สถานศึกษาในเชิงปริมาณลดความจำเป็นลง และเป็น โอกาสในการยกระดับคุณภาพ ความเสมอภาค และประสิทธิภาพทางการศึกษา หากสามารถใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีในการบริหารจัดการทรัพยากรการศึกษา และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลและความแพร่หลายของการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่มากขึ้น ช่วยขยายโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่ไม่จำกัด เฉพาะในห้องเรียน อาทิ การเรียนรู้ทางไกล การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ที่ สนับสนุนศักยภาพรายบุคคล ที่จะมีบทบาทสำคัญในการตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานที่ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จากการประเมินภาพรวมของบริบทและสถานะของทุนทางสังคมของประเทศไทย บ่งชี้ให้เห็นว่าในช่วง ระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเชิง โครงสร้าง เพื่อมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ด้วยการกระจายโอกาส สร้างความเสมอภาค และลด ความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง เชิงพื้นที่ และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ โดยการกระจายการ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและเมือง เพื่อกระจายประโยชน์จากความเจริญทางเศรษฐกิจ กระจายโอกาสเข้าถึง โครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งสร้างความพร้อมด้าน โครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและพื้นที่เมือง เพื่อให้คนทุกกลุ่ม สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยี ทั้งการเข้าถึงแหล่งความรู้ แหล่งเงินทุน และสวัสดิการทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความ ช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางให้มีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนเรื้อรังและ ป้องกันการส่งต่อความยากจนไปยังลูกหลาน โดยเน้นส่งเสริม โอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มี คุณภาพแก่เด็กและเยาวชนจากครัวเรือนยากจน พร้อมทั้ง พัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่มี การบูรณาการอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมความมั่นคง ในชีวิตให้ทุกคนในสังคมได้รับความคุ้มครองทางสังคมอย่าง เหมาะสมเพียงพอ สามารถหลุดพ้นจาก ความยากจนได้อย่างยั่งยืน ในส่วนของการลดความเหลื่อมล้ำของ ศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจนั้น ควรมุ่งให้ ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมให้สามารถแข่งขันได้ และมีการเติบโตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขัน ได้อย่างเป็นธรรม อาทิ การสนับสนุน ทางเทคโนโลยีและกลไกทางการเงินที่เหมาะสมเพื่อให้เข้าถึงแหล่งทุนได้ อย่างทั่วถึง การยกระดับมาตรฐาน และพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และบริการ การเพิ่มการเข้าถึงบริการและการ จัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ รวมถึง การสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่ เครือข่ายห่วงโซ่คุณค่าระดับโลกได้โดยง่าย

๒.๓ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประเทศไทยมีทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนา เศรษฐกิจที่ยั่งยืนและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งนี้ หากมีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มี ๑๓ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มากเกินไป ทั้งในมิติด้านการผลิตและการบริโภค ซึ่งก่อให้เกิดของเสียและมลพิษในระดับที่เกินกว่าความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศในพื้นที่ จนส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศเสื่อมโทรมลงนั้น อาจส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมของชาติในระยะยาวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้โดยการมุ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจในระยะหลายสิบปีที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่าเป็นการพัฒนาที่เน้นผลประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจจนขาดการคำนึงถึงความยั่งยืน ของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและขีดความสามารถของระบบนิเวศที่เพียงพอ และประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง และสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร จึงส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติของไทยเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วและ ต่อเนื่อง ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากของเสียและมลพิษทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นความท้าทาย ต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เป็นหนึ่งในปัจจัยกำหนดความสำเร็จที่สำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ ของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ การประเมินสถานการณ์ของทุนทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญของประเทศ พบว่า ทรัพยากรป่าไม้ ของไทยมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ โดยมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้อยู่ในช่วงประมาณร้อยละ ๓๑-๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมด จากการปลูกป่าไม้ทดแทนได้ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่สูญเสียไปในแต่ละปี แต่ยังคงต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ที่กำหนดให้เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เมื่อพิจารณาแนวโน้มในระยะยาว พบว่าในอดีตการบุกรุกทำลายป่าเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ไทย ทว่าในปัจจุบัน ปัญหาไฟป่าทั้งที่เกิดจากเหตุการณ์ทางธรรมชาติและฝีมือมนุษย์ได้กลายมาเป็นสาเหตุหลักของการสูญเสีย พื้นที่ป่าไม้ที่มากที่สุดของประเทศไทย และมีแนวโน้มที่สถานการณ์ไฟป่าจะมีความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่นำมาซึ่งภาวะโลกร้อนจะส่งผลให้ภัยคุกคามต่อพื้นที่ ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในอนาคต ในส่วนของ ทรัพยากรน้ำ ประเทศไทยมีการพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งแหล่งน้ำ ผิวดินและแหล่งน้ำใต้ดิน แต่กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการอุปโภคบริโภคของภาคครัวเรือน ส่งผลให้มีปริมาณการใช้น้ำเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับความเสื่อมโทรม ของแหล่งน้ำตามธรรมชาติทั้งจากการกระทำของมนุษย์และปัจจัยตามธรรมชาติ รวมถึงความแปรปรวนของ ปริมาณน้ำฝนในแต่ละปี ทำให้มีปริมาณน้ำที่เก็บกักได้ลดลง ส่งผลให้ปัญหาภัยแล้งเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี และมีแนวโน้มที่จะรุนแรงยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน ประเทศไทยยังคงประสบกับปัญหาน้ำท่วมอย่างสม่ำเสมอ แม้ในระยะที่ผ่านมาจำนวนประชากรที่ได้รับผลกระทบจะมีแนวโน้มลดลงแต่ก็ยังคงอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง เมื่อผนวกกับภาวะการแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงมากขึ้น จะยิ่งส่งผลให้ปัญหาน้ำท่วม เป็นความท้าทายที่สำคัญอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้อย่างไรก็ดี ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีแนวโน้มที่จะช่วย ยกระดับการบริหารจัดการน้ำและสร้างโอกาสในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ อาทิ การใช้เทคโนโลยี การผลิตที่ช่วยประหยัดน้ำ การใช้เทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมโยงเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ผ่านระบบ อินเทอร์เน็ตในการบริหารจัดการน้ำสูญเสียในระบบส่งน้ำ รวมทั้งการคาดการณ์สถานการณ์น้ำให้มีความถูกต้อง แม่นยำยิ่งขึ้น ในขณะที่ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการรักษาสมดุลของความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำและการรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ รูปแบบ

ต่าง ๆ ทั้งทางด้านกรมคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่ทำประมง พบว่าพื้นที่ชายฝั่งทะเล ของประเทศไทยซึ่งครอบคลุมพื้นที่ ๒๓ จังหวัด รวมประมาณ ๓,๑๕๑ ตารางกิโลเมตร อยู่ภายใต้ความเสี่ยง ๑๔ จากภัยคุกคามทั้งทางธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์ ทั้งการรุกรานพื้นที่ป่าชายเลน การปล่อยของเสีย ลงสู่ทะเลที่ทำให้เกิดการปนเปื้อนของสารพิษ สิ่งปฏิกูล และขยะพลาสติก รวมถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศที่ภาวะโลกร้อนกำลังเป็นภัยต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างมีนัยสำคัญ โดยส่งผลให้ แนวปะการังเสียหายตามธรรมชาติ และปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทวีความรุนแรงขึ้นในหลายพื้นที่ เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ของทุนทางสิ่งแวดล้อมของไทย พบว่า การจัดการของเสีย เป็นความท้าทาย สำคัญของการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ จากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและรูปแบบ การใช้ชีวิตของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ปริมาณขยะในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปริมาณขยะระหว่างปี ๒๕๕๓ - ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒ ต่อปี แม้จะมีระบบการกำจัดขยะที่ถูกรื้อ และมีการนำขยะกลับไปหมุนเวียนใช้ใหม่ก็ตาม โดยในปี ๒๕๖๓ มีขยะที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้องหรือนำกลับมา ใช้ประโยชน์ใหม่เพียงร้อยละ ๖๙ ซึ่งยังคงต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ก าหนดไว้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ภายในปี ๒๕๖๕ ส่งผลให้มีปริมาณขยะตกค้างจำนวนมากที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพแหล่งน้ำ สิ่งมีชีวิตในน้ำ ตลอดจนแหล่งน้ำผิวดินและทะเลในที่สุด ทั้งนี้ สาเหตุของขยะตกค้างมาจากศักยภาพของระบบ การจัดการขยะที่ไม่เพียงพอ จึงไม่สามารถรองรับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นตามอัตราการขยายตัวของกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ประกอบกับการขาดการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง จึงทำให้ไม่สามารถ นำขยะไปใช้ประโยชน์ซ้ำได้อย่างเต็มรูปแบบ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมี ปัญหามลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่ส่วนใหญ่มาจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ อาทิการเผาขยะหรือวัสดุการเกษตรในที่โล่ง ไอเสียจากรถยนต์ การเผาไหม้จากเครื่องยนต์ดีเซล การปล่อย ก๊าซเสียในภาคอุตสาหกรรม รวมถึงภัยธรรมชาติอย่างไฟป่า เป็นมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นและมีปริมาณเกินค่ามาตรฐานเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในพื้นที่เขตอุตสาหกรรมและเมืองใหญ่ที่มีประชากรและการจราจรหนาแน่น และปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดระยอง ที่ยังคง พบปัญหามลพิษทางอากาศจากการมีค่าเฉลี่ยสารเบนซีนในพื้นที่ในระดับสูงเกินกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนด มาโดยตลอด นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา สำหรับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ คือ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก นั้น ประเทศไทยได้ ประกาศเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกและการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภายหลัง ปี ๒๕๖๓ ที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐-๒๕ เมื่อเทียบกับปริมาณก๊าซเรือนกระจก ปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) หรือคิดเป็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่เกิน ๔๔๔ ล้านตัน คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ซึ่งนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ เป็นต้นมา แม้แนวโน้มปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากกิจกรรมต่าง ๆ จะเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด แต่ประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าปริมาณการ ในปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๑ ไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจก ต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ ๑๖ ซึ่งประสบความสำเร็จเหนือเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ที่กำหนดให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ ๗ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแหล่งที่มาในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก พบว่าสัดส่วนของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่มากที่สุดถึงร้อยละ ๗๔ มาจากการใช้พลังงาน ซึ่งมาจากการผลิตไฟฟ้าร้อยละ ๔๒ การคมนาคมขนส่ง ร้อยละ ๒๓ ภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างร้อยละ ๒๐ ดังนั้น การผลิตไฟฟ้าและการคมนาคมขนส่ง จะมีบทบาทที่สำคัญ

อย่างมากต่อการควบคุมปริมาณก๊าซเรือนกระจกของไทย พร้อมกับการพัฒนา ความสามารถในการดูดกลับก๊าซเรือนกระจกของภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งมีปริมาณการดูดกลับ ก๊าซเรือนกระจก ๙๑.๑๓ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี ๑๕ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนของประเทศไทย ภายในปี๒๕๙๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) และบรรลุตามเจตจำนงในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในปี ๒๖๐๘ (ค.ศ. ๒๐๖๕) ตามถ้อยแถลงของนายกรัฐมนตรีต่อที่ประชุมสมัชชารัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๖ ประเทศไทยอาจต้องพิจารณาเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ที่มี ความท้าทายยิ่งขึ้น พร้อมทั้งวางยุทธศาสตร์ระยะยาวเพื่อให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงถึงร้อยละ ๔๐ หรือคิดเป็นปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่จะปล่อยได้ ๒๒๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี ๒๕๗๓ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการพิจารณาปรับค่าเป้าหมายย่อย รวมถึงแผนดำเนินงานทั้งในระยะสั้น และระยะกลาง เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ดังกล่าว ทั้งนี้ แนวโน้มของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและ กระแสความตระหนักต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจะส่งเสริมให้เกิดอุปสงค์ต่อพลังงานสะอาดเพิ่มขึ้น อันจะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญในการลดก๊าซเรือนกระจกในระยะต่อไปของไทย โดยที่ภาครัฐจะต้องดำเนินการ เตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่การใช้พลังงานหมุนเวียนและ รถยนต์ไฟฟ้าอย่างเพียงพอเหมาะสม ดังนั้น แนวทางสำคัญสำหรับการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป คือ การเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างจากการเน้นผลทางเศรษฐกิจระยะสั้นไปสู่การเจริญเติบโตที่ยั่งยืน ซึ่งการพัฒนาประเทศในอนาคตจะไม่สามารถแยกประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมออกจากการดำเนินกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสังคมได้อีกต่อไป จึงต้องกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนในการมุ่งสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อลดการใช้ วัสดุดีบและลดของเสียจากกระบวนการผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและแก้ปัญหาการใช้ทรัพยากรที่ไม่มี ประสิทธิภาพ ซึ่งท าลายความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นจุดเริ่มต้นสู่การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมก้าวหน้าควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เพื่อส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไปในระยะยาว โดยการส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนที่มีการใช้ทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศอย่างเป็น รูปธรรม โดยใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และสังคมไทย บนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดของทุกภาคส่วน โดยอาศัยกลไกและ มาตรการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เกิดการลงทุนสีเขียวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งผลักดันให้ภาคการผลิตปรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจตามแนวทางทางเศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ ส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นและเกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ ได้รับประโยชน์จากเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนากลไกสร้างแรงจูงใจให้เกิดการปรับ พฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพอย่างยั่งยืน นอกจากนี้การมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชากรจำนวนมากพึ่งพิงการดำรงชีพ จากภาคการเกษตร ประเทศไทยจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งยังต้องเผชิญความท้าทายจากผลของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและกายภาพที่ก่อให้เกิดการทำลายสมดุลของ สิ่งแวดล้อม พร้อมกับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่จะทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้นในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยคุกคามจากภัยพิบัติทางธรรมชาติยังมีแนวโน้ม

ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ในอนาคต อาจนำมาซึ่งความสูญเสียและผลกระทบต่อทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างมหาศาล เป็นความเสี่ยงของการบริหารจัดการที่ไทยยังมีขีดความสามารถ และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ๑๖ สถานการณ์วิกฤติไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องแก้ไขด้วยการจัดการปัญหาที่ต้นเหตุ เพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยส่งเสริมการใช้มาตรการเชิงป้องกัน ก่อนเกิดภัยในพื้นที่สำคัญ อาทิ การบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนที่เสี่ยงภัยประกอบการวางผังเมือง ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การให้ความรู้และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชนในการรับมือกับภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การอนุรักษ์พื้นที่พืชรพชากรรมชาติ และระบบนิเวศ รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางธรรมชาติร่วมกัน ๒.๔ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านการบริหารจัดการภาครัฐ ภายใต้การดำเนินงานของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยมีความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ภาครัฐซึ่งเป็นการพัฒนาทุนทางสถาบันของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ โดยสามารถตอบสนองต่อความต้องการ ของภาคส่วนต่าง ๆ ได้ดีขึ้น อาทิ การปรับปรุงกระบวนการและรูปแบบการให้บริการสาธารณะในรูปแบบ ดิจิทัล การพัฒนาระบบสารสนเทศและระบบข้อมูลเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐ ทั้งนี้ ยังพบว่าประเทศไทยมีความโดดเด่นในการพัฒนาไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลและการอำนวยความสะดวกให้กับภาคธุรกิจ โดยในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์จากองค์การสหประชาชาติ ให้อยู่ในอันดับที่ ๕๗ จากทั้งหมด ๑๙๓ ประเทศ ดีขึ้นจากอันดับที่ ๗๗ ในปี ๒๕๕๙ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงมีอุปสรรคที่ทำให้การพัฒนาประสิทธิภาพของภาครัฐไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร จากรายงานของสถาบันการศึกษานานาชาติที่สะท้อนถึงความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจและประชาชนต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ แม้ประเทศไทยจะสามารถลดสัดส่วนค่าใช้จ่าย ด้านบุคลากรต้องบประมาณรายจ่ายประจำปีลงได้บ้างแล้ว และมีจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับ รางวัลการบริหารจัดการที่ดีเพิ่มขึ้นก็ตาม โดยข้อจำกัดที่สำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐมาจากปัญหา เชิงโครงสร้างการบริหารงานภาครัฐที่มีขนาดใหญ่ มีขั้นตอนกระบวนการตามระเบียบปฏิบัติของระบบราชการ ที่ล้าสมัย ไม่สนับสนุนการทำงานรัฐบาลดิจิทัลแบบครบวงจร การจัดเก็บและการเชื่อมโยงข้อมูลในรูปแบบ ดิจิทัลที่เป็นระบบและบูรณาการ เนื่องจากแต่ละหน่วยงานยึดถือกรอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของตน เป็นหลัก ทั้งยังยึดติดกับบทบาทการเป็นผู้ดำเนินการเองมากกว่าการให้ความร่วมมือสนับสนุน แม้จะมีหน่วยงานหรือภาคส่วนอื่นที่มีขีดความสามารถในการดำเนินงานเดียวกันได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ สูงกว่าก็ตาม ส่งผลให้ภาครัฐมีความซ้ำซ้อนด้านบทบาทภารกิจระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีความแยกส่วนกัน ขาดการแบ่งปันหรือการพัฒนาแบบข้อมูลร่วมกัน การยกเลิกหรือควบรวมนหน่วยงานภาครัฐในกรณีที่เกิดภารกิจ เดิมหมดความจำเป็นหรือมีความสำคัญลดลงก็เป็นสิ่งที่กระทำได้ยากและใช้เวลานาน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อ การปรับเปลี่ยนภารกิจให้สอดคล้องกับบริบท การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ยังมีกฎระเบียบและกฎหมายที่ล้าสมัยจำนวนมากที่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน ทำให้ประชาชน และภาคธุรกิจต้องแบกรับต้นทุนจำนวนมหาศาล ทั้งที่เป็นค่าใช้จ่ายจริงและค่าเสียโอกาสในการทำธุรกิจสูงถึง ๑๓๓,๘๑๖ ล้านบาทต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ ๐.๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อีกหนึ่งปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการยกระดับทุนทางสถาบันและการบริหารจัดการภาครัฐ คือ ประเด็นด้าน ความยั่งยืนทางการคลัง ซึ่งแม้ประเทศไทยจะมีเสถียรภาพทางการคลังที่ดี แต่แนวโน้ม ของการ

บริหารจัดการทางการคลังของประเทศในระยะยาวยังคงมีความน่าเป็นห่วง จากโครงสร้างงบประมาณ รายจ่ายของประเทศในช่วงปี ๒๕๕๙-๒๕๖๓ พบว่าประเทศไทยมีรายจ่ายประจำในระดับสูง เฉลี่ยร้อยละ ๑๗ ๗๔.๘ ทั้งยังมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรเฉลี่ยร้อยละ ๒๑.๑ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับ ประเทศอื่น ๆ ในขณะที่มีฐานการจัดเก็บภาษีที่ค่อนข้างแคบ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของภาครัฐอย่างมี นัยสำคัญ โดยโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัยมากขึ้นจะยิ่งเพิ่มความท้าทายต่อการรักษาความยั่งยืน ทางการคลัง เนื่องจากรัฐต้องจัดสรรงบประมาณด้านสวัสดิการและด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น ขณะที่จำนวน ว่างแรงงานที่ลดลงจะยังมีผลต่อความสามารถในการเติบโตทางเศรษฐกิจและการจัดเก็บรายได้ของภาครัฐ โดยโครงสร้างการจัดเก็บรายได้และบริหารงบประมาณของรัฐที่มีข้อจำกัดนี้ เมื่อประกอบกับความเสี่ยง จากสถานการณ์วิกฤติที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประเทศได้อย่างรุนแรง อย่างเช่นผลกระทบจาก การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ที่ส่งผลให้รัฐบาลมีแนวโน้มที่จะจัดเก็บรายได้สุทธิได้น้อยกว่าประมาณการเดิม ในขณะที่รัฐต้องดำเนินนโยบายและมาตรการการเงินการคลังจำนวนมากเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ จึงทำให้มีแนวโน้มที่จะมีงบประมาณในการพัฒนาประเทศลดลง นอกจากนี้ ยังมีประเด็นด้าน ความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม ของประเทศไทยที่น่าเป็นห่วง โดยประเทศไทยได้รับการจัดอันดับความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคนในสังคมอยู่ในอันดับ ที่ ๑๒๓ จากทั้งหมด ๑๖๓ ประเทศ ขณะที่ดัชนีความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของโลกแสดงให้เห็นว่า ความมั่นคงทางไซเบอร์ของไทยมีอันดับลดลงจากอันดับที่ ๒๒ ในปี ๒๕๖๐ เป็นอันดับที่ ๔๔ ในปี ๒๕๖๓ จากข้อจำกัดทางศักยภาพของทั้งระดับบุคคลและองค์กรภาครัฐที่พัฒนาทักษะความรู้ความเข้าใจ และสมรรถนะทางดิจิทัลได้ไม่ทันต่อการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ซึ่งเป็นความท้าทายของภาครัฐ ในการลดข้อจำกัดเดิมและเสริมสร้างศักยภาพในการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐต่อไป ในส่วนของทุนทางสถาบันในระดับประชาสังคมซึ่งบ่งบอกถึงเสถียรภาพและความเข้มแข็งของสังคมนั้น พบว่า ประเทศไทยมีการพัฒนาเครือข่ายภาคประชาสังคมที่ค่อนข้างเข้มแข็ง มีระดับของการดำเนินงาน อาสาสมัครและการช่วยเหลือแบ่งปันที่สูง ซึ่งมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการรับมือกับภาวะวิกฤติต่าง ๆ สะท้อนถึงพลังเชิงบวกทางสังคม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ดีของคนไทย อย่างไรก็ตาม ภาคประชาสังคมส่วนใหญ่ ยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเพียงพอและขาดการเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เท่าที่ควร และด้วยความผันแปรของพลวัตทางสังคมที่ความเป็นปัจเจกมีแนวโน้มสูงขึ้น ค่านิยมในสังคม ที่เปลี่ยนไป และความก้าวหน้าของโลกออนไลน์ที่เติบโตแพร่หลายและสื่อสังคมออนไลน์ที่เน้นความรวดเร็ว ในการแพร่กระจายข่าวสารจนมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน นำไปสู่ ความเคลื่อนไหวทางสังคมที่เรียกร้องให้ภาครัฐพัฒนาการดำเนินงานให้โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความไม่สงบในสังคมขึ้นได้ง่ายหากเกิดกระแสสังคมที่ขาดความเชื่อมั่นในรัฐ เกิดเป็นแรงผลักดันให้ภาครัฐต้องยิ่งตระหนักถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการให้สามารถ เชื่อมโยงและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นภาคีการพัฒนาขับเคลื่อนประเทศอย่างมีส่วนร่วมและมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นในรัฐให้กลับคืนมา การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อส่งเสริมทุนทางสถาบันของประเทศไทยในระยะเวลา ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงอยู่ที่การยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของการบริหารจัดการภาครัฐ ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรมและทันต่อสถานการณ์ โดยเร่ง ปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐานแก่ประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียม มีการเชื่อมโยงจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่นได้อย่างมีบูรณาการ และมีธรรมาภิบาล เพื่อรักษาเสถียรภาพทาง

สังคม และฟื้นฟูความเชื่อมั่นในรัฐ เป็นการเสริมสร้างทุนทางสถาบันของประเทศ ซึ่งการปฏิรูปภาครัฐเป็นประเด็นท้าทายที่สำคัญของไทยมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่คนในสังคมส่วนใหญ่มีความตระหนักรู้ ๑๘ ด้านสิทธิมนุษยชน ภาครัฐจึงต้องเร่งพัฒนากลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการสาธารณะให้มีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ร่วมกับการใช้ข้อมูลและกระบวนการมีส่วนร่วมในการออกแบบนโยบายสาธารณะและการกำกับดูแลการดำเนินงานของรัฐ ให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่ปรับเปลี่ยนไปได้อย่างฉับไว เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยภาครัฐต้องทบทวนบทบาทและกระบวนการทำงาน เน้นการพัฒนาสมรรถนะให้ยืดหยุ่นคล่องตัว เชื่อมโยง และเปิดกว้าง ควบคู่กับการพัฒนาข้อมูลและบริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจ สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็วและประหยัด เพื่อให้สามารถให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพได้อย่าง มีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเท่าทันต่อความต้องการและความคาดหวังของ ประชาชนและทุกภาคส่วน ซึ่งต้องมีการปรับระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลภาครัฐ โดยให้ความสำคัญ กับการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐแบบดิจิทัล รวมถึงยกเลิกกฎหมายที่ล้าสมัย หกความจำเป็น พร้อมกับการพัฒนากฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เพื่อให้ประเทศไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะ ทันสมัย คล่องตัว และตอบโจทย์ประชาชน สามารถเป็นปัจจัย ผลักดันการพลิกโฉมประเทศได้อย่างแท้จริง

๕. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้จัดทำ (ร่าง) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ เพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของประเทศ ได้นำไปใช้เป็นกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษาและเรียนรู้สำหรับพลเมืองทุกช่วงวัยตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญของแผน คือ การมุ่งเน้นการประกันโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาและการศึกษาเพื่อการมีงานทำและสร้างงานได้ ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งความเป็นพลวัต เพื่อให้ประเทศไทยสามารถ ก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งภายใต้กรอบ (ร่าง) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ ได้กำหนดสาระสำคัญสำหรับบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาใน ๕ ประการ ได้แก่ การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา (Access) ความเท่าเทียมทางการศึกษา (Equity) คุณภาพการศึกษา (Quality) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ในระยะ ๑๕ ปีข้างหน้า ดังนี้

วิสัยทัศน์ : คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ
๒. เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับทบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ
๓. เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม รู้จักสามัคคี และร่วมมือ ผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ
ลดลง

ยุทธศาสตร์

๑. การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ
๒. การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
๓. การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๔. การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา
๕. การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

ปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จ

การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายของแต่ละยุทธศาสตร์ตามที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติจะประสบผลสำเร็จตามที่ระบุไว้ในแต่ละยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา หน่วยงานทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จังหวัด เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาต้องยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงาน และมีการทบทวน ปรับปรุงมาตรการ เป้าหมายความสำเร็จให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่เพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในทุกช่วงวัยต้องดำเนินการ ดังนี้

๑. การสร้างการรับรู้ ความเข้าใจและการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาสังคมในการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง มุ่งเน้นที่การจัดระบบการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในทุกระดับ

๒. การสร้างความเข้าใจในเป้าหมายและยุทธศาสตร์การดำเนินงานของแผนฯ ของผู้ปฏิบัติทุกหน่วยงานทุกระดับ เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติ มีการบริหารจัดการและการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษามีคณะกรรมการกำกับดูแลแต่ละยุทธศาสตร์ให้เกิดการนำไปปฏิบัติ โดยมีระบบงบประมาณเป็นกลไกสนับสนุนให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม

๓. การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของการจัดการศึกษา จากการเป็นผู้จัดการศึกษาโดยรัฐมาเป็นการจัดการศึกษาโดยทุกภาคส่วนของสังคมที่มุ่งการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) ตลอดจนการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals)

๔. การจัดให้แผนการศึกษาแห่งชาติเป็นเสมือนแผนงบประมาณด้านการจัดการศึกษาของรัฐ ระบบการจัดสรรงบประมาณประจำปีให้ยึดแผนงาน โครงการและเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของแผนฯ เป็นหลักในการพิจารณา เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาการศึกษาเป็นไปในทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนแต่ละช่วงวัย และการพัฒนากำลังคนตามความต้องการของตลาดงานและประเทศ เพื่อการจัดการศึกษาบรรลุผลตามยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดในช่วงเวลาที่กำหนด

๕. การปรับระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดประสิทธิภาพ โดยปรับโครงสร้างการบริหารงานให้มีความชัดเจนในด้านบทบาท หน้าที่และการกระจายอำนาจและการตัดสินใจจากส่วนกลางสู่ระดับภูมิภาคและสถานศึกษา รวมทั้งการปรับระบบการบริหารจัดการ และการบริหารงานบุคคลในแต่ละระดับให้ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาในสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ ผู้เรียนได้รับบริการการศึกษาที่มีมาตรฐานอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

๖. การสร้างระบบข้อมูลและสารสนเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงกับระบบการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการรายงานต่อสาธารณชนจะเป็นกลไกใน

การสร้างการรับรู้ของผู้จัดการศึกษาและผู้เรียน เพื่อการปรับประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ และความรับผิดชอบ ต่อผู้เรียน ผ่านระบบการกำกับ ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล

๗. การปฏิรูประบบทรัพยากรและการเงินเพื่อการศึกษา เพื่อให้รัฐสามารถใช้เครื่องมือทางการเงิน ในการกำกับการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติและนโยบายรัฐบาล

๖. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ ถือเป็นกฎหมายแม่บทในการปฏิรูปการศึกษา โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการไว้ดังนี้

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา ๘ การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

- (๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- (๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- (๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๙ การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้

- (๑) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- (๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและ

ประเภทการศึกษา

(๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษาและการพัฒนาครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

(๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

(๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

หมวด ๒ สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสอง ปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือ มีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัด ให้บุคคลดังกล่าว มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

๗. นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีทั้งสิ้น ๑๗ นโยบาย และแผนความมั่นคง แบ่งออกเป็น ๒ หมวด ดังนี้

๑. หมวดประเด็นความมั่นคง เป็นประเด็นภัยคุกคามที่มีผลกระทบและแนวโน้ม@ความเสี่ยงสูง ต่อความมั่นคงแห่งชาติและผลประโยชน์แห่งชาติ รวม ๑๓ นโยบายและแผนความมั่นคง ดังนี้

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติมุ่งเน้น ให้สังคมไทยอยู่ร่วมกันอย่างสันติและเคารพในความแตกต่างหลากหลายบนพื้นฐานสิทธิมนุษยชนและพร้อมธำรงรักษา ไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ ผ่านการส่งเสริมการเรียนรู้ จัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรและเผยแพร่ชุดข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตลอดจนส่งเสริม การอยู่ร่วมกันของคนในชาติอย่างสันติ และเคารพในความแตกต่างหลากหลายบนพื้นฐานสิทธิมนุษยชน และให้ความสำคัญกับทุกศาสนา ผู้ที่มีหลักความเชื่อต่าง ๆ และผู้ที่ไม่นับถือศาสนา (กองอำนวยการรักษา ความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เป็นหน่วยงานเจ้าภาพ)

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๒ การปกป้องอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ และการพัฒนาศักยภาพ การปกป้องกันประเทศ มุ่งเน้นการปกป้อง รักษา และแก้ไขปัญหาที่กระทบต่ออธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ ทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ รวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถเชิงยุทธศาสตร์ ของกองทัพและหน่วยงาน ด้านความมั่นคงที่เกี่ยวข้องเพื่อการป้องกันประเทศในอนาคต ผ่านการเตรียมกำลังเชิงยุทธศาสตร์ และพัฒนา กองทัพและหน่วยงานความมั่นคงไปสู่ความทันสมัย โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถรองรับปฏิบัติการทางไซเบอร์และอวกาศ (กระทรวงกลาโหม เป็นหน่วยงานเจ้าภาพ)

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๓ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติในพื้นที่ชายแดน มุ่งเน้นให้พื้นที่ชายแดนและประชาชนในพื้นที่ที่มีการพัฒนา มีความมั่นคง ปลอดภัย มีศักยภาพในการป้องกัน และแก้ไขภัยคุกคามทุกรูปแบบ มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ของมนุษย์อย่างสมดุล อีกทั้งยังเป็นพื้นที่แห่งความร่วมมือและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศรอบบ้าน ทั้งในด้าน การร่วมกันป้องกันภัยคุกคามและปัญหาความมั่นคง การแก้ไขปัญหาค้างค้ำ รวมถึงการสร้างการเติบโต ทางเศรษฐกิจร่วมกันอย่างยั่งยืน โดยสร้างสภาพแวดล้อมในพื้นที่ชายแดนให้มีความปลอดภัยและมีศักยภาพ ในการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคาม ยกระดับและพัฒนาจุดผ่านแดนให้มีประสิทธิภาพในการป้องกันภัยคุกคาม และเชื่อมโยงเศรษฐกิจ การค้า และการสัญจรข้ามแดน ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาเขตแดนระหว่างไทย กับประเทศรอบบ้านให้เกิดความสมดุลระหว่างผลประโยชน์แห่งชาติและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานเจ้าภาพ)

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล มุ่งเน้น การเสริมสร้างความมั่นคงทางทะเลแบบองค์รวมให้ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทางทะเลที่สำคัญ อย่างต่อเนื่อง และความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ โดยคำนึงถึงการรักษาความมั่นคงทางทะเล และผลประโยชน์G ของชาติทางทะเลให้@มีความสมดุลและยั่งยืน และการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเล ที่มีประสิทธิภาพ พร้อม ทั้งส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการดำเนินการด้านความมั่นคงทางทะเล เสริมสร้าง ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน อาเซียน และประเทศในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก รวมถึงการใช้ประโยชน์ จากทะเลอย่างสมดุลและยั่งยืนเป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน โดยเฉพาะการท่องเที่ยว การประมง การพาณิชย์นาวี และการขุดเจาะหรือสำรวจแหล่งพลังงานใต้ทะเล การบริหารจัดการองค์ความรู้@ทางทะเล และการสร้างความตระหนักรู้ความสำคัญของทะเล (ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เป็นหน่วยงานเจ้าภาพ)

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้มุ่งเน้น การลดการก่อเหตุรุนแรงและความสูญเสีย การพัฒนาทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเสริมสร้างความปลอดภัยและขจัดเงื่อนไข ความรุนแรง ผ่านการเสริมสร้างความสามารถในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและหมู่บ้าน โดยขับเคลื่อนผ่านกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภายใต้เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บนพื้นฐานของความจริงใจ สมัคใจ และให้เกียรติ เพื่อเป็นทางออกของความขัดแย้งตามแนวทางสันติวิธี ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ คุณภาพการศึกษา และการบริหารจัดการของภาครัฐ (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นหน่วยงานเจ้าภาพ)

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๖ การบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมืองและผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ มุ่งเน้นการบริหารจัดการผู้มีปัญหาสถานะและสิทธิบุคคล แรงงานต่างด้าว กลุ่มที่มีความเปราะบางต่อความมั่นคง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติรวมถึงผู้ได้รับการคุ้มครองหรือผู้อยู่ระหว่างคัดกรอง สถานะที่ไม่สามารถเดินทางกลับประเทศอันเป็นภูมิลำเนาได้ ให้มีความสมดุลระหว่างมิติความมั่นคง ความสัมพันธ์ระหว่าง ประเทศและหลักสิทธิมนุษยชน โดยเร่งดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับสถิติผู้หลบหนีเข้าเมืองในกลุ่มที่มีปัญหา สถานะและสิทธิบุคคล การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบและจับกุมแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ผู้ประกอบการ รวมถึงผู้จัดหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย การบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และประเทศต้นทางในการเร่งรัดกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหากลุ่มผู้ติดตามแรงงานต่างด้าว (กองอำนวยการรักษา ความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เป็นหน่วยงานเจ้าภาพ)

๘. นโยบายรัฐบาล (พลตำรวจเอกเพิ่มพูน ชิดชอบ)

มว.ศธ. “พล.ต.อ.เพิ่มพูน ชิดชอบ” มอบนโยบายการศึกษา และแนวทางการขับเคลื่อนนโยบาย “เรียนดี มีความสุข” เน้นลดภาระครูและบุคลากรทางการศึกษา 4 ด้าน ปรับวิธีการประเมินวิทยฐานะ, ครู และบุคลากรทางการศึกษาค้นค้นด้วยความโปร่งใส, แก้ไขปัญหาหนี้สิน, จัดหาอุปกรณ์การสอนและสวัสดิการ 1 ครู 1 Tablet และเร่งลดภาระนักเรียนและผู้ปกครอง 6 ด้าน เรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา, 1 อำเภอ 1 โรงเรียนคุณภาพ, ระบบแนะแนวการเรียนและเป้าหมายชีวิต, การจัดทำระบบวัดผลรับรองมาตรฐานวิชาชีพ, การจัดทำระบบวัดผลเทียบระดับการศึกษา, มีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ

พลตำรวจเอก เพิ่มพูน ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่า การดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) จะอยู่ภายใต้กรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี รวมทั้งนำนโยบายของรัฐบาลมาขับเคลื่อน เพื่อร่วมกันยกระดับคุณภาพการศึกษาเต็มกำลังความสามารถอย่าง เป็นกัลยาณมิตรต่อกัน ภายใต้แนวทางการทำงาน “จับมือไว้ แล้วไปด้วยกัน” และใช้สำนวนที่เข้าใจง่าย คือ “เรียนดี มีความสุข” เพื่อเดินทางยกระดับคุณภาพการศึกษาไปด้วยกัน ซึ่งการเรียนการสอนจำเป็นต้องเริ่ม จากความสุขทั้งผู้เรียน ผู้สอน และผู้ปกครอง เมื่อมีความสุขจะส่งผลให้การเรียนรู้ดีขึ้น เมื่อการเรียนรู้ดีขึ้นจะส่งผล

กลับไปทำให้มีความสุขมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงอยากให้เกิดความร่วมมือกันทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนผู้ปกครองและชุมชน จะสามารถขับเคลื่อนผลักดันในเรื่องการศึกษาให้เจริญรุดหน้ายิ่งขึ้นไป ซึ่งแนวคิดในการจัดการศึกษาแบ่งเป็น 2 ข้อหลัก คือ การศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ และการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชีวิต โดยแบ่งเป็น 2 เรื่องหลัก คือ นโยบายที่เน้นหนักในการทำงาน และนโยบายที่ต้องเร่งดำเนินการ

นโยบายที่เน้นหนักในการทำงาน : ลดภาระครูและบุคลากรทางการศึกษา 4 ด้าน

1. **ปรับวิธีการประเมินวิทยฐานะครูและบุคลากรทางการศึกษา** ลดขั้นตอนมุ่งผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ด้วยการปรับระบบการประเมินวิทยฐานะที่เน้นตามสภาพจริง ลดการทำเอกสาร-ขั้นตอนการประเมิน ไม่ซับซ้อนและเป็นธรรม
2. **ครูและบุคลากรทางการศึกษาคืนถิ่น** สามารถโยกย้ายกลับภูมิลำเนาด้วยความโปร่งใส ไม่มีการซื้อขายตำแหน่ง พร้อมสำรวจครูขาดแคลนในแต่ละพื้นที่ตามภูมิลำเนาเดิม
3. **แก้ไขปัญหานี้ส้นครูและบุคลากรทางการศึกษา** ด้วยการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการวางแผนการใช้เงินและการเก็บออมเงิน น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีพ รวมทั้งเร่งช่วยเหลือกลุ่มลูกหนี้ NPL โดยเร่งด่วน
4. **จัดหาอุปกรณ์การสอนและสวัสดิการ 1 ครู 1 Tablet** ด้วยการสนับสนุน จัดหาอุปกรณ์ ในการช่วยจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมโยงระบบออนไลน์รองรับการใช้งานให้เพียงพอกับจำนวนครูผู้สอน

นโยบายที่ต้องเร่งดำเนินการ : ลดภาระนักเรียนและผู้ปกครอง 6 ด้าน

1. **เรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา Anywhere Anytime เรียนฟรี** มีงานทำ “ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” มีระบบหรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้ โดยผู้เรียนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (1 นักเรียน 1 Tablet) ด้วยการส่งเสริมบทบาทภาคเอกชน (สถานประกอบการ) ให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและจัดการศึกษา โดยให้ค่าตอบแทนที่เหมาะสมในระหว่างการเรียนรู้หรือฝึกอาชีพ นำแพลตฟอร์มการเรียนรู้แห่งชาติมาผสมผสานการเรียนการสอนแบบเดิมในห้องเรียนกับการเรียนการสอนออนไลน์ (Hybrid Education) ผู้เรียนจะมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และขยายการเรียนรู้ไปถึงประชาชนทุกช่วงวัยทั่วประเทศให้มีโอกาสทางการศึกษา เข้าถึงเนื้อหาสาระที่มีคุณภาพ ตลอดจนพัฒนาการศึกษาผ่านระบบการสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank System) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและประชาชนได้เรียนและทำงานไปในเวลาเดียวกัน
2. **1 อำเภอ 1 โรงเรียนคุณภาพ** ด้วยการจัดให้มีการพัฒนาโรงเรียนคุณภาพต้นแบบอย่างน้อย 1 โรงเรียนในแต่ละอำเภอหรือเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อนำร่องการพัฒนาโรงเรียนคุณภาพ สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน

สื่อ อุปกรณ์ และงบประมาณในการปรับปรุงสภาพแวดล้อม อีกทั้งจัดสรรงบประมาณอย่างต่อเนื่องทุกปีงบประมาณ

3. **ระบบแนะแนวการเรียนรู้ (Coaching) และเป้าหมายชีวิต** ด้วยการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโลก โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกระดับการศึกษาให้มีทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและมีหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้มีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน อีกทั้งจัดให้มีระบบแนะแนวตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบแนวทางการเรียน และเป้าหมายชีวิตที่ตนเองชอบ สามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดระยะเวลาการเรียนรู้

4. **การจัดทำระบบวัดผลรับรองมาตรฐานวิชาชีพ (Skill Certificate)** ผู้เรียนสามารถเรียนเพิ่มเพื่อรับประกาศนียบัตรในการประกอบอาชีพ ด้วยการนำหน่วยกิตที่สะสมมาใช้เทียบคุณวุฒิ รับรองมาตรฐานวิชาชีพเพื่อรับประกาศนียบัตรในการประกอบอาชีพ ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสายอาชีวศึกษา สามารถขอการรับรองมาตรฐานวิชาชีพได้ในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีทางเลือกที่จะมีรายได้ระหว่างเรียนควบคู่กับการทำงานไปพร้อมกัน

5. **การจัดทำระบบวัดผลเทียบระดับการศึกษา และประเมินผลการศึกษา** เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถเป็นเลิศ ไม่ต้องเสียเวลาเรียนในระบบ ด้วยการจัดทำระบบการเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียนทักษะ ความรู้ ประสบการณ์หรือสมรรถนะจากระบบเดียวกัน แต่ต่างสถานศึกษา หรือจากระบบหนึ่งไปสู่อีกระบบหนึ่งหรือจากต่างประเทศ เพื่อใช้ประโยชน์ในการเข้าศึกษาหรือการรับรองระดับการศึกษาต่างสถานศึกษาหรือต่างระบบได้

6. **มีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn)** ด้วยการจัดการอาชีวศึกษาระดับวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิค โดยมุ่งเน้นการผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ตรงความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ โดยเน้นรูปแบบการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อสร้างทักษะอาชีพและทักษะชีวิต ให้ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพได้ทันต่อความต้องการกำลังคนของประเทศ และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ในการนี้ รมว.ศธ. ได้มีข้อสั่งการและแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. ให้ผู้บริหารทุกภาคส่วนในสังกัด นำนโยบายด้านการศึกษาของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม (Action Plan)

2. ดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น การบรรจุ แต่งตั้ง โยกย้าย เน้นห้าห้าห้ามซื้อ-ขาย ตำแหน่ง ห้ามทุจริตการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุ ครุภัณฑ์ ชุดนักเรียน อาหารกลางวัน ฯลฯ และต้องจัดซื้อจัดจ้างวัสดุ ครุภัณฑ์ที่มีคุณภาพ
3. น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สู่การปฏิบัติ
4. ให้ร่วมกันรักษาสิ่งแวดล้อม และมุ่งสู่การใช้พลังงานสะอาด
5. ส่งเสริมการอ่านอย่างเป็นกระบวนการ โดยครูต้องเป็นต้นแบบ ในการรักการอ่าน
6. การลงพื้นที่ตรวจราชการหรือตรวจเยี่ยม ให้เฉพาะผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องมาร่วมรับการตรวจราชการหรือตรวจเยี่ยม โดยให้ดำเนินการอย่างเรียบง่ายและประหยัด เช่น ไม่ต้องติดป้ายต้อนรับ ไม่มีของที่ระลึกหรือของฝาก สิ่งที่จะทำให้ รมว.ศธ. คือ การดูแลนักเรียนให้เป็นคนดีและเก่ง ด้านผู้บริหาร ขับเคลื่อนงานตามนโยบายได้เป็นอย่างดีมีคุณภาพ

๘. นโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567-2568

นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567-2568

1. ปลุกฝังความรักในสถาบันของชาติ และน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาสู่การปฏิบัติ

- 1.1 ขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 1.2 ขับเคลื่อนพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของในหลวงรัชกาลที่ 10 สู่การปฏิบัติ
- 1.3 ปลุกฝังความรักในสถาบันหลักของชาติ

2. การจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศิลธรรม และประชาธิปไตย

- 2.1 พัฒนาการจัดการการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศิลธรรม และประชาธิปไตยในสังคมร่วมสมัย
- 2.2 พัฒนาวัดกรรมการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศิลธรรม ประชาธิปไตยและส่งเสริมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ สู่ห้องเรียนวิถีใหม่ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

3. ปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัยและหลากหลาย

- 3.1 ส่งเสริมให้มีการต่อยอดแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- 3.2 พัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะผู้เรียนตามความถนัด ความสนใจ ด้วยการเรียนรู้อย่างมีความสุข
- 3.3 ส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. ส่งเสริมการอ่าน เพื่อเป็นวิถีในการค้นหาความรู้และต่อยอดองค์ความรู้ที่สูงขึ้น

- 4.1 ส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 4.2 พัฒนาความสามารถด้านการอ่านแนวทางประเมิน PISA

5. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

- 5.1 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะด้านการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม การมีจิตอาสา ทำความดีด้วยหัวใจ
- 5.2 สร้างผู้นำด้วยกระบวนการลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อื่นๆ
- 5.3 ส่งเสริมกิจกรรมสถานักเรียน ชุมชน ชมรม และการมีส่วนร่วมให้เกิดวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน เป็นพลเมืองที่ดี และแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

6. จัดการศึกษาแบบเรียนรวม

- 6.1 พัฒนาองค์ความรู้ เจตคติและทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
- 6.2 สร้างเครือข่ายบูรณาการความร่วมมือช่วยเหลือเด็กที่มีความจำเป็นพิเศษระหว่างสถานศึกษากับ ทีมสหวิชาชีพ
- 6.3 นิเทศ กำกับ ติดตาม โดยร่วมมือกับเครือข่ายในทุกภาคส่วน

7. จัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ

- 7.1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามพหุปัญญา
- 7.2 พัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ ด้านคณิตศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านภาษา ด้านทัศนศิลป์ ด้านกีฬา และด้านอื่นๆ
- 7.3 ส่งเสริมความเป็นเลิศของผู้มีความสามารถพิเศษ และ Soft Power อย่างเต็มศักยภาพเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

8. เสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา

- 8.1 ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพของสถานศึกษา เพื่อให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย อบอุ่น มีความสุข เอื้อต่อการเรียนรู้
- 8.2 สร้างเครือข่ายและกลไกในการดูแลความปลอดภัยให้กับผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา
- 8.3 สร้างภูมิคุ้มกันผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่ให้เข้าไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติด
- 8.4 รับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ดูแลความปลอดภัยของผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาผ่านระบบ OBEC Safety Center

9. เพิ่มโอกาสและสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา

- 9.1 พัฒนาระบบการป้องกัน การเฝ้าระวัง และการดูแลช่วยเหลือเด็กกลุ่มเสี่ยง เด็กตกหล่น เด็กออกกลางคัน เด็กไร้สัญชาติ เด็กพื้นที่สูงในถิ่นทุรกันดารและพื้นที่เกาะ ตามความต้องการจำเป็นรายบุคคล เพื่อไม่ให้หลุดจากระบบการศึกษา โดยบูรณาการความร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 9.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส ได้รับโอกาส เข้าถึงการศึกษา แหล่งเรียนรู้ และการฝึกอาชีพที่หลากหลายเหมาะสมตามศักยภาพ เพื่อให้มีทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถพึ่งพาตนเองได้

10. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

10.1 พัฒนาผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรส่วนกลาง ให้เป็นผู้นำเชิงกลยุทธ์ นำนโยบายสู่การปฏิบัติ และมีทักษะในการบริหารสถานการณ์

10.2 พัฒนาสมรรถนะศึกษานิเทศก์ ในการนิเทศ และชี้แนะ (Coaching)

10.3 พัฒนาสมรรถนะครู ด้านภาษาอังกฤษ ภาษาจีน เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ จิตวิญญาณ ความเป็นครู และทักษะอื่นที่จำเป็น

10.4 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้และสมรรถนะด้านวิชาการ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning)

นโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

ลดภาระครูและบุคลากรทางการศึกษา

1. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคล

1.1 ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการ การแต่งตั้ง การย้าย การช่วยราชการ และการขอมิและเลื่อนวิทยฐานะ

1.2 พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

2. การแก้ไขปัญหาหนี้สินครู

2.1 จัดตั้งศูนย์และสถานีแก้หนี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ

2.2 จัดทำข้อมูลสารสนเทศ และแนวทางแก้ไขปัญหาหนี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษา

2.3 ดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษา

3. การบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

3.1 จัดทำแผนการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

3.2 จัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

3.3 เสนอปรับเกณฑ์อัตรากำลังผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.4 จัดทำคำสั่งมอบอำนาจเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้ดำเนินการแทนโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 60 คน

3.5 จัดทำรูปแบบการบริหารเจ้าหน้าที่ธุรการ ในโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

3.6 สร้างและใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ในระบบดิจิทัล และส่งเสริมการใช้ DLTV

4. ลดภาระการประเมินของสถานศึกษา

4.1 สสำรวจรายการประเมิน การรายงานข้อมูล และโครงการของสถานศึกษา

4.2 จัดทำรูปแบบและแนวทางการประเมินเพื่อลดภาระของสถานศึกษา

4.3 ติดตามผลการประเมินตามแนวทางเพื่อลดภาระการประเมินของสถานศึกษา

5. สร้างความตระหนักในการป้องกันการทุจริต

- 5.1 เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 5.2 สรรหา บรรจุและแต่งตั้ง โยกย้าย ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ยึดถือระบบคุณธรรม และความโปร่งใส
- 5.3 จัดซื้อจัดจ้างวัสดุ ครุภัณฑ์ อาหารกลางวัน อย่างมีคุณภาพและถูกต้องตามระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

6. การสื่อสาร และประชาสัมพันธ์องค์กร

- 6.1 พัฒนาการสื่อสารทุกช่องทาง
- 6.2 ติดตามและวิเคราะห์ประเด็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
- 6.3 ผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ สพฐ.
- 6.4 สร้างเครือข่าย และประยุกต์ใช้ AI เพื่อการประชาสัมพันธ์

ลดภาระนักเรียนและผู้ปกครอง

1. การเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime) ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

- 1.1 จัดหาเครื่องมือ พร้อมอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยสำหรับการเรียนรู้
- 1.2 จัดหาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของสถานศึกษา
- 1.3 พัฒนา ส่งเสริม และขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล ให้แก่ผู้เรียนทุกที่ทุกเวลา

2. สร้างความเข้มแข็งระบบแนะแนว การชี้แนะ (Coaching) และการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้เรียน

- 2.1 พัฒนาระบบแนะแนวและการชี้แนะแนวทาง (Coaching)
- 2.2 พัฒนาครูแนะแนวแกนนำ และพัฒนาให้ครูทุกคนให้การแนะแนวนักเรียนได้
- 2.3 ส่งเสริมสุขภาพจิตนักเรียนวิถีใหม่ด้วย School Health Hero และส่งเสริมสุขภาพกายรอบด้าน

3. ส่งเสริมระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank)

- 3.1 พัฒนาระบบการเทียบโอนความรู้ และประสบการณ์เพื่อใช้ในการสะสมหน่วยกิตและผลการเรียนของผู้เรียน ผ่านระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank)
- 3.2 พัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิตดิจิทัล
- 3.3 เชื่อมโยง API ระหว่างสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด และระบบธนาคารหน่วยกิตแห่งชาติ

4. 1 อำเภอ 1 โรงเรียนคุณภาพ

- 4.1 จัดทำแผนการพัฒนาโรงเรียนคุณภาพ
- 4.2 กำหนดเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนคุณภาพ
- 4.3 สนับสนุนและพัฒนาโรงเรียนคุณภาพที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการเพื่อการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ

5. เสริมสร้างทักษะอาชีพ และการมีรายได้ระหว่างเรียน

- 5.1 พัฒนานักธุรกิจน้อยมีคุณธรรม นำสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์
- 5.2 ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานหารายได้ในช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อน
- 5.3 ส่งเสริมประสบการณ์อาชีพของนักเรียนในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 5.4 พัฒนาต่อยอดห้องแล็บสอนอาชีพ ในโรงเรียนต้นแบบสหกรณ์โรงเรียน
- 5.5 ส่งเสริมการศึกษาร่วมหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ทวิศึกษา) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

๙. การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

ทิศทางการพัฒนาศรีสะเกษ

ผลจากการจัดประชุมประชาคมจังหวัดศรีสะเกษหลายครั้ง ได้สรุปกรอบแนวความคิดรวบยอดว่า จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่มีพื้นฐานอาชีพเดิมเป็นเกษตรกรรม มีรายได้ส่วนใหญ่มาจากเกษตรกรรมทางจังหวัด จึงเน้นทิศทางของจังหวัดไปสู่การผลิตทางด้านเกษตรอินทรีย์ โดยยึดวิถีศรีสะเกษ ซึ่งเป็นวิถีชีวิตของชุมชนเกษตรกรรมที่มีจิตวิญญาณในการเอื้อเฟื้อและใส่ใจดูแลผู้อื่น ดังนั้นเกษตรอินทรีย์ จึงเป็นแนวทางที่ตรงกับวิถีศรีสะเกษเดิม ที่ใส่ใจถึงผู้อื่นในการผลิต และจังหวัดศรีสะเกษยังเป็นเมืองวัฒนธรรมโบราณที่มีอารยธรรมมาตั้งแต่โบราณ ดังนั้น การพัฒนาของจังหวัดจึงมีจุดเน้นความสมดุลของใช้วิถีชีวิตและการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจโดยได้กำหนด วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ ๕ ด้าน ดังนี้

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและรักษาความสงบเรียบร้อย
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

พันธกิจจังหวัด

- สร้างความมั่นคงมั่งคั่ง ความสงบเรียบร้อยบ้านเมืองมีความเป็นระเบียบ ร่มรื่นด้วยพื้นที่สีเขียว
- ส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
- ส่งเสริมสุขภาพ สนับสนุนการศึกษา และกีฬาของจังหวัด
- ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย รวมทั้งสนับสนุนอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร
- บูรณาการการทำงานของหน่วยงานราชการ และเอกชนเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดให้บรรลุผลสัมฤทธิ์

เนื่องจากประชาชนชาวจังหวัดศรีสะเกษมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย และมีวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเกษตรหลายประการ ในการพัฒนาร่วมกับประชาชน จึงเน้นความสอดคล้องเชื่อมโยงกับการ ทำมาหากินและการผลิตสินค้าเกษตรแบบดั้งเดิม ที่เน้นใช้แรงงานคนมากกว่าเครื่องจักร ตามวิถีศรีสะเกษ แต่เพิ่มทักษะและมูลค่าให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดมากขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ ทำให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดีมีความสุข แม้จะไม่ร่ำรวยเหมือนที่อื่น โดยจะมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา ซึ่งการใช้เครื่องมือดังกล่าวข้างต้น จะเป็นการพัฒนาจังหวัดที่มุ่งไปสู่เป้าประสงค์สุดท้ายเพื่อให้ "ชาวศรีสะเกษ กินอุ่น นอนอุ่น ทุนมี หนี้หมด" โดยขยายความได้ ดังนี้

กินอ้อม คือ การมีเศรษฐกิจที่พอเพียง พึ่งพาตนเองได้ ประชาชนผลิตอาหารอย่างเพียงพอสำหรับอุปโภคบริโภค ที่เหลือจะนำไปจำหน่ายประชาชนมีความมั่นคงทางด้านอาหาร / ที่อยู่อาศัยและสามารถดูแลตนเองได้

นอนอุ่น คือ การมีสุขภาพดี และฝันดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่มีปัญหาอาชญากรรม ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี มีความสุขมีความมั่นคงในชีวิต รวมทั้งประชาชนรักการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา

ทุนมี ได้แก่ ทุนทางที่ดิน ทุนที่เป็นตัวเงิน ทุนทางปัญญา รวมทั้งทุนทางสังคม ไม่หมัดหวังสิ้นคิด ทุนทำให้เกิดรายได้ที่มั่นคง มีความร่วมมือระหว่างกัน อันเชื่อมโยงมิติความมั่นคงของประเทศได้

หนี้หมด ก็คือ เมื่อประชาชนมีรายได้ก็จะปลอดจากหนี้สิน เป็นความสุขของประชาชนทุกข์หมดไป

ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ต้องมีการบูรณาการงานของทุกภาคส่วนเข้าด้วยกัน และน้อมนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับชีวิตประจำวัน และตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยเสมอ เนื่องจากเป็นหน้าที่ของประชาชนที่สามารถช่วยกันในการพัฒนาจังหวัดให้มีความเจริญรุ่งเรืองต่อไป

วิสัยทัศน์จังหวัดศรีสะเกษ

" เมืองน่าอยู่ ประตูก้าว การท่องเที่ยว อารยธรรมขอมโบราณ เป็นเลิศด้านกีฬา นำสินค้าเกษตรมาตรฐานและปลอดภัย สู่ครัวโลก "

เป้าประสงค์รวม

- ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- มูลค่าการค้าการลงทุนและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการกีฬาเพิ่มสูงขึ้น
- ผลผลิตด้านการเกษตรที่ได้มาตรฐานและปลอดภัยเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

จังหวัดศรีสะเกษ ได้นำแนวทางในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ แผนบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล บูรณาการเข้าด้วยกัน โดยวางตำแหน่งทางการพัฒนา (Positioning) ตามวิสัยทัศน์ข้างต้น และกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดไว้ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

๑.๑ ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น

๑.๒ ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี

๒.๑ เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

๒.๒ ประชาชนมีสุขภาพ และคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคม ที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓ ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ มีโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมที่เอื้อประโยชน์ ต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

๔.๑ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔.๒ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

๔.๓ สังคมเกิดความสมานฉันท์ ประชาชนอยู่ดีมีสุข

๔.๔ ประชาชนผู้ได้รับภัยพิบัติ และผู้อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

๕.๑ ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยภาครัฐ

๑๐. นโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑

วิสัยทัศน์ (Vision) คุณธรรม คุณภาพเป็นเลิศ

พันธกิจ (Mission)

๑. จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์
๒. พัฒนาการศึกษานั่นความปลอดภัยของผู้เรียน
๓. ส่งเสริมความเป็นเลิศของผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามศักยภาพเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๔. พัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามหลักสูตรและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
๕. สร้างโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษา อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
๖. ส่งเสริมคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามพหุปัญญา
๗. พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความเชี่ยวชาญ ในการจัดการศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญตอบสนองในทิศทางการพัฒนาประเทศ
๘. จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๙. พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาทุกระดับและจัดการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

เป้าประสงค์ (Goals)

๑. ผู้เรียนมีคุณภาพตามหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา
๒. ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม มีความสำนึกของความเป็นไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ประชากรวัยเรียนทุกคนเข้าถึงบริการทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ
๔. ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะเต็มตามศักยภาพ สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ
๕. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีคุณภาพประสิทธิภาพตามมาตรฐานนำหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารจัดการ
๖. บริหารและจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมทั้งรูปแบบเนื้อหาและวิธีการ
๗. ทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการบริหารการจัดการศึกษา

จุดเน้น /ตัวชี้วัด /ค่าเป้าหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยทุกรูปแบบ

กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคให้กับประชากรวัยเรียนทุกคน

กลยุทธ์ที่ ๓ ยกระดับการศึกษาให้สอดคล้องกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีสมรรถนะที่เหมาะสม
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามช่วงวัยรวมถึงได้รับการส่งเสริมความเป็นเลิศตามศักยภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ หน่วยงานและสถานศึกษาได้รับพัฒนาระบบบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยทุกรูปแบบ

เป้าหมาย

๑ ผู้บริหารครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการดูแลความปลอดภัยและสามารถปรับตัวกับโรคอุบัติใหม่
โรคอุบัติซ้ำ

๒ สถานศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัยและจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓ สถานศึกษาได้รับการส่งเสริมให้มีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องเพื่อความปลอดภัยของผู้เรียน

กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคให้กับประชากรวัยเรียนทุกคน

เป้าหมาย

๑ ประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาภาคบังคับ ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเสมอภาค จนจบการศึกษาภาค
บังคับ

๒ ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับการส่งเสริมให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา จนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๓ เด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

๔ ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

๕ เด็กกลุ่มเสี่ยงที่จะออกจากระบบการศึกษา เด็กตกหล่นและเด็กออกกลางคันได้รับการช่วยเหลือให้ได้รับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ ๓ ยกระดับการศึกษาให้สอดคล้องกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีสมรรถนะที่เหมาะสม
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามช่วงวัยรวมถึงได้รับการส่งเสริมความเป็นเลิศตามศักยภาพ

เป้าหมาย

๑ ผู้เรียนทุกช่วงวัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความรักในสถาบันของชาติและยึดมั่นการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเป็นพลเมืองที่รู้สิทธิและหน้าที่อย่างมีความรับผิดชอบมีจิต
สาธารณะมีความรักและภูมิใจในความเป็นไทย

๒ ผู้เรียนทุกช่วงวัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานสอดคล้องกับศักยภาพ
เป็นผู้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑

๓ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีมี
สมรรถนะความรู้ ความเชี่ยวชาญและจรรยาบรรณ และมาตรฐานวิชาชีพรวมทั้งจิตวิญญาณ ความเป็นครู

๔ สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (sustainable Development Goals : SDGs)

และเสริมสร้างคุณภาพ คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามหลักของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- ๕ สถานศึกษามีระบบการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน(Assessment for learning) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล(personalized learning)
- ๖ สถานศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถจัดการเรียนการสอน ที่ยืดหยุ่นตอบสนองความสนใจของผู้เรียน

กลยุทธ์ที่ ๔ หน่วยงานและสถานศึกษาได้รับพัฒนาระบบบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

- ๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการนำเข้าสู่ข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน
- ๓ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท
- ๔ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท
- ๕ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการพัฒนาระบบบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท
- ๖ สถานศึกษาในพื้นที่ลักษณะพิเศษได้รับการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบท

บทที่ ๒

สภาพการจัดการศึกษา

ภารกิจของหน่วยงาน

การปฏิรูปการศึกษามีความมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสามารถและมีความสุข การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีพลัง และมีประสิทธิภาพ จำเป็นที่จะต้อง มีการกระจายอำนาจ และให้ทุกฝ่ายการมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และเป็นไปตามหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งให้มีการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาของไทยมีเอกภาพ เชิงนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ดังปรากฏ ในบัญญัติมาตรา ๓๙ ที่ว่า

“มาตรา ๓๙ กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษาโดยตรง”

การกระจายอำนาจดังกล่าวจะทำให้สถานศึกษามีความคล่องตัว มีอิสระ ในการบริหารจัดการ เป็นไปตาม หลักของการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management : SBM) ซึ่งจะเป็นการสร้างรากฐานและความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพได้มาตรฐานและสามารถพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

จากแนวคิดดังกล่าว เพื่อให้สถานศึกษามีความคล่องตัว มีอิสระ และมีความเข้มแข็ง รัฐจึงให้สถานศึกษา เป็นนิติบุคคล โดยได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ในมาตรา ๓๕ ดังนี้

“มาตรา ๓๕ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา ๓๔ (๒) เฉพาะที่เป็นโรงเรียนมีฐานะเป็นนิติบุคคล เมื่อมีการยุบเลิกสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ความเป็นนิติบุคคลสิ้นสุดลง”

เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาสอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดทำคู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลขึ้นโดยกำหนดขอบข่ายและภารกิจการบริหารและการจัดการสถานศึกษา ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๔๖)

๑. การบริหารวิชาการ

แนวคิด งานวิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจะ เป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการ

เรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้สถานศึกษาบริหารงานด้านวิชาการฯได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน สถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น

๒. เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้มาตรฐานและมีคุณภาพสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษา และการประเมินคุณภาพภายในเพื่อพัฒนาตนเอง และการประเมินจากหน่วยงานภายนอก

๓. เพื่อให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนจัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาการเรียนรู้ที่สนองตามความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

๔. เพื่อให้สถานศึกษาได้ประสานความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาและของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ อย่างกว้างขวาง

ขอบข่าย/ภารกิจ

- การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
- การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- การนิเทศการศึกษา
- การแนะแนวการศึกษา
- การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
- การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
- การส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน

และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

๒. การบริหารงบประมาณ

แนวคิด การบริหารงานงบประมาณของสถานศึกษาเน้นความเป็นอิสระ ในการบริหารจัดการมีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักการบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ให้มีการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษารวมทั้งจัดหารายได้จากบริการมาใช้บริหารจัดการเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดีขึ้นต่อผู้เรียน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้สถานศึกษาบริหารงานด้านงบประมาณมีความเป็นอิสระ คล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้
๒. เพื่อให้ได้ผลผลิต ผลลัพธ์เป็นไปตามข้อตกลงการให้บริการ
๓. เพื่อให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการทรัพยากรได้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

ขอบข่าย/ภารกิจ

๑. การจัดทำและเสนอของบประมาณ
 - ๑.๑ การวิเคราะห์และพัฒนานโยบายทางการศึกษา
 - ๑.๒ การจัดทำแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาการศึกษา
 - ๑.๓ การวิเคราะห์ความเหมาะสมการเสนอของบประมาณ
๒. การจัดสรรงบประมาณ
 - ๒.๑ การจัดสรรงบประมาณในสถานศึกษา
 - ๒.๒ การเบิกจ่ายและการอนุมัติงบประมาณ
 - ๒.๓ การโอนเงินงบประมาณ
๓. การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการใช้เงินและผลการดำเนินงาน
 - ๓.๑ การตรวจสอบติดตามการใช้เงินและผลการดำเนินงาน
 - ๓.๒ การประเมินผลการใช้เงินและผลการดำเนินงาน
๔. การระดมทรัพยากร และการลงทุนเพื่อการศึกษา
 - ๔.๑ การจัดการทรัพยากร
 - ๔.๒ การระดมทรัพยากร
 - ๔.๓ การจัดหารายได้และผลประโยชน์
 - ๔.๔ กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา
 - ๔.๕ กองสวัสดิการเพื่อการศึกษา
๕. การบริหารการเงิน
 - ๕.๑ การเบิกเงินจากคลัง
 - ๕.๒ การรับเงิน
 - ๕.๓ การเก็บรักษาเงิน
 - ๕.๔ การจ่ายเงิน
 - ๕.๕ การนำส่งเงิน
 - ๕.๖ การกั้นเงินไว้เบิกเหลือมปี
๖. การบริหารบัญชี
 - ๖.๑ การจัดทำบัญชีการเงิน
 - ๖.๒ การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน
 - ๖.๓ การจัดทำและจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียน และรายงาน
๗. การบริหารพัสดุและสินทรัพย์

- ๗.๑ การจัดทำระบบฐานข้อมูลสินทรัพย์ของสถานศึกษา
- ๗.๒ การจัดหาพัสดุ
- ๗.๓ การกำหนดแบบรูปรายการหรือคุณลักษณะเฉพาะและจัดซื้อจัดจ้าง
- ๗.๔ การควบคุมดูแล บำรุงรักษา และจำหน่ายพัสดุ

๓. การบริหารงานบุคคล

แนวคิด การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา เป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษา เพื่อดำเนินการด้านการบริหารงานบุคคลให้เกิดความคล่องตัว อีสรระภายใต้กฎหมาย ระเบียบ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา มีความรู้ ความสามารถ มีขวัญกำลังใจ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติมีความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้การดำเนินงานด้านการบริหารงานบุคคลถูกต้อง รวดเร็วเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
๒. เพื่อส่งเสริมบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถและมีจิตสำนึกในการปฏิบัติภารกิจที่รับผิดชอบให้เกิดผลสำเร็จตามหลักการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
๓. เพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานเต็มศักยภาพ โดยยึดมั่นในระเบียบวินัย จรรยาบรรณ อย่างมีมาตรฐานแห่งวิชาชีพ
๔. เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐานวิชาชีพได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ มีความมั่นคงและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลต่อการศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ขอบข่าย/ภารกิจ

๑. การวางแผนอัตรากำลัง
๒. การสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง
๓. การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
๔. วินัยและการรักษาวินัย
๕. การออกจากราชการ

๔. การบริหารทั่วไป

แนวคิด การบริหารทั่วไปเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์กรให้บริการบริหารงานอื่น ๆ บรรลุผลตามมาตรฐาน คุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาทหลักในการประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการให้บริการการศึกษาทุกรูปแบบ มุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งเสริมในการบริหารและการจัดการศึกษา ตามหลักการบริหารงานที่

มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลักโดยเน้นความโปร่งใส ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ตลอดจน การมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้บริการ สนับสนุน ส่งเสริม ประสานงานและอำนวยความสะดวก ให้การปฏิบัติงานของสถานศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
๒. เพื่อประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานของสถานศึกษาต่อสาธารณชนซึ่งจะก่อให้เกิด ความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดี เลื่อมใส ศรัทธาและให้การสนับสนุนการจัดการศึกษา

ขอบข่าย/ภารกิจ

๑. การดำเนินงานธุรการ
๒. งานเลขานุการคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ
๔. การประสานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา
๕. การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร
๖. งานเทคโนโลยีและสารสนเทศ
๗. การส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และการบริหารทั่วไป
๘. การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
๙. การจัดทำสำมะโนผู้เรียน
๑๐. การรับนักเรียน
๑๑. การส่งเสริมและประสานงานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย
๑๒. การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา

สภาพทั่วไป

ประวัติโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข

ประวัติโรงเรียนโดยย่อ

โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข เดิมชื่อโรงเรียนบ้านเมืองน้อย ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๐ โดยใช้อาคารศาลาการเปรียญวัดบ้านเมืองน้อย (หมู่ที่ ๑) เป็นสถานที่เปิดทำการสอนชั้น ป.๑-๒ครูได้รับเงินเดือนจากการศึกษาพลี ครูใหญ่คนแรกคือ นายเพ็ง คำเพราะ ในปีการศึกษา ๒๕๒๙ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อ เป็นโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข ตามหนังสือ ที่ศก. ๑๔๖๑.๐๒/๓๔๗๔ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๒๙

ปี พ.ศ.๒๕๕๕ โรงเรียนได้ย้ายจากศาลาการเปรียญ วัดบ้านเมืองน้อย มาปลูกสร้างใหม่ ในบริเวณที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียน หมู่ ๖ ตำบลเมืองน้อย ในปัจจุบัน ที่ดินแปลงนี้ราษฎรหมู่บ้านเมืองน้อยมอบให้ เนื้อ

ที่ทั้งหมด กว้าง ๘ เส้น ยาว ๘ เส้น รวมเนื้อที่ ๖๔ ไร่ อาคารเรียนแบบ ป ช ๑ ที่ตั้งแห่งนี้เป็นย่านกลางระหว่าง บ้านเมืองน้อยหมู่ บ้านโนนสวน หมู่ที่ ๒ และบ้านหนองมุขหมู่ที่ ๕ เปิดทำการสอนจากชั้น ป.๑-๔ ในตอนนั้น มีเหตุการณ์ในโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุขที่เปลี่ยนแปลงเป็นลำดับ ดังต่อไปนี้

- ทำเนียบผู้บริหารสถานศึกษา

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง (ปี พ.ศ.)
๑	นายเพ็ง คำเพราะ	ครูใหญ่	๒๔๖๐-๒๔๖๐
๒	พระภิกษุบุญเรือง บรรจง	ครูใหญ่	๒๔๖๑ - ๒๔๖๑
๓	สามเณรสวน สุดาวงษ์ค์	ครูใหญ่	๒๔๖๒ - ๒๔๖๔
๔	สามเณรคำสิงห์ มนัส	ครูใหญ่	๒๔๖๔ - ๒๔๖๗
๕	นายนิยม แสนคำ	ครูใหญ่	๒๔๘๑ - ๒๔๘๗(ครั้งที่ ๒)
๖	นายสง แสงงาม	ครูใหญ่	๒๔๗๙-๒๔๙๐
๗	นายคต เต็มทรัพย์	ครูใหญ่	๒๔๘๘-๒๔๙๖
๘	นายไพโรจน์ ศรีขาว	ครูใหญ่	๙ ส.ค.๐๖ - ๑๖ ก.พ.๐๖
๙	นายบุญทรง จันทราภรณ์	ครูใหญ่	๑๐ มิ.ย. ๐๘-๑๘ ก.ค.๒๑
๑๐	นายธีระยุทธ เขียวอ่อน	ครูใหญ่	๒๕ ก.พ.๐๖ -๙ ส.ค. ๐๖
๑๑	นายไพโรจน์ ศรีขาว	ครูใหญ่	๙ ส.ค.๐๖-๑๐ มิ.ย.๐๘ ครั้งที่๒
๑๒	นายบุญทรง จันทราภรณ์	ครูใหญ่	๑๐ มิ.ย.๐๘ - ๑๘ ก.ค. ๒๑
๑๓	นายประเสริฐ ทองสุข	ครูใหญ่	๑๘ ก.ค.๒๑- ๓๐ ก.ย.๒๓
๑๔	นายสิงห์ คำศรี	ครูใหญ่	๑ ต.ค. ๒๓ - ๑๗ ส.ค ๒๕
๑๕	นายเฉลิม บุญเริ่ม	ครูใหญ่	๓๐ ก.ย ๒๕ - ๑๓ ก.ค ๔๓
๑๖	นายอำไพ นวลศิริ	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๑๔ ก.ค ๔๓ -๒๙ ธ.ค. ๔๗
๑๗	นายพีระพล ไชยะเดชะ	ผู้อำนวยการสถานศึกษา	๓๐ ธ.ค.๔๗ - ๑๙ มิ.ย.๕๒
๑๘	นายสังเวียน สูงโฮง	ผู้อำนวยการสถานศึกษา	๒๒ ม.ค. ๕๓- ๖๔
๑๙	นายประสาท เครื่องทอง	ผู้อำนวยการสถานศึกษา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๕
๒๐	นายกรวัฒนา นาคา	ผู้อำนวยการสถานศึกษา	๑๑ เมษายน ๒๕๖๖ จนถึงปัจจุบัน

- เหตุการณ์อื่น ๆ ดังนี้

ลำดับที่	รายละเอียด	(ปี พ.ศ.)
๑	อาคารเรียน รูปแบบ ป ๑ ช	๒๕๐๔
๒	อาคารเรียน ๑ หลังแบบ ศก.๐๑๗ ขนาด ๔ ห้องเรียน	๒๕๑๓
๓	ทางราชการให้งบประมาณก่อสร้างบ้านพักครู ๑ หลัง แบบ ศก.๑๔	๒๕๑๔
๔	ทางราชการให้งบประมาณที่ดินและสิ่งก่อสร้างโรงฝึกงาน 1 หลัง ตามรูปแบบ ศ.ก.32	๒๕๑๕

๕	กรมการปกครองจัดสรรงบประมาณหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างบ้านพักครูให้อีก 1 หลัง แบบศก.14	๒๕๑๗
๖	ชาวบ้านโนนสวน หมู่ 2 ขอโอนเด็กในปกครองไปเรียนที่โรงเรียนบ้านหนองน้ำเต้าโนนสวนที่สร้างใหม่	๒๕๒๓
๗	ทางราชการโอนการศึกษาประชาบาลมาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สปช.)	๒๕๒๓
๘	โรงเรียนนี้เปิดสอนชั้นเด็กเล็กและกรมการปกครองได้อนุมัติขยายหมู่บ้านตามระเบียบการปกครองท้องที่ อีก ๑ หมู่บ้านคือ หมู่ที่ ๖	๒๕๒๘
๙	ได้รับงบประมาณหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง อาคารเรียนแบบ สปช. ๑๐๕/๒๙	๒๕๓๒
๑๐	ทางราชการอนุมัติให้เปิดสอนขยายโอกาส	๒๕๓๙
๑๑	สร้างห้องสมุด	๒๕๔๐
๑๒	รับงบประมาณหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง อาคารเรียนแบบ สปช. 105/29	๒๕๒๙
๑๓	โรงเรียนได้ปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอนในโครงการโรงเรียนนำร่องพื้นที่นวัตกรรม ตามแนวทางของโรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ โรงเรียนนอกกะลา โดยมีนวัตกรรมดังนี้	๒๕๖๑
	<ul style="list-style-type: none"> ● บ่มเพาะปัญญาภายใน ด้วยจิตศึกษา 	
	<ul style="list-style-type: none"> ● บ่มเพาะปัญญาภายนอก ด้วย PBL (Problem Based Learning) 	
	<ul style="list-style-type: none"> ● พัฒนาครูและบุคลากรด้วย PLC (Professional Learning Community) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 	

ปัจจุบันโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข ได้จัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ๒ ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๓ มีนักเรียน (ปีการศึกษา ๒๕๖๖) จำนวน ๑๔๖ คน ข้าราชการครู จำนวน ๑๓ คน พนักงานราชการ จำนวน ๑ คน ลูกจ้างชั่วคราว ๑ คน นักการภารโรง จำนวน ๐ คน พี่เจ้าหน้าที่ธุรการ จำนวน ๐ คน ดำเนินการบริหารจัดการโดยให้คณะครูและผู้ปกครองนักเรียนเข้ามีส่วนร่วม ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.๒๕๔๖ โดยนายกรวัฒนา นาคา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

คำขวัญของโรงเรียน

“ศึกษาดี ดนตรีกีฬาเยี่ยม เปี่ยมคุณธรรม”

สีประจำโรงเรียน คือ สีน้ำเงิน – ขาว

อักษรย่อของโรงเรียน คือ ม.น

ข้อมูลนักเรียนตามระดับชั้น ปีการศึกษา ๒๕๖๗

ชั้น	จำนวนนักเรียน			ครูผู้สอน
	ชาย	หญิง	รวม	
ชั้นอนุบาล ๒	๗	๕	๑๒	นางสาวพัชรียา
ชั้นอนุบาล ๓	๑๓	๗	๒๐	นางสุชาทิพย์ จำชาติ
รวมระดับก่อน ประถมศึกษา	๒๐	๑๒	๓๒	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	๑๒	๘	๒๐	นางยุพิน เบ้าทอง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	๘	๗	๑๕	นางพรสวรรค์ สุตะพันธ์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	๙	๑๑	๒๐	นางสัญญาลักษณ์ สารุการ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๑๒	๗	๑๙	นายปัญญา ศรีสมภพ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๖	๗	๑๓	นางจิราภรณ์ เพี้ยชูย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๔	๓	๗	นางรัตนา ประเสริฐศรี
รวมระดับประถม ศึกษา	๕๑	๔๓	๙๔	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๗	๐	๗	นางสาวจุฑามาศ ตั้งตะกูล นางพิชัญญาภา พงษ์ทอง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๕	๓	๘	นายอภิสิทธิ์ ทองทวี นายยศวัฒน์ พิมพ์พัฒน์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๒	๔	๖	นายสมชาย กระแสโสม นางสาวประยงค์ คำเพราะ
รวมระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น	๑๔	๗	๒๑	
รวมทั้งหมด ๓ ระดับ	๘๕	๖๒	๑๔๖	

บุคลากร อัตรากำลังของโรงเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๗

ข้อมูล ตำแหน่งบุคลากร	จำนวนบุคลากร			หมายเหตุ
	ชาย	หญิง	รวม	
ผู้อำนวยการสถานศึกษา คศ. ๓	๑	-	๑	
ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ. ๓	๓	๘	๑๑	
ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ. ๒	๑	-	๑	
ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ. ๑	-	๒	๒	
พนักงานราชการ ตำแหน่ง ครูสอน	-	๑	๑	
ครูอัตราจ้าง	-	๑	๑	
เจ้าหน้าที่ธุรการ	-	-	-	
นักการภารโรง	-	-	-	
รวม	๕	๑๒	๑๗	

อาคารสถานที่ โรงเรียนมีอาคารสถานที่เพื่อดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนี้

(๑) อาคารเรียน จำนวน ๓ หลัง มี ๑๕ ห้อง

(๒) อาคารประกอบ

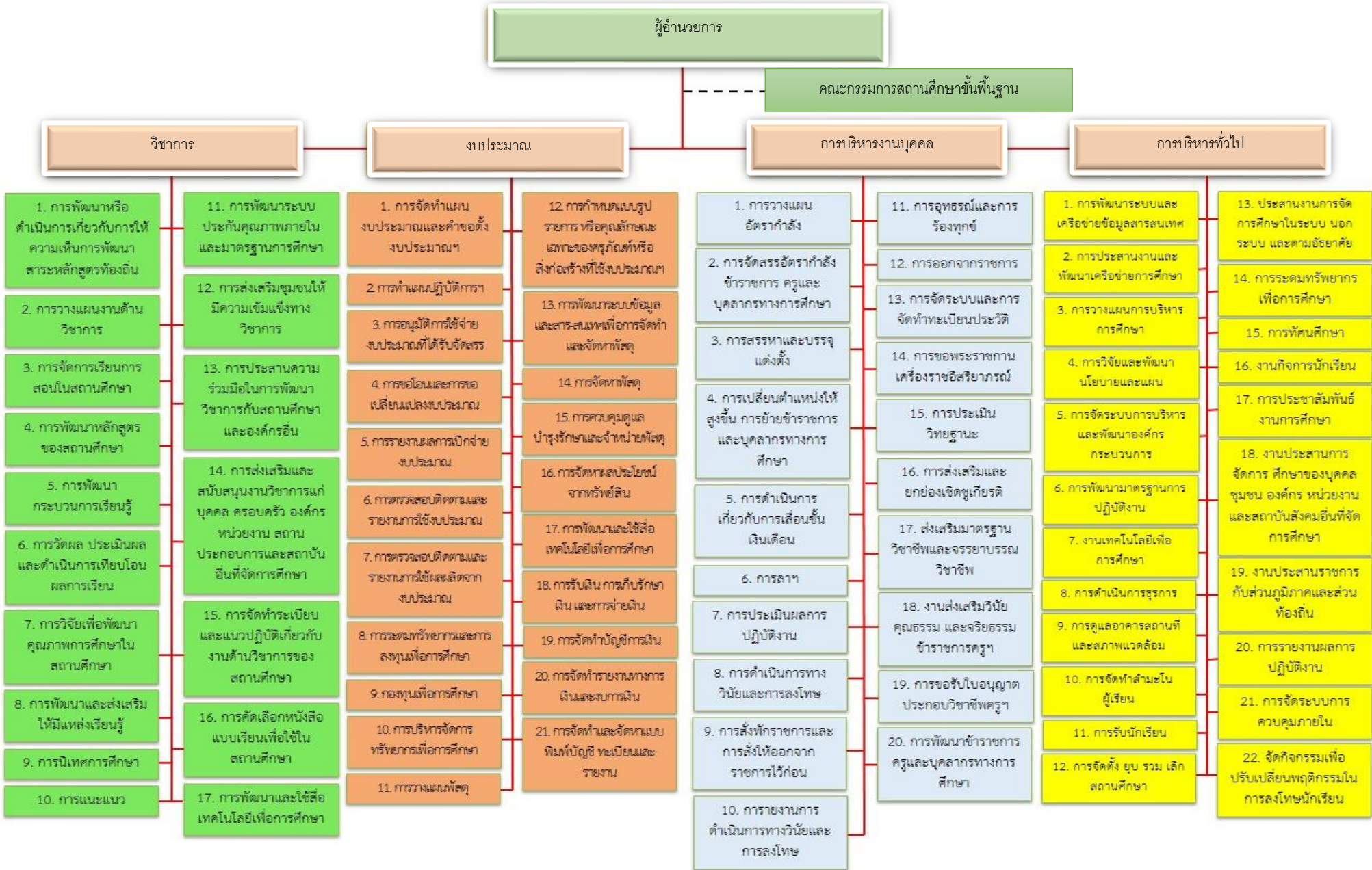
- อาคารโรงอาหาร ๑ หลัง
- ห้องน้ำ ห้องส้วม ๓ หลัง
- บ้านพักครู ๑ หลัง
- ห้องสมุด ๑ หลัง
- อาคารเอนกประสงค์ ๑ หลัง

(๓) สนามกีฬาและสถานที่จัดกิจกรรม

- สนามฟุตบอล จำนวน ๑ สนาม
- สนามวอลเลย์บอลคอนกรีต จำนวน ๑ สนาม
- สนามบาสเก็ตบอล จำนวน ๑ สนาม

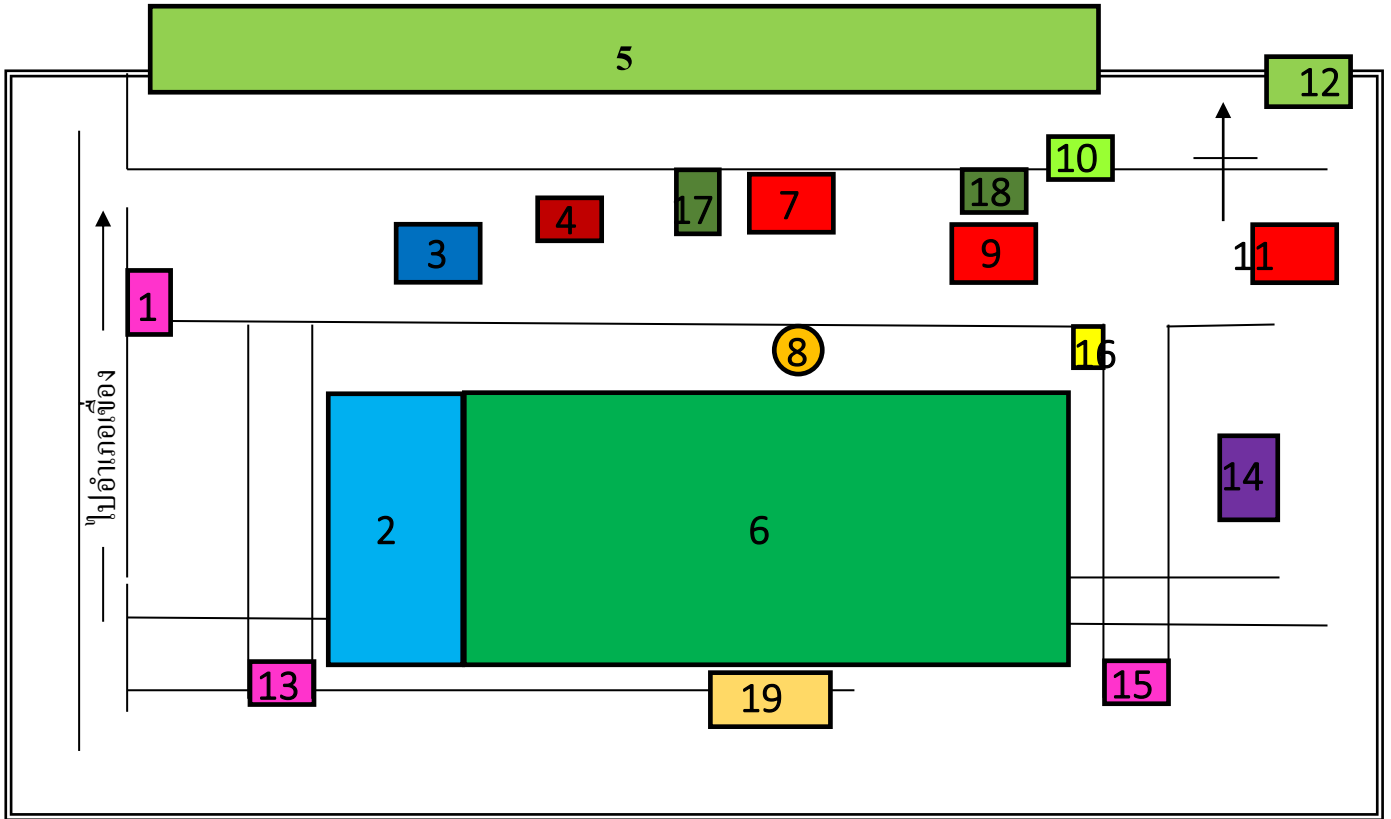
พื้นที่ของโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข มีจำนวน ๖๔ ไร่ งาน ตารางวา

โครงสร้างการบริหารโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข

แผนผังโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข

S

อาคารสถานที่ สิ่งก่อสร้าง

ที่	สถานที่	ปีที่สร้าง	จำนวนเงิน
๑	ประตูทางออก	๒๕๒๐	๕๕,๐๐๐
๒	สนามบาสเก็ตบอล	๒๕๓๙	๒๗๗,๐๐๐
๓	โรงอาหาร แบบ กส ๑๐๐/๓๒	๒๕๑๕	๕๕,๐๐๐
๔	อาคารอเนกประสงค์ (สร้างเอง)	๒๕๔๐	๑๘๖,๖๒๘
๕	สวนป่า	-	-
๖	สนามฟุตบอล	-	-
๗	อาคารอนุรักษ์กันทรารมย์ แบบ สปช. ๑๐๕/๒๙	๒๕๕๙	๓,๐๐๙,๕๔๖
๘	เสาธง	-	-
๙	อาคารราชพฤกษ์ แบบ ศก.๑๑๗	๒๕๑๓	๒๕๐,๐๐๐
๑๐	บ้านพักครู	-	-
๑๑	อาคารจามจุรี แบบ สปช. ๑๐๕/๒๙	๒๕๓๒	๑,๓๑๑,๑๑๐
๑๒	สวนยางพารา	๒๕๕๗	-
๑๓	ประตู	-	-
๑๔	อาคารห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติ	๒๕๕๓	๙๙๖,๐๐๐
๑๕	ประตูทางเข้า	-	-
๑๖	ฐานพระพุทธรูป	๒๕๖๓	๕๐,๐๐๐
๑๗	ห้องน้ำ แบบ สปช.๖๐๑/๒๖	๒๕๔๔	๑๐๑,๐๐๐
๑๘	ห้องน้ำ (สร้างเอง)	๒๕๕๖	๒๕๐,๐๐๐
๑๙	ประตูโรงเรียน	-	-

ผลการจัดการศึกษาที่ผ่านมา

โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข ได้ดำเนินการทดสอบทางการศึกษาเพื่อประเมินผลคุณภาพนักเรียนประจำ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ โดยมีวัตถุประสงค์

๑) เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับใช้ในกระบวนการตัดสินใจและกำหนดแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับสถานศึกษา

๒) เพื่อกำกับ ติดตามคุณภาพการจัดการศึกษาให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและ เป็นส่วนหนึ่งในการประกันคุณภาพผู้เรียน

๓) เพื่อศึกษาผลการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ โดยมีผลการประเมินตามตารางที่ปรากฏท้ายนี้

ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลการประเมิน NT ประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข

ปี กศ.	จำนวน	ด้านภาษา	ด้านคำนวณ	ด้านเหตุผล	รวม
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๒๕๖๔	๑๖	๕๕.๕๐	๕๒.๙๓	—	๕๔.๒๑
๒๕๖๕	๒๐	๔๖.๔๐	๕๔.๗๒	—	๕๕.๕๖
๒๕๖๖	๒๐	65.46	58.64	—	62.05

ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O - NET) ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ถึงปีการศึกษา ๒๕๖๖ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข

ปี กศ.	ระดับ	วิชา							เฉลี่ยรวม
		ไทย	คณิต	วิทย์	อังกฤษ				
๒๕๖๔	โรงเรียน	๓๘.๗๑	๓๒.๒๑	๓๑.๗๑	๓๓.๔๑				๓๔.๐๗
	๑	๑	๙	๙	๘				
	สพป.ศก	๔๘.๗๑	๓๕.๓๑	๓๓.๒๑	๓๔.๑๑				๓๗.๘๖
๑	๑	๗	๗	๐	๐				
ประเทศ		๕๐.๓๑	๓๖.๘๑	๓๔.๓๑	๓๙.๒๑				๓๙.๗๙
		๘	๓	๑	๒				

การจัดสภาพแวดล้อม

โรงเรียนได้ดำเนินการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้สามารถใช้บริการอำนวยความสะดวกให้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และดูร่มรื่น สวยงาม น่าดู น่าอยู่ น่าเรียน เช่น

- มีห้องประชุมอเนกประสงค์ / ห้องดนตรี ห้องวิทยาศาสตร์ / ห้องสมุด
- จัดให้มีห้องเรียนธรรมชาติสวนยางพารา แปลงนาโรงเรียน แปลงเกษตรผสมผสาน
- จัดให้มีพื้นที่เกษตรเพื่ออาหารกลางวัน โรงเห็ด เล้าไก่
- บ่อเลี้ยงปลาตุ๊ก
- สวนป่า

บทที่ ๓

ทิศทางการพัฒนาการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ระยะ ๔ ปี ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและที่เกิดจากความต้องการของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ใช้ความสามารถและศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาสูงสุดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย ๖ ยุทธศาสตร์ การปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ๑๑ นโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการ นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ และตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมในแต่ละหน่วยงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ระยะ ๔ ปี ให้สอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมายและจุดเน้น ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ความมั่นคง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๗ – ๒๕๗๐)

๑. ปรับโครงสร้างด้านการผลิตและการบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. พัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนผ่านการบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

ยุทธศาสตร์การศึกษา ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

๑. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรการเรียนการสอนกระบวนการเรียนรู้การวัดและประเมินผล
๒. การยกระดับคุณภาพ มาตรฐาน วิชาชีพครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
๓. การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัยและนวัตกรรมรองรับความต้องการของตลาดงานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๔. การพัฒนาระบบข้อมูล สารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัล
๕. การพัฒนาคุณภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๖. การพัฒนาระบบบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของทุกภาคส่วน
๗. การพัฒนาระบบการเงินเพื่อการศึกษา

ยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ

๑. พัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนการวัดผลประเมินผล
๒. ผลผลิต ครูคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
๓. ผลิตและพัฒนากำลังคนรวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ
๔. ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
๕. ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

นโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑. ด้านการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง
๒. ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. ด้านการส่งเสริม พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
๔. ด้านโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียม การเข้าถึงบริการทางการศึกษา
๕. ด้านการจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

นโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑

จุดเน้น /ตัวชี้วัด /ค่าเป้าหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑	พัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย
กลยุทธ์ที่ ๒	ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีโอกาสเข้าถึงบริการทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและแหล่งเรียนรู้
กลยุทธ์ที่ ๓	พัฒนา ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นบุคลากรแห่งการเรียนรู้และนำความรู้มาพัฒนางานในหน้าที่
กลยุทธ์ที่ ๔	พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
กลยุทธ์ที่ ๕	พัฒนาเครือข่ายและการมีส่วนร่วมบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

จุดเน้น

จุดเน้นด้านคุณภาพผู้เรียน

๑. นักเรียนก่อนประถมศึกษาที่มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาที่สมดุลเหมาะสมกับวัย และเรียนรู้อย่างมีความสุข

- ๒ นักเรียนชั้นพื้นฐานมีผลการทดสอบระดับชาติ O – NET สูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมา หรือสูงกว่า ค่าเฉลี่ยระดับชาติ
- ๓ นักเรียนชั้น ป.๓ (NT) มีความสามารถด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านการใช้เหตุผลที่สูงขึ้น เมื่อเทียบกับปี การศึกษาที่ผ่านมา หรือสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับชาติ
- ๔ นักเรียนชั้นพื้นฐานสามารถอ่านออก เขียนได้ อ่านคล่อง เขียนคล่อง
- ๕ นักเรียนชั้นพื้นฐานใช้ภาษาอังกฤษและภาษาในประเทศกลุ่มอาเซียนในการสื่อสารได้
- ๖ นักเรียนชั้นพื้นฐานมีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ คิดรวบยอดคิดแก้ปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์
- ๗ นักเรียนชั้น ป.๖ ถึง ม.๖ ได้รับการส่งเสริมให้มีแรงจูงใจสู่อาชีพ ด้วยการแนะแนวทั้งโดยครูและผู้ประกอบ อาชีพต่างๆและได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพสุจริต ในอนาคต ทักษะ ด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เหมาะสมตามช่วงวัย
- ๘ นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้เต็มตามศักยภาพจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและได้รับการ การศึกษาชั้น พื้นฐานอย่างทั่วถึง
- ๙ นักเรียนชั้นพื้นฐานมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมพื้นฐาน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะชีวิต
- ๑๐ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษและความต้องการพิเศษได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเต็มตามศักยภาพเป็น รายบุคคล ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

จุดเน้นด้านพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา

- ๑๑ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษามีศักยภาพในด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้ และทักษะในศตวรรษ ที่ ๒๑
- ๑๒ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการเชิดชูเกียรติอย่างเหมาะสม มีขวัญและกำลังใจ มีศักยภาพ ในการพัฒนาตน พัฒนางานเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม
- ๑๓ สถานศึกษาทุกแห่งจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและการบริหารจัดการศึกษาตามหลักธรร มาภิบาล หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑๔ สถานศึกษาได้รับความร่วมมือในการบริหาร การจัดการศึกษาการบริหารจัดการเรียนรู้ ให้เกิดในศตวรรษที่ ๒๑

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละ ๙๐ ของเด็กก่อนประถมศึกษามีความพร้อม ตามพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน ร้อยละ
2. ร้อยละ ๓ นักเรียนชั้นพื้นฐานมีผลการทดสอบระดับชาติ O – NET สูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมา หรือสูงขึ้น ไม่น้อยกว่า
3. ร้อยละ ๑๐๐ ของนักเรียน ป.๑ – ๒ สามารถอ่านออก เขียนได้
4. ร้อยละนักเรียนชั้น ป.๓ (NT) มีความสามารถด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านการใช้เหตุผลที่สูงขึ้น เมื่อ เทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมา หรือสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับชาติ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓
5. ร้อยละ ๑๐๐ ของนักเรียน ป.๔ – ๖ สามารถอ่านคล่อง เขียนคล่อง

6. ร้อยละ ๕๐ ของนักเรียนชั้นพื้นฐานมีความสามารถด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาในกลุ่มอาเซียนอย่างน้อย ๑ ภาษา
7. ร้อยละ ๘๐ ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์
8. ร้อยละ ๑๐๐ ของนักเรียนชั้น ป.๖ - ม.๖ ทุกคนได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพสุจริต ในอนาคต ร้อยละ
9. ร้อยละ ๑๐๐ ของนักเรียนที่จบหลักสูตรตามที่กำหนด นักเรียนชั้น ป.๖ และชั้น ม.๓ ได้รับการศึกษาต่อ
10. ร้อยละ ๑๐๐ ของผู้เรียนที่ผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านการแนะแนวด้านลูกเสือ ยุวกาชาด ระบบดูแลช่วยเหลือตามเกณฑ์
11. ร้อยละ ๑๐๐ ของผู้เรียนมีคุณภาพจุดเน้นและสมรรถนะที่สำคัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
12. ระดับความสำเร็จการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เรียนมีค่านิยมพื้นฐานคนไทย ๑๒ ประการ ครบทุกข้อสอดคล้องตามช่วงวัย ร้อยละ ๑๐๐
13. ร้อยละ ๑๐๐ ของผู้เรียนมีทักษะการคิด มีวินัยซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง และมีจิตสาธารณะ
14. ร้อยละ ๙๐ ของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ
15. ร้อยละ ๑๐๐ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้รับโอกาสให้สามารถพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพเป็นรายบุคคล
16. ร้อยละ ๑๐๐ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ โดยวิธีการที่หลากหลายสอดคล้องกับปัญหา และความต้องการและการส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพ
17. ร้อยละ ๘๐ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา มี ID Plan ในการพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และสามารถนำความรู้มาพัฒนาตนเองได้
18. ร้อยละ ๑๐๐ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความสามารถในการบริหารวิชาการในศตวรรษที่ ๒๑ ในระดับดีขึ้น
19. ร้อยละ ๑๐๐ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีผลการปฏิบัติงานเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติอย่างเหมาะสม
20. ร้อยละของโรงเรียนที่ใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการบริหาร จัดกิจกรรมการเรียนการสอน (เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐)
21. ร้อยละของโรงเรียนศูนย์/เครือข่าย ได้รับการพัฒนาหลักสูตรอาเซียน/ทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐)
22. ร้อยละของสถานศึกษาที่พัฒนาตามแนวทางโรงเรียนสุจริตที่มีผลการประเมินระดับดีขึ้น (เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐)
23. ร้อยละของสถานศึกษากลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการประเมินเป็นสถานศึกษาแบบอย่างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐)

24. ร้อยละของสถานศึกษาที่ได้รับความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการศึกษาการบริหารจัดการเรียนรู้ให้เกิดทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ (เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐)

**ทิศทางการพัฒนาการศึกษาโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑**

โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข ได้กำหนดทิศทางการดำเนินงาน โดยกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงถึงภาพอนาคต หรือ เป้าหมายการดำเนินงาน พันธกิจ (Mission) คือ สิ่งที่ต้องกระทำเพื่อให้เกิดผลต่อนักเรียนตามความคาดหวังที่ได้ร่วมกันตั้งไว้ เป้าประสงค์ (Goal) ความคาดหวังสำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้น เป็นกรอบชี้้นำการกำหนดกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ รวมทั้ง ตัวชี้วัด (Key Performance Indicators : KPI) ที่ต้องการและกำหนดกลยุทธ์ (Strategies) เพื่อให้เห็นแนวทางที่จะนำไปสู่การบรรลุตามเป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย ดังนี้

วิสัยทัศน์(vision)

โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุขเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีทักษะชีวิตคิดสร้างสรรค์ ก้าวทันเทคโนโลยี บนวิถีความพอเพียง

พันธกิจ(Mision)

1. จัดให้บริการการศึกษาขั้นพื้นฐานและปฐมวัยอย่างมีคุณภาพ
2. จัดกิจกรรมเพื่อให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรและค่านิยม 12 ประการ
3. จัดกระบวนการเรียนการสอนแบบ จิตศึกษา PBL และเสริมสร้างพัฒนาครูด้วยกระบวนการ PLC
4. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ

เป้าประสงค์(Goal)

1. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา
2. ประชากรก่อนวัยเรียนได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างทั่วถึงและได้รับโอกาสทางการศึกษา
3. ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมมีความสำนึกในความเป็นไทย มีทักษะชีวิต มีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พอเพียง

4. สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีคุณภาพตามมาตรฐาน
5. บุคลากรได้รับการพัฒนาได้รับการพัฒนาสมรรถนะเต็มศักยภาพ
6. สร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา

กลยุทธ์ (Strategic)

1. พัฒนาระบบการเรียนรู้ เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
2. พัฒนานวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ และเทคโนโลยีเพื่อใช้การบริหารจัดการศึกษา
3. พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานที่เตรียมการสู่อาชีพ อัตลักษณ์และความเข้มแข็งของภูมิปัญญาไทยสู่สากล

4. พัฒนาทักษะชีวิตโดยเน้นให้ดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
5. สร้างโอกาสทางการศึกษาให้มีรูปแบบการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้รับบริการ
6. พัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้โดยกระบวนการปฏิบัติงาน
7. สร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการศึกษา

ทิศทางการพัฒนาโรงเรียนเป็นโรงเรียนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา ๒๕๖๓

๑ ความเป็นมา หลักการและเหตุผล

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนา กำลังคนให้มีคุณภาพเป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ ๒๑” แต่กระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ระบบการศึกษาของประเทศไทยปรับเปลี่ยนไม่ทันการณ์ ยังมีปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกๆระดับ การบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องตัว ยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา ระบบการพัฒนาครูที่จะปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนให้มีคุณภาพยังเป็นไปได้ช้า การปฏิรูปการศึกษาที่แท้จริงคือการปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งต้องเกิดขึ้นที่ห้องเรียน ครูคือผู้ที่มีหน้าที่สำคัญในการสร้างการเรียนรู้แบบใหม่ที่เป็น Active Learning ครูทำหน้าที่เป็นโค้ชที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน ออกแบบให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ แทนการเป็นครูที่สอนแบบถ่ายทอดความรู้ การพัฒนาครูให้เปลี่ยนแปลงตนเองจึงสำคัญและจำเป็นยิ่ง เริ่มจากการให้ครูได้เรียนรู้เพื่อเปลี่ยน Mindset ทางการศึกษา และเรียนรู้เพื่อให้มีทักษะใหม่ๆ เช่น ทักษะการจัดการชั้นเรียนแบบใหม่ ทักษะการออกแบบหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็น Active Learning เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิรูปการเรียนรู้เป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศ สอดรับกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และแผนการศึกษาชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อให้สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนในอีก ๒๐ ปีข้างหน้าได้

โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งและได้เข้าร่วมโครงการโรงเรียนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษโดยพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน ใช้นวัตกรรม จิตศึกษา / PBL และ PLC เพื่อพัฒนาผู้เรียน วัตถุประสงค์ของการดำเนินการของโรงเรียน ๒ ข้อ ได้แก่

วัตถุประสงค์ที่ ๑ เพื่อเป็นโรงเรียนนำร่องด้วยการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนและนวัตกรรมองค์กร

๑.๑ นวัตกรรมสำหรับการเรียนการสอนเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตอย่างปกติสุขในศตวรรษที่ ๒๑ จึงได้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนที่สำคัญสองนวัตกรรมคือ (๑) “จิตศึกษา” ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนไปถึงปัญญาภายใน ได้แก่ การมีจิตใหญ่เพื่อรักได้อย่างมหาศาล การเคารพคุณค่าตัวเองและคนอื่นเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างภราดรภาพ การมีสติขำนาญเพื่อเท่าทันอารมณ์ การมีสมาธิเพื่อกำกับความสำเร็จ การมีความรับผิดชอบต่อตัวเองและผู้อื่น เป็นต้น และ (๒) “PBL-Problem Based Learning” หน่วยบูรณาการที่ใช้ปัญหาเป็นฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่เป็น Active Learning ที่จะทำให้ผู้เรียนไปถึงปัญญาภายนอก ได้แก่ Reading Comprehension, Writing, Arithmetic, ICT skills, Thinking skills, Life & Career skills, Collaboration skill and Core subject

๑.๒ พัฒนานวัตกรรมการสำหรับโรงเรียนเพื่อมุ่งพัฒนาครู และการพัฒนาองค์กรที่เรียกว่า “ชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ” (PLC-Professional Learning Community) ซึ่งมียุทธศาสตร์ประกอบสองส่วนที่สำคัญคือ การสร้างความ เป็นชุมชนให้เกิดขึ้นในองค์กร และการจัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างหลากหลายร่วมกัน เป้าหมายสำคัญ ของ PLC คือ การสร้างการเรียนรู้ของครูร่วมกันเพื่อให้ทุกคนได้ยกระดับความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่สอน มีทักษะ การจัดการเรียนการสอนและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู

เป้าประสงค์ในการสร้างสุขภาวะ

ด้านนักเรียน

๑. ผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดี ร้อยละ ๑๐๐
๒. ผู้เรียนมีสมรรถนะตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ ๙๕
๓. ผู้เรียนเป็นคนดี มีจริยธรรมดำเนินชีวิตด้วยความสุข ร้อยละ ๙๕
๔. ผู้เรียนมีสัมมาคารวะ และมีจิตสาธารณะ ร้อยละ ๑๐๐
๕. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบใฝ่รู้ใฝ่เรียน ร้อยละ ๑๐๐

ด้านครูและโรงเรียน

๑. ครูทุกคนมีความรู้ความสามารถในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย
๒. มีสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่พอเพียงกับความต้องการของผู้เรียน
๓. มีการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมากกว่า ๑ ภาษา
๔. ลดจำนวนผู้เรียนออกกลางคัน ร้อยละ ๑
๕. โรงเรียนมีระบบป้องกัน แก้ปัญหาการรับประทานอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ในระดับดี

ด้านสิ่งแวดล้อม

๑. มีอ่างล้างมือในห้องเรียนทุกห้อง
๒. มีสถานที่ประกอบอาหารที่ถูกสุขลักษณะ
๓. มีฐานการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ด้านชุมชน

๑. ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ ร้อยละ ๘๐
๒. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ร้อยละ ๘๐
๓. ชุมชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรม (๔ ครั้ง:ปี)
๔. ชุมชนมีแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับผู้เรียนใช้เป็นแหล่งศึกษา (๔ ฐาน)
๕. ชุมชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดและอบายมุข (๒ ครั้ง : ปี)

จุดเน้น

ส่วนที่ ๑ จุดเน้นด้านผู้เรียน

- ๑.๑ นักเรียนมีสมรรถนะสำคัญ สู่มาตรฐานสากล ดังต่อไปนี้

- นักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญาที่

สมดุล เหมาะสมกับวัย และเรียนรู้อย่างมีความสุข

- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระหลัก เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓
 - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีความสามารถด้านภาษา อ่านออก เขียนได้ ด้านคำนวณ และด้านการใช้เหตุผลที่เหมาะสม
 - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ได้รับการส่งเสริมให้มีแรงจูงใจสู้อาชีพ ด้วยการแนะแนว ทั้งโดยครูและผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ (ผู้ประกอบการ คิษย์เก่า สถานประกอบการใน/นอกพื้นที่) และได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ ที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพสุจริตในอนาคต
 - นักเรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์อย่างน้อย ๒ ภาษา ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เหมาะสมตามช่วงวัย
- ๑.๒ นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม รักความเป็นไทย ห่วงไกลยาเสพติด มีคุณลักษณะและทักษะทางสังคมที่เหมาะสม

- นักเรียนระดับประถมศึกษา ใฝ่เรียนรู้ ใฝ่ดี และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้
 - นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีทักษะการแก้ปัญหา และอยู่อย่างพอเพียง
- ๑.๓ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนา เต็มศักยภาพเป็นรายบุคคล ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย
- เด็กพิการได้รับการพัฒนาศักยภาพเป็นรายบุคคลด้วยรูปแบบ ที่หลากหลาย ตามหลักวิชา
 - เด็กด้อยโอกาสและเด็กในพื้นที่พิเศษ ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร และอัตลักษณ์แห่งตน
 - นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ได้รับการส่งเสริมให้มีความเป็นเลิศ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พื้นฐานทางวิศวกรรมศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา กีฬา ดนตรี และศิลปะ
 - นักเรียนที่เรียนภายใต้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว สถานประกอบการ บุคคล องค์กร วิชาชีพ องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน และองค์กรสังคมอื่น และการศึกษาทางเลือก ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน
 - เด็กกลุ่มที่ต้องการการคุ้มครองและช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ ได้รับการคุ้มครองและช่วยเหลือ เยียวยา ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย
 - เด็กวัยเรียนในถิ่นทุรกันดาร ได้รับการศึกษาและพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ตลอดชีวิต

ส่วนที่ 2 จุดเน้นด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา

- ๒.๑ ครูได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ และทักษะในการสื่อสารมีสมรรถนะในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ครูได้รับการพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอน การสอนคิดแบบต่าง ๆ และการวัด ประเมินผล ให้สามารถพัฒนาและประเมินผลนักเรียนให้มีคุณภาพตามศักยภาพเป็นรายบุคคล
 - ครูสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศและการสื่อสารอย่างเหมาะสม

- ครูได้รับการนิเทศแบบกัลยาณมิตร โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และครูทั้งในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน หรือภาคส่วนอื่น ๆ ตามความพร้อมของโรงเรียน

- ครูสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และทุกภาคส่วนให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้

- ครูจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับการเป็นประชาคมอาเซียน

- ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีจิตวิญญาณของความเป็นครู การเป็นครูมืออาชีพ และยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพ

๒.๒ ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการบริหารงานทุกด้านให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

๒.๓ ครู และบุคลากรทางการศึกษา มีขวัญกำลังใจในการทำงาน

๒.๔ องค์กร คณะบุคคลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง วางแผนและสรรหาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน และสังคม

กลยุทธ์

๑. ขับเคลื่อนให้เกิดค่านิยม (values-driven) ปทัศฐานที่เป็นที่ยอมรับหรือค่านิยมร่วมและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับในลักษณะองค์รวม (holistic) ตามหลักสูตร และส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

๓. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

๔. ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุมผู้เรียนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

๕. จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๑ ขับเคลื่อนให้เกิดค่านิยม (values-driven) ปทัศฐานที่เป็นที่ยอมรับหรือค่านิยมร่วมและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลัก และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๑ น้อมนำแนวพระราชดำริ สืบสานพระราชปณิธานและพระบรมราโชบายด้านการศึกษา หรือ “ศาสตร์พระราชา” มาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

๑.๒ ปลูกฝังและเสริมสร้างวิถีพลเมืองประชาธิปไตย ความสามัคคี สมานฉันท์ สันติวิธี ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

๑.๓ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ผ่านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ และความเป็นพลเมือง

๒. ปลูกฝังผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน ที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรและค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ

๒.๒ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ สิ่งเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ ฯลฯ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับในลักษณะองค์รวม (holistic) ตามหลักสูตร และส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาผู้เรียนอย่างมีคุณภาพด้วยการปรับหลักสูตร การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม

๑.๑ ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาในระดับปฐมวัยและหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ และจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร ตามความจำเป็นและ ความต้องการของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม

๑.๒ ส่งเสริมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ภาษาประเทศ คู่ค้า และภาษาอาเซียนอย่างน้อย ๑ ภาษา

๑.๓ พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลทุกระดับ ให้มีคุณภาพและมาตรฐานนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ

๒. พัฒนาคุณภาพกระบวนการเรียนรู้

๒.๑ พัฒนาผู้เรียนระดับก่อนประถมศึกษา ให้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ให้มีความพร้อมเข้าสู่การเรียนในระดับที่สูงขึ้น

๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ และคิดเลขเป็นตามช่วงวัย

๒.๓ ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน และการคัดลายมือ

๒.๔ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการปฏิบัติจริง (Active Learning) เน้นทักษะกระบวนการ ให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา และคิดสร้างสรรค์ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน

๒.๕ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีวินัยและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๒.๖ ปลูกฝังทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ และจิตวิทยาศาสตร์

๒.๗ สนับสนุนการผลิต จัดทำ และใช้สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยี นวัตกรรม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลายรวมทั้งการพัฒนาห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษา ในการจัดการเรียนรู้ได้ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

๒.๘ ส่งเสริมการจัดหลักสูตรทักษะอาชีพ ควบคู่ไปกับวิชาสามัญ เช่น ทวิศึกษา (Dual Education) หลักสูตรระยะสั้น

๒.๙ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ) ให้เต็มตามศักยภาพด้วยรูปแบบที่เหมาะสม

๒.๑๐ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพอย่าง

เข้มแข็งต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

๓. สร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓.๑ ยกระดับผลการประเมินระดับนานาชาติตามโครงการ PISA (Programme for International Student Assessment)

๓.๒ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศในด้านต่าง ๆ

๔. ส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัย และนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

๔.๑ ส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการศึกษา

๔.๒ ส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

โดยเน้นให้มีการวิจัยในชั้นเรียน

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

๑. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น

๑.๑ TEPE Online (Teachers and Educational personnel Enhancement Based on Mission and Functional Areas as Majors)

๑.๒ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)

๑.๓ การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการปฏิบัติจริง (Active Learning)

๑.๔ การพัฒนาครูทั้งระบบที่เชื่อมโยงกับการเลื่อนวิทยฐานะ ฯลฯ

๒. พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ โดยเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๒.๑ การกำหนดแผนอัตรากำลัง การสรรหา การบรรจุแต่งตั้ง การประเมินและการพัฒนา

๒.๒ การสร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีขวัญและกำลังใจในการทำงาน

กลยุทธ์ที่ ๔ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุมผู้เรียนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

๑. เพิ่มโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

๑.๑ ส่งเสริมประชากรวัยเรียนทุกคนให้ได้รับโอกาสในการเข้ารับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและเสมอภาค

๑.๒ สร้างความเข้มแข็งของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระบบส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ระบบคุ้มครองนักเรียน และการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๒. ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

๒.๑ ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการศึกษาที่เหมาะสม สำหรับเด็กด้อยโอกาสที่ไม่อยู่ในทะเบียนราษฎร เช่น เด็กไร้สัญชาติ เด็กพลัดถิ่น เด็กต่างด้าว เด็กไทยที่ไม่มีเลขประจำตัวประชาชน เป็นต้น

๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรการใช้เทคโนโลยีในการจัดการศึกษาให้ครอบคลุมทุก

แห่ง เช่น การพัฒนาคุณภาพศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Distance learning information technology : DLIT) , การพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยเทคโนโลยีการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (Distance Learning Television : DLTV) ฯลฯ

กลยุทธ์ที่ ๕ จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑. จัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิต

๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์ สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และน้อมนำแนวคิดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

๑.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๓ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

๑.๑ พัฒนาระบบการวางแผน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล เพื่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๑.๒ พัฒนาระบบงบประมาณและการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑.๓ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการศึกษา ที่มีมาตรฐานเชื่อมโยงและเข้าถึงได้

๑.๔ สร้างความเข้มแข็ง และยกระดับคุณภาพสถานศึกษาตามบริบทของโรงเรียน

๑.๕ ส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้เข้มแข็ง

๑.๖ ยกย่องเชิดชูเกียรติสถานศึกษา บุคคลและองค์กรคณะบุคคล ที่มีผลงานเชิงประจักษ์

๒. สร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

๒.๑ ส่งเสริมการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน (Area-base management), รูปแบบการบริหารแบบกระจายอำนาจ “CLUSTERS” เป็นต้น

๒.๒ เขตพื้นที่การศึกษาจัดทำแผนบูรณาการจัดการศึกษาร่วมกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และสำนักงานศึกษาธิการภาค

๒.๓ สร้างความเข้มแข็งในการยกระดับคุณภาพการศึกษารูปแบบเครือข่าย เช่น เครือข่าย ส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ศูนย์พัฒนากลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา

๒.๔ ส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนด้วยพลังประชารัฐอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน

๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

๓.๑ ส่งเสริม สนับสนุนผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และสาธารณชน ให้มีความรู้ ความเข้าใจ

สร้างความตระหนักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน การกำกับดูแล ตลอดจนการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

๓.๒ ประสานสถาบันหรือหน่วยงานทางการศึกษาให้คัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อด้วยวิธีการที่

หลากหลาย

ตัวชี้วัดจำแนกตามกลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ขับเคลื่อนให้เกิดค่านิยม (values-driven) ปทัศฐานที่เป็นที่ยอมรับหรือค่านิยมร่วมและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑. ร้อยละของนักเรียนได้รับการสร้างภูมิคุ้มกัน ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

๒. ร้อยละของนักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรและค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ

๓. ร้อยละของครูและบุคลากรนำ “ศาสตร์พระราชา” มาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับในลักษณะองค์รวม (holistic) ตามหลักสูตร และส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

๔. ร้อยละของเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการสมวัย

๕. สถานศึกษาปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาสอดคล้องกับโรงเรียนเชิงระบบ

๖. ร้อยละของผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

๗. ร้อยละของครูและบุคลากรมีกระบวนการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย

๘. ร้อยละของนักเรียนแต่ละระดับชั้นอ่านออกเขียนได้ตามเกณฑ์ที่ สพฐ. กำหนด

๙. ร้อยละของนักเรียนอ่านหนังสือตามเกณฑ์ที่ สพฐ. กำหนด

๑๐. ร้อยละของนักเรียนมีทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ จากการเรียนรู้ในการปฏิบัติจริงตามสภาพความต้องการและบริบทของสถานศึกษา

๑๑. ร้อยละของนักเรียนที่มีคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) มากกว่าร้อยละ ๕๐ เปรียบเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมา

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

๑๒. ร้อยละของครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ ๔ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุมผู้เรียนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

๑๓. ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับโอกาสในการเข้ารับการศึกษาภาคบังคับเพิ่มขึ้น

๑๔. ร้อยละของนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับได้รับโอกาสในการศึกษาต่อขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๕ การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑๕. ร้อยละของผู้เรียนระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักในความสำคัญของการดำเนินชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรมและการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

๑๖. อัตราออกกลางคันของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานลดลง

๑๗. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครอง ชุมชน สังคมฯ มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จตามกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดของ หน่วยงาน	หน่วย นับ	เป้าหมาย				หมายเหตุ
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
ขับเคลื่อนให้เกิดค่านิยม (values - driven) ปทัสฐานที่เป็นที่ยอมรับหรือค่านิยมร่วมและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. ร้อยละของนักเรียนได้รับการสร้างภูมิคุ้มกัน ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	๒. ร้อยละของนักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรและค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ	ร้อยละ	๙๐	๙๑	๙๓	๙๕	
	๓. ร้อยละของครูและบุคลากรนำ “ศาสตร์พระราชา” มาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับในลักษณะองค์รวม (holistic) ตามหลักสูตรและส่งเสริมความ	๔. ร้อยละของเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการสมวัย	ร้อยละ	๘๖	๘๘	๙๐	๙๐	
	๕. สถานศึกษาปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดเกณฑ์การจบการศึกษาและการบริหารจัดการหลักสูตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	

สามารถด้านเทคโนโลยี เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้	๖. ร้อยละของผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ร้อยละ	๗๘	๗๙	๘๒	๘๕	
	๗. ร้อยละของครูและบุคลากรมีกระบวนการวัดและประเมินผล ด้วยวิธีการที่หลากหลาย	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	๘. ร้อยละของนักเรียนแต่ละระดับชั้นอ่านออกเขียนได้ตามเกณฑ์ที่ สพฐ.กำหนด	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
กลยุทธ์	ตัวชี้วัดของหน่วยงาน	หน่วยนับ	เป้าหมาย				หมายเหตุ
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับในลักษณะองค์รวม (holistic) ตามหลักสูตรและส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยี เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้	๙. ร้อยละของนักเรียนอ่านหนังสือตามเกณฑ์ที่ สพฐ. กำหนด	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	๑๐. ร้อยละของนักเรียนมีทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ จากการเรียนรู้ในการปฏิบัติจริงตามสภาพความต้องการ และบริบทของสถานศึกษา	ร้อยละ	๘๑	๘๓	๘๖	๘๙	
	๑๑. ร้อยละของนักเรียนที่มีคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) มากกว่าร้อยละ ๕๐ เปรียบเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมา	ร้อยละ	๖๕	๖๗	๖๙	๗๑	
พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ	๑๒. ร้อยละของครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพ	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงครอบคลุมผู้เรียนให้	๑๓. ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับโอกาสในการเข้ารับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	

ได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ	๑๔. ร้อยละของนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับได้รับโอกาสในการศึกษาต่อขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๑๕. ร้อยละของผู้เรียนระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักในความสำคัญของการดำเนินชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดของหน่วยงาน	หน่วยนับ	เป้าหมาย				หมายเหตุ
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
การพัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	๑๖. อัตราออกกลางคันของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานลดลง	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
	๑๗. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครอง ชุมชน สังคมฯ มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	

โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข ได้นำการออกแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กและพัฒนาครูควบคู่กันไปพร้อม ๆ กันดังนี้

๑. จิตศึกษา สร้างความฉลาดทางจิตวิญญาณ

ปัญญาภายใน หรือ ความฉลาดด้านในหมายรวมถึงความฉลาดทางด้านจิตวิญญาณ (SQ) และความฉลาดทางด้านอารมณ์ (EQ) ได้แก่

- การรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเอง (รู้ตัว) และการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของผู้อื่น มีความสามารถจัดการอารมณ์หรือปรับสมดุลทางอารมณ์ของตนเองได้
- การเห็นคุณค่าในตัวเอง คนอื่น และสิ่งต่าง ๆ เพื่อการดำเนินชีวิตอย่างมีเป้าหมายและมีความหมาย การอยู่ด้วยกันอย่างภารดรภาพ ยอมรับในความแตกต่าง เคารพและให้เกียรติกัน การมีวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม อยู่อย่างพอดีและพอใจได้ง่าย
- การมีสติอยู่เสมอ รู้เท่าทันอารมณ์เพื่อให้รู้ว่าต้องหยุด หรือ ไปต่อ กับสิ่งที่กำลังเป็นอยู่

- การมีสัมมาสมาธิ เพื่อกำกับความเพียรให้การเรียนรู้หรือการทำภาระงานให้ลุล่วง มีความอดทน ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

- การเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างตนเองกับสิ่งต่าง ๆ นอบน้อมต่อสรรพสิ่งที่เกื้อกูลกันอยู่
- การมีจิตใหญ่มีความรักความเมตตาตามมหาศาล

การบ่มเพาะปัญญาภายในด้วย ด้วยนวัตกรรมการสอนที่เรียกว่า “จิตศึกษา”

กระบวนการ “จิตศึกษา” เป็นแนวคิดและกระบวนการพัฒนาทั้งครูและเด็กให้เกิดการเรียนรู้และงอกงามด้านความฉลาดทางด้านอารมณ์และความฉลาดด้านจิตวิญญาณ "จิตศึกษา" จึงกลายเป็นส่วนสำคัญของโรงเรียนในการพัฒนาครู เพื่อยกระดับจิตวิญญาณครูให้มี "หัวใจของความเป็นครูอย่างแท้จริง" ส่วนในตัวเด็ก กระบวนการจิตศึกษาได้ยกระดับความฉลาดด้านจิตวิญญาณ และความฉลาดด้านอารมณ์ ให้เห็นคุณค่าของสรรพสิ่ง การน้อมนำของสิ่งที่ดีงามเข้าไปสู่จิตใจสำนึก ทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียน ให้อยู่ในภาวะคลื่นสมองต่ำเพื่อให้พร้อมสำหรับการเรียนรู้

กระบวนการที่สนับสนุนของ “จิตศึกษา” ประกอบด้วย

๑. การใช้จิตวิทยาเชิงบวก
๒. การสร้างชุมชนและวิถีของชุมชน
๓. การจัดกระทำผ่านกิจกรรมและเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

๒. การสอนแบบบูรณาการโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning)

PBL หรือ Problem-based Learning คือ การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หรือ การเรียนรู้ที่ใช้ลักษณะการตั้งปัญหาเป็นประเด็นนำ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะค้นคว้าหาความรู้ มาเพื่อขบคิดแก้ไขปัญหา หรือเรียนรู้จากปัญหาอาจเป็นสถานการณ์จริง ได้ถูกนำมาใช้อย่างได้ผลในหลายระดับการศึกษาเป็นรูปแบบการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นทีมของผู้เรียนโดยผู้สอนมีส่วนร่วมน้อยแต่ก็ทำทนายผู้สอนมากที่สุด

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning หรือ PBL) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ ที่เกิดขึ้นจากแนวคิดตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) โดยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ จากการใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในโลก เป็นบริบท (context) ของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์และคิดแก้ปัญหา รวมทั้งได้ความรู้ตามศาสตร์ในสาขาวิชาที่ตนศึกษา ไปพร้อมกันด้วยการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจึงเป็นผลมาจากกระบวนการทำงานที่ต้องอาศัยความเข้าใจและการแก้ไขปัญหาเป็นหลัก

ในแง่ของยุทธศาสตร์การสอน PBL เป็นเทคนิคการสอน ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เผชิญหน้ากับปัญหาด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการคิดหลายรูปแบบ เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ

ลักษณะทั่วไปของ การเรียนรู้แบบ PBL รูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบ การใช้ปัญหาเป็นฐาน หรือ PBL พอจะกล่าวได้ ดังนี้

๑. ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้อย่างแท้จริง (student - centered learning)
๒. จัดกลุ่มผู้เรียนให้มีขนาดเล็ก (ประมาณ ๓ - ๕ คน)

๓. ครูทำหน้าที่ เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) หรือผู้ให้คำแนะนำ (guide)

๔. ใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้น (สิ่งเร้า) ให้เกิดการเรียนรู้

๕. ลักษณะของปัญหาที่นำมาใช้ ต้องมีลักษณะคลุมเครือ ไม่ชัดเจน มีวิธีแก้ไขปัญหาได้อย่างหลากหลาย อาจมีคำตอบได้หลายคำตอบ

๖. ผู้เรียนเป็นผู้แก้ปัญหาโดยการแสวงหาข้อมูลใหม่ ๆ ด้วยตนเอง (self-directed learning)

๗. การประเมินผล ใช้การประเมินผลจากสถานการณ์จริง (authentic assessment) ดูจากความสามารถในการปฏิบัติ ของผู้เรียน

๓. ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ Professional Learning Community (PLC)

PLC อยู่ในรูปแบบกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีรูปแบบภาพที่คุ้นครูนั่งล้อมกันเป็นวงกลม การประชุมเป็นเรื่องด้วยเรื่องเล่า ทุกคนเห็นหน้าตา กริยา ท่าทาง แวดตาซึ่งกันและกัน และเห็นความพิเศษของวง PLC อยู่หลายอย่าง

๑. ทุกคนในวงได้เล่าเรื่องของตนเอง (story telling) ไม่มีใครเป็นไม้ประดับ เรื่องที่เล่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับงาน เกี่ยวกับคน นักเรียนได้เรียนรู้อะไร เล่าเรื่องวิธีการจัด PBL และที่ผู้เขียนชอบมากที่สุดคือ คุณครูเล่าเรื่องความสำเร็จเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ยิ่งใหญ่ในใจตนเอง

๒. ขณะที่ครูท่านหนึ่งพูด ท่านอื่นในวงจะฟังอย่างตั้งใจ (deep listening) จับเนื้อเรื่องและใจความได้ เข้าใจเนื้อหา เข้าใจเจตนาผู้เล่า และบางครั้งถึงขนาดเปลี่ยนมุมมองวิธีคิดของตนเองต่อเรื่องนั้น ๆ

๓. แลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเอง (sharing) โดยไม่วิจารณ์หรือแนะนำเพื่อนกระบวนการเช่นนี้ทำให้เกิดแลกเปลี่ยนประสบการณ์อย่างเท่าเทียมกัน

๔. สะท้อนการเรียนรู้ (reflection) เมื่อครูได้เล่าเรื่อง แล้วปิดท้ายด้วยการ “สะท้อน” ว่าตนเองเรียนรู้อะไรจากเรื่องเล่าที่เพิ่งเล่าไป หรือ PBL ที่ได้ทำไป ได้เห็นคุณค่าความงามจากงานที่ครูทำ คือ เห็นนักเรียนเปลี่ยนแปลงทุกวัน จริงอยู่ ที่คนเราสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่ต้องทำ reflection และ self-reflection แต่การฝึกบ่อย ๆ ได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ถ้าจะทำให้การเรียนรู้แน่นคมชัด ลึกซึ้ง และรวดเร็ว ประเด็นที่สำคัญมากคือ ครูได้ทบทวนว่าตนเองได้เรียนรู้อะไร เช่นเดียวกันกับการที่นักเรียนทำ AAR ภายหลังการทำ PBL แล้วได้สะท้อนว่าตนเองเรียนรู้อะไรจากการทำ PBL การคิดทบทวนแล้วพูดทำให้สมองได้จัดลำดับการเรียนรู้เป็นแบบหนึ่ง การคิดทบทวนแล้วเขียน ก็ทำให้สมองได้จัดลำดับการเรียนรู้เป็นแบบหนึ่งเช่นเดียวกัน ขอเพียงแต่เชียร์ให้ครูเล่าเรื่องเป็น ความสามารถคุณครูจะสูงขึ้นทันที

นอกจากนี้ PLC ไม่ได้เป็นพื้นที่สำหรับวิชาชีพครูเท่านั้น แต่ยังเป็นวงของ

๑. ผู้ปฏิบัติงานหรือวงของครูผู้ปฏิบัติ ผู้อำนวยการ ฯลฯ ทั้งในโรงเรียนของตนเอง และระหว่างโรงเรียน เครือข่ายที่ร่วมเรียนรู้ไปด้วยกัน

๒. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนรับผิดชอบโครงสร้างสถานศึกษาในระบบ หรือ กระทั่งตัวนักเรียนเอง

PLC จึงเสมือนเป็นพื้นที่การเรียนรู้ของคุณครู ทำให้คุณครูรู้สึกไม่โดดเดี่ยว มีเพื่อนร่วมเดินทางไปด้วยกัน โรงเรียนยังใช้เป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์การอื่น เช่น ดูผลลัพธ์ความก้าวหน้า

บทที่ ๔ การบริหารแผนสู่ความสำเร็จ

การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองमुख สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ (พ.ศ.๒๕๖๗ – ๒๕๗๐) ฉบับนี้ เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานเพื่อส่งมอบผลผลิตการ ให้บริการการศึกษาที่เชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ เป้าหมายและจุดเน้น ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจุดเน้นของสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ อันจะนำไปสู่การปฏิบัติในแผนปฏิบัติการประจำปี จึงได้กำหนดปัจจัยความสำเร็จและกระบวนการนำแผนสู่ การปฏิบัติ ดังนี้

การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการขับเคลื่อนแผน

โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองमुख กำหนดแนวทางการจัดสรรงบประมาณประจำปีงบประมาณ เพื่อ ขับเคลื่อนการดำเนินงานตามภารกิจหลักในการจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมายตัวชี้วัดความสำเร็จและ

จุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ ดังนี้

๑. งบประมาณเพื่อบริหารจัดการภายในโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข ได้ดำเนินการประชุม คณะทำงาน เพื่อพิจารณากำหนดแนวทางการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินงานตามความสำคัญและจำเป็นของการพัฒนาตามภารกิจของหน่วยงานแต่ละกลุ่มงาน

๒. งบประมาณคุณภาพการศึกษา ตามนโยบายของรัฐบาล ๖ ยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ ตัวชี้วัดความสำเร็จ เป้าหมายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป้าหมายและจุดเน้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ และของโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข เพื่อให้เกิดประสิทธิผลของการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามจุดเน้น

ปัจจัยความสำเร็จ

๑. ปรับวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานและการทำงานแบบมีส่วนร่วมที่เอื้อต่อการพัฒนา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในจุดเน้นการพัฒนา สร้างและพัฒนาให้เป็นบุคลากรมีจิตบริการที่ดี

๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์มาใช้ในการพัฒนาปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและใช้วงจรการพัฒนา PDCA ต่อเนื่อง

๓. เชื่อมโยงความสำเร็จของการปฏิบัติงานกับการบริหารงานบุคคล

๔. บริหารจัดการโดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการระดมความคิดในการพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอย่างจริงจัง โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

กระบวนการนำแผนสู่การปฏิบัติ

๑. สื่อสารทิศทางองค์กร วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จ และกลยุทธ์ จุดเน้นของหน่วยงานต้นสังกัดให้บุคลากรทุกระดับรับรู้และเข้าใจตรงกันอย่างทั่วถึง

๒. บริหารจัดการโดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข ให้มีประสิทธิผลสูงขึ้น

๓. จัดโครงสร้าง กระบวนการทำงาน และมอบหมายผู้รับผิดชอบปฏิบัติงานทั้งเจ้าภาพหลักเจ้าภาพรอง และผู้สนับสนุน โดยมีการกำหนดบทบาทความรับผิดชอบที่ชัดเจน

๔. วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และเป้าหมายตามนโยบายเพื่อกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจน และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

๕. ดำเนินงาน /กิจกรรม ตามแผนที่กำหนดไว้ โดยการบริหารงบประมาณมีการตรวจสอบและถ่วงดุลจากกลุ่มงานที่เกี่ยวข้อง โดยกลุ่มนโยบายและแผน ควบคุมงบประมาณ กลุ่มการเงินและสินทรัพย์เบิกจ่ายงบประมาณ และหน่วยตรวจสอบภายใน ตรวจสอบรายละเอียดการเบิกจ่ายงบประมาณ ทั้งนี้ โรงเรียนบ้านปะทาย ได้กำหนดมาตรการประหยัดค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นแนวทางการเบิกจ่ายงบประมาณในทิศทางเดียวกัน

๖. ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล เพื่อให้การนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยติดตามตามความก้าวหน้าประจำปี การประเมินผลระยะครึ่งปี และการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณ
๗. สร้างกลไกการขับเคลื่อนและตรวจสอบสาธารณะ โดยรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีสู่สาธารณชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การควบคุมและการตรวจสอบ

โรงเรียนจัดให้มีการควบคุมและตรวจสอบด้วยการตั้งบุคลากร เอกสาร และดูแล กำกับติดตามระบบการเงิน และการบัญชีให้ดำเนินไปด้วยความราบรื่นเป็นไปตามกำหนดเวลา ๒ สาระสำคัญดังนี้

๑. การควบคุมโดยปฏิบัติตามระเบียบ ดำเนินการให้มีสิ่งดังต่อไปนี้
 - (๑) จัดให้มีเจ้าหน้าที่การเงิน
 - (๒) มีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการรับเงิน จ่ายเงิน
 - (๓) แต่งตั้งคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน
 - (๔) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อไปขอเบิกและรับเงินจากส่วนราชการ / ธนาคาร
๒. การควบคุมโดยใช้รายงานการเงิน
 - (๑) รายงานเงินคงเหลือประจำวัน
 - (๒) รายงานประเภทเงินคงเหลือ (ประจำเดือน)
 - (๓) การควบคุมโดยผู้ตรวจสอบภายใน

วิธีการตรวจสอบเกี่ยวกับการเงินและบัญชีของโรงเรียน

๑. การตรวจสอบการรับเงินจากส่วนราชการผู้เบิก คอยตรวจสอบเอกสาร หลักฐานการไปขอเบิกและรับเงิน
๒. ตรวจสอบสมุดบัญชีและสมุดทะเบียน
๓. ตรวจสอบยอดเงินคงเหลือ
๔. ตรวจสอบสมุดคู่ฝากธนาคาร
๕. ตรวจสอบสำเนาใบเสร็จรับเงิน
๖. ตรวจสอบเอกสารหลักฐานการจัดซื้อจัดจ้าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เมื่อมีการนำระบบการจัดการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานมาใช้กับโรงเรียน วัฒนธรรมการทำงานจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จากการทำงานตามกำหนดเวลาและงบประมาณที่กำหนดไว้ในโครงการ / กิจกรรมก็จะเป็นการดำเนินงานตามพันธกิจ เพื่อให้บรรลุจุดหมาย วัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความ

คล่องตัวในการบริหารงบประมาณ มีระบบการถ่วงดุลเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงาน หากโรงเรียนสามารถประหยัดงบประมาณในแต่ละปีและมีงบประมาณเหลือจ่าย ยังสามารถนำงบประมาณเหลือจ่ายไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับนโยบายของหน่วยงาน แต่ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้ได้ โดยไม่ต้องส่งคืนเหมือนที่เคยปฏิบัติมาแต่ก่อน

สัตยาบัน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองमुख ได้ร่วมประชุมปรึกษาหารือพิจารณาการจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไป เงินอุดหนุนอื่นๆ และเงินผลประโยชน์อื่น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ มีมติเห็นชอบในการกำหนดค่าใช้จ่ายตามแผนนี้ทุกรายการและให้โรงเรียนสามารถเบิกจ่ายในลักษณะการถัวจ่ายได้ทุกรายการตามความเหมาะสม จึงได้ลงลายมือชื่อในสัตยาบันนี้ไว้เป็นหลักฐานต่อไป

(ลงชื่อ)

(นายไพบูลย์ คำศรี)

ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองमुख

(ลงชื่อ)

(นายสมบุรณ์ ประจันท์)

กรรมการ (ลงชื่อ)

(นายสุภาพ คำศรี)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(พระครูอนุเขตสุนทร)

กรรมการ (ลงชื่อ)

(นายไพศาล ทองคำ)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

กรรมการ (ลงชื่อ)

กรรมการ

(นายสมชาย กระแสโสม)

(นายภัยมณี ชารี)

(ลงชื่อ)

กรรมการ

(นางพิมศา บุญเอนก)

(ลงชื่อ)

กรรมการเลขานุการ

(นายกรวิวัฒนา นาคา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข

วันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ภาคผนวก

การประเมินสถานภาพของโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข

ผลจากการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุขมีโอกาสมากกว่าอุปสรรค กล่าวคือ ชุมชนพร้อมให้ความร่วมมือในการสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในรูปของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและสามารถเป็นวิทยากรจากบุคคลภายนอกได้ จัดเป็นแหล่งเรียนรู้งานอาชีพได้ เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการร่วมจัดกิจกรรมของโรงเรียน กลุ่มผู้นำชุมชนเป็นผู้ที่มีศักยภาพในการติดต่อประสานงาน การจัดหางบประมาณจากองค์กรภาครัฐและเอกชน ประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น มีรายได้จากการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักคิดหลักปฏิบัติในชีวิตประจำวัน มีรายได้เสริมหลังจากการเก็บเกี่ยวข้าวด้วยการปลูกพริก ปลูกหอม กระเทียม ปลูกผักสวนครัว ปลูกผลไม้ ปลูกข้าวโพด การทำสวนยางพารา และเลี้ยงสัตว์ ที่สามารถจำหน่ายเป็นรายได้เสริม

ในส่วนสภาพแวดล้อมภายใน พบว่า โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข มีจุดแข็งมากกว่าจุดอ่อน กล่าวคือ โรงเรียนมีการจัดโครงสร้างและนโยบายการบริหารจัดการที่ดี ชัดเจน มีบุคลากรเป็นไปตามเกณฑ์สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้เต็มศักยภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะชีวิตดีขึ้นเป็นที่พึงพอใจของชุมชน สามารถผ่านการประเมินคุณภาพจากภายนอกได้ในระดับที่ดี แต่ยังคงมีจุดอ่อน คือ โรงเรียนมีสื่อเทคโนโลยีที่มีอายุการใช้งานนาน ขาดงบประมาณปรับปรุงซ่อมบำรุง บางอย่างไม่สามารถใช้งานได้ ห้องปฏิบัติการต่างๆยังไม่สมบูรณ์ต้องปรับปรุงเช่นห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ไม่มีการระดมทุนในการจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย

การวิเคราะห์ห้วงค์กร SWOT Analysis

โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข ได้จัดทำ SWOT Analysis โดยใช้ประเด็น การวิเคราะห์ภายนอกที่เรียกว่า

C – PEST ส่วนการวิเคราะห์ภายในใช้หลัก ๗ Ss (McKinsey) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ปัจจัยภายใน (Internal Environment) ใช้หลัก ๗ Ss คือ

๑. ยุทธศาสตร์ (Strategy)
๒. โครงสร้างองค์การบริหารงานของสถานศึกษา (Structure)
๓. ระบบองค์การ (System)
๔. ทักษะของบุคลากร (Skill)
๕. คุณค่าร่วมในองค์การ (Shared Values)
๖. บุคลากร (Staff)
๗. รูปแบบการนำองค์การ (Style)

ปัจจัยภายนอก (External Environment) ใช้หลัก C – PEST คือ

๑. ลูกค้า (Customer)
๒. สถานการณ์ทางการเมือง (Political)
๓. สภาพเศรษฐกิจ (Economic)
๔. สภาพแวดล้อม (Environment)
๕. สภาพสังคม (Social)
๖. เทคโนโลยี (Technological)

ผลการวิเคราะห์ห้วงค์กร SWOT Analysis ของโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข มีดังนี้

ปัจจัยภายใน (Internal Environment)	
๑. ยุทธศาสตร์ (Strategy)	
จุดแข็ง (Strength) ๑. สถานศึกษามีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ และเป้าหมายที่ชัดเจนและสอดคล้องกับแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ	จุดอ่อน (Weakness) ๑. มีแผนกลยุทธ์แต่ปฏิบัติได้ไม่ครบ ๒. การกำกับติดตามดำเนินการไม่ต่อเนื่อง ๓. การทำกลยุทธ์ไม่มีการทบทวน SWOT ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
๒. โครงสร้างองค์การบริหารงานของสถานศึกษา (Structure)	
จุดแข็ง (Strength) ๑. สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารงานชัดเจน ๒. มีคู่มือการบริหารงานที่ชัดเจน	จุดอ่อน (Weakness) ๑. ภาระงานมีหลายหน้าที่ทำให้ขาดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน

	<p>๒. ครูไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่</p> <p>๓. การนิเทศติดตามงานไม่สม่ำเสมอ</p>
๓. ระบบองค์การ (System)	
<p>จุดแข็ง (Strength)</p> <p>๑. สถานศึกษามีกฎระเบียบและหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน</p> <p>๒. โรงเรียนมีการใช้ระบบ ICT เข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานและการติดต่อสื่อสาร</p> <p>๓. ความร่วมมือของบุคลากรเข้มแข็ง</p> <p>๔. โรงเรียนมีการประสานกับหน่วยงานอื่นในการพัฒนาโรงเรียน</p>	<p>จุดอ่อน (Weakness)</p> <p>๑. ขาดการนำระเบียบไปใช้อย่างเต็มรูปแบบ</p> <p>๒. การใช้ระบบ ICT ยังไม่เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ</p> <p>๓. อุปกรณ์ด้าน ICT ไม่เพียงพอกับครูและนักเรียน</p>
๔. ทักษะของบุคลากร (Skill)	
<p>จุดแข็ง (Strength)</p> <p>๑. บุคลากรมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน</p>	<p>จุดอ่อน (Weakness)</p> <p>๑. บุคลากรบางส่วนขาดความรู้ความชำนาญด้าน ICT</p>
๕. คุณค่าร่วมในองค์การ (Shared Values)	
<p>จุดแข็ง (Strength)</p> <p>๑. ครูมีจิตสำนึกในความเป็นครู ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ต้องอาศัยคำสั่ง</p>	<p>จุดอ่อน (Weakness)</p> <p>๑. ครูปฏิบัติหน้าที่ไม่เต็มตามศักยภาพ เนื่องจากขาดความรู้ความสามารถเฉพาะทาง</p>
ปัจจัยภายใน (Internal Environment)	
๖. บุคลากร (Staff)	
<p>จุดแข็ง (Strength)</p> <p>๑. มีการทำงานเป็นทีม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน</p> <p>๒. มีความสามัคคีในหมู่คณะ</p>	<p>จุดอ่อน (Weakness)</p> <p>๑. บุคลากรส่วนหนึ่งขาดประสบการณ์ในการเรียนการสอนเนื่องจากอายุงานน้อยและขาดความมั่นคงในการทำงาน</p> <p>๓. การกระจายงานไม่เท่าเทียมกัน</p>
๗. รูปแบบการนำองค์การ (Style)	
<p>จุดแข็ง (Strength)</p> <p>๑. ผู้บริหารเป็นผู้นำในการทำงาน</p> <p>๒. ผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงาน</p>	<p>จุดอ่อน (Weakness)</p> <p>๑. งบประมาณในการดำเนินงานไม่เพียงพอ</p> <p>๒. ผู้บริหารไม่สามารถติดตามงานได้อย่างต่อเนื่อง</p>

๓. ผู้บริหารมอบหมายงานบุคลากรตามความถนัด	
--	--

ปัจจัยภายนอก (External Environment)	
๑. ลูกค้า (Customer)	
โอกาส (Opportunity) ๑. โรงเรียนมีเซตบริการ ๒ หมู่บ้าน นักเรียนมีไม่มาก สามารถดูแลได้ทั่วถึง ๒. ผู้ปกครองให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี	อุปสรรค (Threats) ๑. ผู้ปกครองมีค่านิยมในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในเมือง ๒. นักเรียนในเกณฑ์เข้าเรียนมีน้อย
๒. สถานการณ์ทางการเมือง (Political)	
โอกาส (Opportunity) ๑. นโยบายต้นสังกัด มีการกำหนดแนวการปฏิบัติงาน ๒. ได้รับงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาโรงเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม ๓. อบต. ทุ่มเงินใหญ่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี	อุปสรรค (Threats) ๑. เปลี่ยนแนวนโยบายบ่อย ๆ เนื่องจากการเปลี่ยนรัฐบาล หรือ เปลี่ยนผู้บริหาร ๒. การกระจายงบประมาณไม่ทั่วถึงและไม่เหมาะสม
๓. สภาพเศรษฐกิจ (Economic)	
โอกาส (Opportunity) ๑. โรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากชุมชน	อุปสรรค (Threats) ๑. รายได้ของชุมชน ผู้ปกครองไม่แน่นอน ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง

ปัจจัยภายนอก (External Environment)	
๔. สภาพแวดล้อม (Environment)	
โอกาส (Opportunity) ๑. ชุมชนมีความสามัคคี ๒. ชุมชนมีความรักและร่วมอนุรักษ์ในศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ๓. มีภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย	อุปสรรค (Threats) ๑. มีสิ่งแวดล้อมที่มีสิ่งยั่วยุ เช่น ร้านเกม ยาเสพติด การใช้โทรศัพท์มือถือ ทำให้นักเรียนมีความเสี่ยงในการดำรงชีวิตที่ดี
๕. สภาพสังคม (Social)	
โอกาส (Opportunity) ๑. สภาพสังคมในชุมชนอยู่อย่างสงบสุข ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ๒. ผู้นำชุมชนมองเห็นความสำคัญของการศึกษา	อุปสรรค (Threats) ๑. มีปัญหาการหย่าร้างมาก ๒. ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานเท่าที่ควร เนื่องจากต้องทำงาน

	๓. ผู้ปกครองบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจในการเรียนการสอน
๖. เทคโนโลยี(Technological)	
โอกาส (Opportunity) ๑. โรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากชุมชน อบต.ทุ่งใหญ่ หน่วยงานอื่นอย่างเต็มที่	อุปสรรค (Threats) ๑. สื่อที่ได้รับไม่เพียงพอกับความต้องการของจำนวนนักเรียน

ตารางสรุปปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอก	น.น.คะแนน คะแนนเต็ม คือ ๑	ค่าคะแนน		คะแนนจริง		สรุป
		โอกาส ๑ - ๕	อุปสรรค ๑ - ๕	โอกาส	อุปสรรค	
๑. ด้านสังคมและวัฒนธรรม S	๐.๓๐	๔.๐๐	๒.๒๔	๑.๒๐	๐.๖๗	+ ๐.๕๓
๒.ด้านเทคโนโลยี T	๐.๒๐	๒.๙๖	๓.๐๓	๐.๕๙	๐.๖๑	- ๐.๐๒
๓.ด้านเศรษฐกิจ E	๐.๓๐	๓.๙๕	๓.๕๕	๑.๑๙	๑.๐๗	+ ๐.๑๒
๔.ด้านการเมืองและกฎหมาย P	๐.๒๐	๔.๒๗	๒.๙๓	๐.๘๕	๐.๕๙	+ ๐.๒๖
สรุปปัจจัยภายนอก				๓.๘๓	๒.๙๔	
เฉลี่ยปัจจัยภายนอก				+ ๐.๘๙		

ตารางสรุปปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายใน	น.น.คะแนน คะแนนเต็ม คือ ๑	ค่าคะแนน		คะแนนจริง		สรุป
		จุดแข็ง ๑ - ๕	จุดอ่อน ๑ - ๕	จุด แข็ง	จุด อ่อน	
๑. ด้านโครงสร้าง นโยบาย S๑	๐.๑๕	๔.๒๑	๓.๒๑	๐.๖๓	๐.๔๘	+ ๐.๑๕
๒.ด้านผลผลิตและการบริการ S๒	๐.๒๕	๓.๗๖	๓.๙๔	๐.๙๔	๐.๙๙	- ๐.๐๕
๓.ด้านบุคลากร M๑	๐.๑๕	๔.๑๗	๔.๑๙	๐.๖๓	๐.๖๓	๐.๐๐
๔.ด้านประสิทธิภาพทางการเงิน M๒	๐.๑๕	๓.๖๖	๓.๕๑	๐.๕๕	๐.๕๓	+ ๐.๐๒
๕.ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ M๓	๐.๑๕	๔.๓๖	๔.๒๕	๐.๖๕	๐.๖๔	+ ๐.๐๑
๖.ด้านการบริหารจัดการ M๔	๐.๑๕	๔.๑๕	๓.๗๔	๐.๖๒	๐.๕๖	+ ๐.๐๖
สรุปปัจจัยภายใน				๔.๐๒	๓.๘๓	
เฉลี่ยปัจจัยภายใน				+ ๐.๑๙		

ตารางสรุปค่าน้ำหนักคะแนน

สภาพแวดล้อมภายนอก		สภาพแวดล้อมภายใน	
ปัจจัย	สรุปน้ำหนักคะแนน	ปัจจัย	สรุปน้ำหนักคะแนน
๑. ด้านสังคมและวัฒนธรรม S	+ ๐.๕๓	๑.ด้านโครงสร้าง นโยบาย S๑	+ ๐.๑๕
		๒. ด้านผลผลิตและการบริการ S๒	- ๐.๐๕
๒. ด้านเทคโนโลยี T	- ๐.๐๒	๓.ด้านบุคลากร M๑	๐.๐๐
๓. ด้านเศรษฐกิจ E	+ ๐.๑๒	๔.ด้านประสิทธิภาพทางการเงิน M๒	+ ๐.๐๒
๔. ด้านการเมืองและกฎหมาย P	+ ๐.๒๖	๕.ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ M๓	+ ๐.๐๑
		๖.ด้านการบริหารจัดการM๔	+ ๐.๐๖

ตารางสัมพันธ์วิเคราะห์ค่าน้ำหนักคะแนน

เอื้อและแข็ง

เอื้อแต่อ่อน

SS๑	SM๔	SM๒	SM๓	S	SS๒
PS๑	PM๔	PM๒	PM๓	P	PS๒
ES๑	EM๔	EM๒	EM๓	E	ES๒
S ๑	M ๔	M ๒	M ๓	M ๑	S ๒
T S๑	T M๔	T M๒	T M๓	T	TS๒

ไม่เอื้อแต่แข็ง

ไม่เอื้อและอ่อน

สิ่งที่เป็นโอกาสเอื้อและเป็นจุดแข็งของโรงเรียน

SS๑ : สังคมและวัฒนธรรมชุมชน

กับ โครงสร้างและนโยบายการจัดการศึกษา

SM๔ : สังคมและวัฒนธรรมชุมชน

กับ การบริหารจัดการศึกษา

SM๒ : สังคมและวัฒนธรรมชุมชน

กับ ประสิทธิภาพทางการเงินการคลัง

SM๓ : สังคมและวัฒนธรรมชุมชน

กับ สื่อวัสดุอุปกรณ์และอาคารสถานที่

PS๑ : การเมือง กฎ ระเบียบ ชุมชน	กับ	โครงสร้างและนโยบายการจัดการศึกษา
PM๔ : การเมือง กฎ ระเบียบ ชุมชน	กับ	การบริหารจัดการศึกษา
PM๒ : การเมือง กฎ ระเบียบ ชุมชน	กับ	ประสิทธิภาพทางการเงินการคลัง
PM๓ : การเมือง กฎ ระเบียบ ชุมชน	กับ	สื่อวัสดุอุปกรณ์และอาคารสถานที่
ES๑ : เศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ของชุมชน	กับ	โครงสร้างและนโยบายการจัดการศึกษา
EM๔ : เศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ของชุมชน	กับ	การบริหารจัดการศึกษา
EM๒ : เศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ของชุมชน	กับ	ประสิทธิภาพทางการเงินการคลัง
EM๓ : เศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ของชุมชน	กับ	สื่อวัสดุอุปกรณ์และอาคารสถานที่

สิ่งที่เป็นโอกาสเอื้อแต่ยังเป็นจุดอ่อนของโรงเรียน

SS๒ : สังคมและวัฒนธรรมชุมชน	กับ	ผลผลิตและการให้บริการการศึกษา
PS๒ : การเมือง กฎ ระเบียบ ชุมชน	กับ	ผลผลิตและการให้บริการการศึกษา
ES๒ : เศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ของชุมชน	กับ	ผลผลิตและการให้บริการการศึกษา

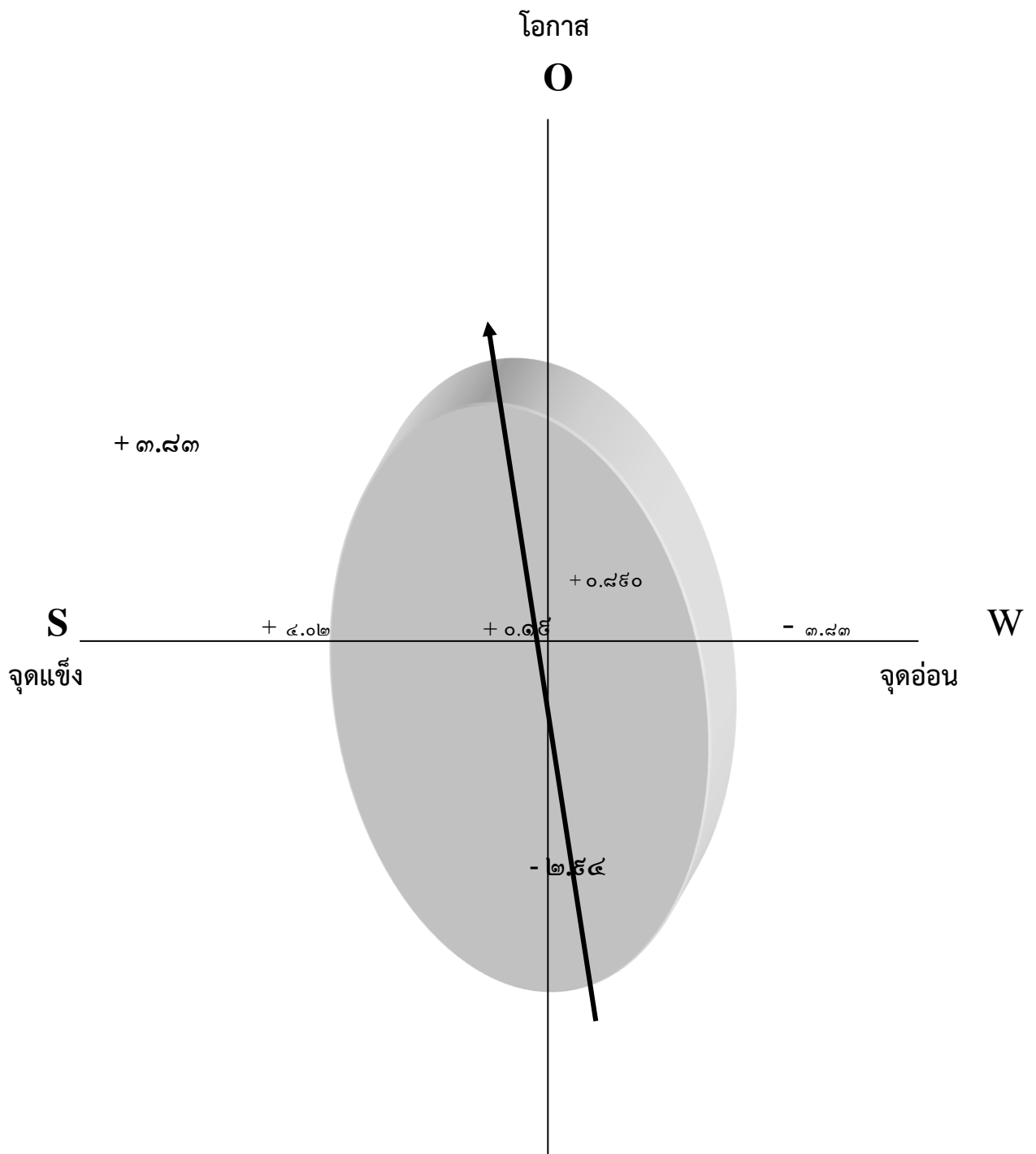
สิ่งที่เป็นอุปสรรคแต่ยังเป็นจุดแข็งของโรงเรียน

TS๑ : การใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในชุมชน	กับ	โครงสร้างและนโยบายการจัดการศึกษา
TM๔ : การใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในชุมชน	กับ	การบริหารจัดการศึกษา
TM๒ : การใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในชุมชน	กับ	ประสิทธิภาพทางการเงินการคลัง
TM๓ : การใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในชุมชน	กับ	สื่อวัสดุอุปกรณ์และอาคารสถานที่

สิ่งที่เป็นอุปสรรคแต่เป็นจุดอ่อนของโรงเรียน

TS๒ : การใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในชุมชน	กับ	ผลผลิตและการให้บริการการศึกษา
---	-----	-------------------------------

กราฟแสดงสถานภาพของโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองमुख : สถานภาพเอื้อและแข็ง

T

อุปสรรค

๒. การวางแผนงบประมาณโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข

การจัดทำงบประมาณ ได้ดำเนินการจัดทำงบประมาณตามขั้นตอน โดยสรุปได้ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำงบประมาณ
2. สำนวจความต้องการแยกความต้องการออกเป็นกิจกรรมต่าง ๆ
3. เรียงลำดับความสำคัญของงบประมาณที่ต้องการ
4. กำหนดเงินงบประมาณในแต่ละรายการ
5. จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา
6. นำเสนอให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเห็นชอบ
7. ดำเนินการตามแผนงาน / โครงการ
8. ประเมินผล

วิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนในระยะ ๔ ปี (๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)

ชั้น/ปีการศึกษา	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
อบ.๒	๒๒	๑๐	๑๒	๑๒
อบ.๓	๑๒	๒๒	๑๐	๑๒
รวมอนุบาล	๓๔	๓๒	๒๒	๒๔
ป.๑	๒๐	๑๒	๒๒	๑๐
ป.๒	๒๐	๒๐	๑๒	๒๒
ป.๓	๑๕	๒๐	๑๒	๑๒

ป.๔	๒๐	๑๕	๒๐	๑๒
ป.๕	๑๙	๒๐	๑๕	๒๐
ป.๖	๑๓	๑๙	๒๐	๑๕
รวมประถมศึกษา	๑๐๗	๑๐๖	๑๐๑	๙๑
ม.๑	๗	๑๓	๑๙	๒๐
ม.๒	๗	๗	๑๓	๑๙
ม.๓	๘	๗	๗	๑๓
รวมมัธยมศึกษาตอนต้น	๒๒	๒๗	๓๙	๕๒
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๑๖๕	๑๖๒	๑๖๗

วิเคราะห์งบประมาณที่โรงเรียนคาดว่าจะได้รับ

- เงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัว สำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐานให้สถานศึกษาดำเนินการ ดังนี้

ระดับชั้น	เงินอุดหนุนรายหัวคนละ (บาท)/ปี	ปีงบประมาณ				หมายเหตุ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
ก่อนประถมศึกษา	๑,๗๓๔	๕๘,๙๕๖	๖๐,๖๙๐	๓๘,๑๔๘	๔๑,๖๑๖	
ประถมศึกษา	๑,๙๓๘	๒๐๗,๓๖๖	๒๐๕,๔๐๘	๑๙๕,๗๓๘	๑๗๔,๔๒๐	
มัธยมศึกษาตอนต้น	๓,๕๗๐	๙๖,๓๙๐	๙๖,๓๙๐	๑๓๙,๒๓๐	๑๘๕,๖๔๐	
รวมทั้งสิ้น		๒๖๖,๓๒๒	๒๖๖,๐๙๘	๒๓๓,๑๑๖	๓๗๑,๖๗๖	

- เงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายปัจจัยพื้นฐานสำหรับนักเรียนยากจน ปี (๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)

ระดับชั้น	ได้รับจัดสรรคนละ (บาท)/ปีการศึกษา	ปีงบประมาณที่ได้รับจัดสรร				หมายเหตุ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
ประถมศึกษา	๕๐๐	๔๑,๐๐๐	๔๐,๕๐๐	๓๘,๕๐๐	๓๕,๐๐๐	

(ป.๑ - ๖)						
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.๑ - ๓)	๑,๕๐๐	๒๔,๐๐๐	๓๐,๗๘๐	๔๓,๕๐๐	๕๘,๕๐๐	
รวมทั้งสิ้น		๖๕,๐๐๐	๗๑,๒๘๐	๘๒,๐๐๐	๙๓,๕๐๐	

- งบประมาณสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาอย่างมีคุณภาพระดับชั้นก่อนประถมศึกษา (อ.๒ - ๓)

ปีการศึกษา	นักเรียน ทั้งหมด	อุปกรณ์ การเรียน/ ปีการศึกษา	เครื่องแบบ นักเรียน	หนังสือ แบบเรียน เฉลี่ย/คน	กิจกรรม พัฒนา/ ปีการศึกษา	เป็นเงิน
๒๕๖๗	๓๔	๒๘๐	๓๒๕	๒๐๐	๔๓๘	๓๙,๒๖๒
๒๕๖๘	๓๒	๒๘๐	๓๒๕	๒๐๐	๔๓๘	๓๙,๗๗๖
๒๕๖๙	๒๒	๒๘๐	๓๒๕	๒๐๐	๔๓๘	๒๗,๓๔๖
๒๕๗๐	๒๔	๒๘๐	๓๒๕	๒๐๐	๔๓๘	๒๙,๘๓๒
รวมทั้งสิ้น						๑๓๖,๒๑๖

- งบประมาณสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาอย่างมีคุณภาพระดับชั้นประถมศึกษา (ป.๑ - ๖)

ปีการศึกษา	นักเรียน ทั้งหมด	อุปกรณ์ การเรียน/ ปีการศึกษา	เครื่องแบบ นักเรียน	กิจกรรม พัฒนา/ ปีการศึกษา	หนังสือ แบบเรียน เฉลี่ย/คน	เป็นเงิน
๒๕๖๗	๗๖					
ป.๑	๒๐	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๖๕๖	๓๕,๖๘๐
ป.๒	๒๐	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๖๕๐	๓๕,๕๖๐
ป.๓	๑๕	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๖๕๓	๒๖,๗๑๕
ป.๔	๒๐	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๗๐๗	๓๖,๗๐๐
ป.๕	๑๙	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๘๔๖	๓๗,๕๐๖

ป.๖	๑๓	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๘๕๙	๒๕,๘๓๑
รวม						๑๙๗,๙๙๒
๒๕๖๘	๘๓					
ป.๑	๑๒	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๖๕๖	๒๑,๔๐๘
ป.๒	๒๐	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๖๕๐	๓๕,๕๖๐
ป.๓	๒๐	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๖๕๓	๓๕,๖๒๐
ป.๔	๑๕	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๗๐๗	๒๗,๕๒๕
ป.๕	๒๐	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๘๖๖	๓๙,๔๘๐
ป.๖	๑๙	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๘๕๙	๓๗,๗๕๐
รวม						๑๙๗,๓๔๖
๒๕๖๙	๘๙					
ป.๑	๒๒	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๖๕๖	๒๗,๓๔๖
ป.๒	๑๒	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๖๕๐	๑๔,๙๑๖
ป.๓	๑๒	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๖๕๓	๑๔,๙๑๖
ป.๔	๒๐	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๗๐๗	๒๔,๘๖๐
ป.๕	๑๕	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๘๖๖	๑๘,๖๔๕
ป.๖	๒๐	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๘๕๙	๒๔,๘๖๐
รวม						๑๒๕,๕๔๓
๒๕๗๐	๙๘					
ป.๑	๑๐	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๖๕๖	๑๒,๔๓๐
ป.๒	๒๒	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๖๕๐	๒๗,๓๔๖
ป.๓	๑๒	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๖๕๓	๑๔,๙๑๖
ป.๔	๑๒	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๗๐๗	๑๔,๙๑๖
ป.๕	๒๐	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๘๖๖	๒๔,๘๖๐
ป.๖	๑๕	๒๔๐	๔๐๐	๔๘๘	๘๕๙	๑๘,๖๔๕
รวม						๑๑๓,๑๑๓
รวมทั้งหมด						๖๓๓,๙๙๔

- งบประมาณสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาอย่างมีคุณภาพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.๑ - ๓)

ปีการศึกษา	นักเรียน ทั้งหมด	อุปกรณ์ การเรียน/ ปีการศึกษา	เครื่องแบบ นักเรียน	กิจกรรม พัฒนา/ ปีการศึกษา	หนังสือ แบบเรียน เฉลี่ย/คน	เป็นเงิน
๒๕๖๗	๖๓					
ม.๑	๗	๕๒๐	๕๐๐	๘๘๘	๘๐๘	๑๙,๐๘๒
ม.๒	๗	๕๒๐	๕๐๐	๘๘๘	๙๒๑	๑๙,๘๗๓
ม.๓	๘	๕๒๐	๕๐๐	๘๘๘	๙๙๖	๒๓,๓๑๒
รวม						๖๒,๒๖๗
๒๕๖๘	๖๑					
ม.๑	๑๓	๕๒๐	๕๐๐	๘๘๘	๘๐๘	๓๕,๔๓๘
ม.๒	๗	๕๒๐	๕๐๐	๘๘๘	๙๒๑	๑๙,๘๗๓
ม.๓	๗	๕๒๐	๕๐๐	๘๘๘	๙๙๖	๒๐,๓๘๘
รวม						๗๕,๗๐๙
๒๕๖๙	๖๕					
ม.๑	๑๙	๕๒๐	๕๐๐	๘๘๘	๘๐๘	๕๑,๗๙๔
ม.๒	๑๓	๕๒๐	๕๐๐	๘๘๘	๙๒๑	๓๖,๙๐๗
ม.๓	๗	๕๒๐	๕๐๐	๘๘๘	๙๙๖	๒๐,๓๘๘
รวม						๑๐๙,๐๘๙
๒๕๗๐	๖๕					
ม.๑	๒๐	๕๒๐	๕๐๐	๘๘๘	๘๐๘	๕๔,๕๒๐
ม.๒	๑๙	๕๒๐	๕๐๐	๘๘๘	๙๒๑	๕๓,๙๔๑
ม.๓	๑๓	๕๒๐	๕๐๐	๘๘๘	๙๙๖	๓๗,๘๘๒
รวม						๑๔๖,๓๔๓
รวมทั้งสิ้น						๓๙๓,๔๑๘

- เงินอุดหนุนอาหารกลางวันจากองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองน้อย

ปีการศึกษา	นักเรียนทั้งหมด	เงินอุดหนุนอาหารกลางวัน คนละ ๒๒ บาทต่อวัน	จำนวน ๒๐๐ วัน รวมเป็นเงิน
------------	-----------------	--	------------------------------

๒๕๖๗	๑๔๑	๓,๑๒๐	๖๒๐,๔๐๐
๒๕๖๘	๑๓๘	๓,๐๓๖	๖๐๗,๒๐๐
๒๕๖๙	๑๒๓	๒,๗๐๖	๕๔๑,๒๐๐
๒๕๗๐	๑๑๔	๒,๕๐๘	๕๐๑,๖๐๐

การพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนประจำปี

เพื่อให้การใช้จ่ายเงินของโรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุขเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากที่สุด และเนื่องจากโรงเรียนต้องพัฒนาอาคารสถานที่ ซ่อมแซม และจัดซื้อจัดหาสื่อเทคโนโลยี ขยายสัญญาณอินเทอร์เน็ต จึงได้วางแผนการใช้จ่าย โดยผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูพิจารณาผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา ชั้นพื้นฐานของโรงเรียนและประกาศที่เปิดเผย เพื่อให้ข้าราชการครู ผู้ปกครองและนักเรียนได้รับทราบโดยทั่วกัน

กำหนดสัดส่วนการบริหารจัดการเงินอุดหนุนรายหัว ดังนี้

- ๑) งบด้านวิชาการ ร้อยละ ๕๐.๐๐ ของวงเงินทั้งหมด
- ๒) งบด้านบริหารทั่วไป ร้อยละ ๒๕.๐๐ ของวงเงินทั้งหมด
- ๓) งบสาธารณูปโภค ร้อยละ ๑๒.๐๐ ของวงเงินทั้งหมด
- ๔) งบสำรองจ่าย ร้อยละ ๑๓.๐๐ ของวงเงินทั้งหมด

